

๑๗๗.๑๓๐๙

๑๖๖๓๐

๑.๗

การศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

ปริญญานิพนธ์

ของ

วิบูลย์ กระจำแสง

๒๘ ส.ค. ๒๕๓๑

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม ๒๕๒๙

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

161975 ๑๖๖๓๐

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
.....กรรมการ

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้ของ รองศาสตราจารย์ ดร. วิชัย วงษ์ใหญ่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โชติ เพชรชื่น และรองศาสตราจารย์ หทัย คันหยง ซึ่งได้ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณ คุณเสนาะ วิทยาลัย หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเมืองระยอง คุณศิรประเสริฐ สุวรรณมัย ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเมืองระยอง คุณสมศักดิ์ สุขสวัสดิ์ ศึกษาานิเทศก์อำเภอบ้านค่าย อาจารย์ศิลป์สมบูรณ์ สุวรรณมัย ที่ได้กรุณาช่วยตรวจแก้แบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ คุณไพโรจน์ ทวงสุตา คุณชะเอม ชาลิตชัยชาญ คุณปัญญาลิทธิผล คุณชวต บุญประเสริฐ และคุณบุญทิวา กุลใหญ่ลย์ ที่ได้ให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ ที่ได้ให้กำลังใจในการศึกษาตั้งแต่ต้นจนจบการศึกษา

วิบูลย์ กระจำวงศ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	10
	ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา	11
	ความหมายของครูใหญ่	11
	คุณสมบัติของครูใหญ่	11
	พฤติกรรมในการกิจการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา	21
	การบริหารงานวิชาการ	21
	การบริหารงานบุคคล	23
	การบริหารงานกิจการนักเรียน	24
	การบริหารงานอาคารสถานที่	25
	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	27
	✓การบริหารงานธุรการและการเงิน	29
	เอกสารเกี่ยวกับความนิยมไทย	32
	ความเป็นมาของความนิยมไทย	33
	บทบาทของความนิยมไทย	37
	รายงานผลและข้อเสนอแนะจากการสัมมนาเรื่องบทบาทของ นิยมไทย	43

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	47
กลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	48
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การจัดกระทำข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55

บทที่

หน้า

บรรณานุกรม 96

ภาคผนวก 102

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนครูผู้ประเมินพฤติกรรมของผู้บริหารจำแนกตามเพศและอายุ	48
2	แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	52
3	แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่มีต่อ การส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดระยอง	57
4	แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารที่มีต่อ การส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดระยอง	59
5	แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหาร ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง	61
6	แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานอาคารสถานที่ของผู้บริหาร ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง	63
7	แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานธุรการและการเงินของ ผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง	65
8	แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	67
9	แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานทั้งหกด้านของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง	69

10	พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิต่ำกว่า ปริญญาตรี ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน	70
11	พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิปริญญาตรี ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน	71
12	พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ทางการบริหารต่ำกว่า 7 ปี ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน	72
13	พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ทางการบริหาร 7 ปีขึ้นไป ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน	73

ภูมิหลัง

ความจริงก้าวหน้าและความมั่นคงของประเทศเป็นสิ่งที่คนไทยทุกคนมุ่งมาดปรารถนา เพราะย่อมนำมาซึ่งความอยู่ดีกินดี มีสันติสุข รัฐบาลเองก็เล็งเห็นความสำคัญอันนี้ จึงได้รับเร่งพัฒนาประเทศอย่างสุดความสามารถ โดยกำหนดมาตรการและแผนพัฒนาประเทศต่าง ๆ หลายประการ แต่ละปี ๆ มีการทุ่มเทงบประมาณ เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาส่วนต่าง ๆ เป็นจำนวนมิใช่น้อย อย่างไรก็ตามแม้ว่ารัฐบาลจะทุ่มเทความรู้ ความสามารถ และเงินทองลงไปมากเพียงใดก็ตาม แต่การพัฒนายังไม่สำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจยังมีปัญหามาก ล้วนเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศและความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอย่างมาก เป็นต้นว่า ปัญหาการขาดดุลการค้า การนิยม วัฒนธรรมตะวันตก นิยมความหรูหราฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย นิยมของใช้ที่ผลิตจากต่างประเทศและถือเป็นเครื่องวัฏฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนละเลยต่อประเพณี วัฒนธรรมอันดีของชาติ จากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่คนไทยทุกคนจะต้องช่วยกันแก้ไข มิใช่เป็นหน้าที่ของรัฐบาลแต่ฝ่ายเดียว การศึกษาเป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ เพราะการให้การศึกษาที่ดีแก่ประชาชนและเยาวชนไทยอย่างถูกต้อง ก็จะช่วยยกระดับจิตใจของประชาชนและเยาวชนไทยให้สำนึกในความเป็นไทย และช่วยกันรักษาศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชาติ รวมทั้งช่วยกันส่งเสริมอุตสาหกรรมสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศไทย ซึ่งจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประเทศของเรามีความมั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งนาวาอากาศตรีประสงค์ สุ่นศิริ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ (ประสงค์ สุ่นศิริ 2528 : 48) ได้กล่าวถึงความนิยมไทยกับความมั่นคงแห่งชาติว่า ความนิยมไทยกับความมั่นคงแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กันเพราะการสร้าง ความมั่นคงแห่งชาติประการหนึ่ง คือการทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีรายได้พอสมควรแก่อัตภาพ ประเทศชาติสามารถพัฒนาให้ก้าวหน้าได้อีกในระดับที่เหมาะสม ความนิยมไทยจึงมีบทบาทสำคัญ ในการเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม

พจน ชวน หลีกภัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ชวน หลีกภัย 2527 : 81) ได้กล่าวถึงความนิยมไทยว่า เป็นอุดมการณ์และค่านิยมให้สำนึกและภูมิใจ ในความเป็นไทย สำนึกถึงความสำคัญของวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย นิยมของไทย ไม่ ละทิ้งวัฒนธรรมและประเพณีไทย โดยมุ่งที่รักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย และมุ่งที่จะแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็น หน่วยงานของรัฐบาลซึ่งมีหน้าที่ทางด้านจัดการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จึงเป็นหน่วยงาน ที่จะต้องชูพื้นฐานการศึกษาเบื้องต้นให้กับเยาวชนของชาติตั้งแต่เล็ก ๆ เพื่อส่งเสริมความ นิยมไทยซึ่งเป็นสิ่งจะต้องใช้เวลาในการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง อนึ่ง ปัจจุบันนี้รัฐบาลไทย กำลังเร่งรัดส่งเสริมความนิยมไทยให้แก่เยาวชนและประชาชนอย่างจริงจัง โดยการดำเนินการ ดังกล่าวนั้นมีหน่วยงานหนึ่งที่ทำงานด้านการส่งเสริมความนิยมไทยโดยตรง คือ สมาคม นิยมไทย ซึ่งมีหม่อมหลวงนวลพ้อง เสนาณรงค์ เป็นนายกสมาคม ทำงานประสานกับภาค รัฐบาล โดยสมาคมนิยมไทยได้ระบุข้อบังคับไว้ดังนี้ (ข้อบังคับสมาคมนิยมไทย ม.ป.ป. : 3 - 5)

1. ส่งเสริมและสร้างสรรค์ความนิยมไทยให้กับประชาชนและเยาวชนไทย
2. แนะนำ ส่งเสริมชักจูงให้ประชาชนนิยมใช้สินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศไทย อย่างจริงจังตลอดไป รวมทั้งคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของผู้บริโภค
3. ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าไทย โดยเฉพาะสินค้าที่มีคุณภาพดี ราคาเยา และ จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน
4. เพื่อเป็นการเผยแพร่สินค้าและบริการไทย จะจัดงานแสดงสินค้าและบริการ ดังกล่าวตามโอกาสและด้วยวิธีที่เหมาะสม โดยตรงหรือร่วมมือกับทางราชการ สมาคม ชมรม และสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. ร่วมมือกับสถาบันหรือเอกชนตามจังหวัดต่าง ๆ เพื่อขยายกิจการของสมาคม ออกไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
6. พยายามหาทางแนะนำให้ผู้ผลิตสินค้าต่าง ๆ ร่วมมือกับสมาคมให้มากขึ้น อาทิ แนะนำการเปลี่ยนจากการตีตราสินค้าเป็นของต่างประเทศมาเป็นสินค้าที่ทำในประเทศไทย ตามแหล่งที่ผลิตให้ถูกต้อง รวมทั้งแนะนำให้ใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในประเทศอีกด้วย

7. วิเคราะห์คุณภาพของสินค้า และบริการตลอดจนดำเนินการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับสินค้าและบริการที่เห็นเหมาะสม รวมทั้งแนะนำให้แกผู้ผลิตในการปรับปรุงและรักษาคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยดำเนินการเองหรือร่วมมือกับองค์การที่เกี่ยวข้อง

8. แนะนำส่งเสริมและรักษาศิลป วัฒนธรรมอันดี อาทิ ดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ จิตรกรรมโบราณวัตถุ ประเพณีและศาสนา

9. เชิญชวนประชาชนให้รู้จักการประหยัด รวมทั้งดำเนินการอบรมหลักการประหยัดแก่เยาวชนอีกด้วย

จากจุดมุ่งหมายของสมาคมนิมไทยจะเห็นว่า สมาคมนิคมไทยมีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัดที่จะพยายามส่งเสริมความนิมไทยให้แก่ประชาชนและเยาวชนไทยอย่างแท้จริง ทั้งยังมีการร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาคเอกชนและรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐบาล จึงมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องของการส่งเสริมความนิมไทยให้แก่เยาวชนของชาติเป็นอย่างมาก

บุญญ์ สาร (บุญญ์ สาร 2519 : 365) ได้กล่าวว่า ในการจัดการดำเนินการประถมศึกษา รัฐมีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลายหน่วยงานตั้งแต่สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษามากที่สุด ประสิทธิภาพของการจัดการประถมศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาตินั้น ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารการศึกษาเป็นสำคัญ ซึ่งปัจจุบันมีบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายระดับ เป็นต้นว่า คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ คณะกรรมการบริหารกลุ่มโรงเรียนและครูใหญ่หรือผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจำนวนผู้บริหารที่กล่าวถึงนี้ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นผู้บริหารการศึกษาที่อยู่ใกล้ชิดกับครูหรือผู้ปฏิบัติงานในการให้การศึกษาแก่นักเรียนมากที่สุด ซึ่งมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ในการที่จะสร้างหรือพัฒนาเด็กในวัยที่กำลังรับรู้และเรียนรู้สภาพแวดล้อมที่ตนใกล้ชิดมากที่สุด ซึ่งจะมีผลต่อความเจริญเติบโตและพัฒนาการในทุก ๆ ด้านของประชากร ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจึงมีความสำคัญยิ่งในวงการการศึกษาของทุกประเทศ การบริหารงานโรงเรียนนั้นผู้บริหารโรงเรียน

มีภารกิจหลักในการบริหารโรงเรียนทั้งหมด 6 ด้าน คือ งานบริหารวิชาการ งานบริหาร บุคคล งานบริหารกิจการนักเรียน งานบริหารอาคารสถานที่ งานบริหารธุรการและการเงิน และงานบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่ง ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์ (ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์ 2519 : 3) ได้กล่าวถึงงานบริหารโรงเรียนว่า มีงานสำคัญ 6 ประการด้วยกันคือ งานหลักสูตรและการสอน งานบริหารบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานบริหารอาคารสถานที่ งานบริหารงบประมาณ และงานสัมพันธ์กับชุมชน ส่วน วิจิตร วรุตบางกูร และ สุพิชญา อีร์กุล (วิจิตร วรุตบางกูร และ สุพิชญา อีร์กุล 2523 : 80) กล่าวว่าในการแบ่งงานบริหารโรงเรียนจะเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนมีภารกิจที่จะต้อง กระทำมากมายในการบริหารโรงเรียน เพราะฉะนั้นผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจงานที่จะต้อง กระทำเป็นอย่างดียิ่ง อาทิ งานวิชาการ ซึ่งเป็นงานหลักของโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ และการวัดผลการศึกษา วิทยุ สำนธ (วิทยุ สำนธ 2519 : 364) ได้ให้รายละเอียดในการบริหารงานวิชาการว่า คือการวาง โครงการดำเนินการของโรงเรียน จัดทำโครงการสอนให้ดำเนินไปตามหลักสูตร และ ปรับปรุงให้ใช้ได้เหมาะสมอยู่เสมอ แนะนำการสอนของครูให้ดำเนินไปตามโครงการสอน จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริมการเรียนการสอน ดำเนินการวัดผลการศึกษาให้ ถูกต้องตามระเบียบ และหลักการวัดผลการศึกษา สนับสนุนให้มีการค้นคว้าทดลอง และ ปรับปรุงวิธีสอนให้ดียิ่งขึ้น จัดให้มีการประชุมครูในโรงเรียน เช่น การประชุมเทตครูใหม่ เป็นต้น จากตัวอย่างที่ยกมานั้นเป็นเพียงงานหนึ่งของผู้บริหารเท่านั้น แต่ในการบริหารงาน แต่ละงานนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีเพื่อให้งานของโรงเรียนบรรลุจุดประสงค์ ที่วางไว้ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ต้องการที่จะศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารใน การบริหารงาน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน เพราะด้วยเหตุ ที่ว่าปัจจุบันประเทศไทยของเรานั้น ต้องประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก การ ขาดดุลการค้ากับต่างประเทศ เยาวชนไทยละเลยต่อวัฒนธรรมประเพณีอันดีของไทย เป็นต้น การศึกษาเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ โดยอาศัยการบริหารงาน ของผู้บริหารโรงเรียนในการที่จะส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ซึ่งการบริหารงานของ

ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยองนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความนิยมไทยนั้น ผู้บริหารโรงเรียนได้ปฏิบัติบ้างหรือไม่

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งสำรวจพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนโดยวิธีการให้ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินพฤติกรรม ในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยพิจารณาพฤติกรรมด้านภารกิจของการบริหารงานเพียง 6 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานอาคารสถานที่ การบริหารงานธุรการและการเงิน และการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ว่าผู้บริหารได้บริหารงานดังกล่าวแล้วมีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมความนิยมไทยมากน้อยเพียงใด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง โดยจำแนกผู้บริหารโรงเรียนตามวุฒิ และประสบการณ์ทางการบริหาร
3. เพื่อประมวลปัญหาของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในการปรับปรุงการบริหารงานในลักษณะของการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน และเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานทางการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนในด้านการส่งเสริมความนิยมไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ในงาน 6 ด้าน คือ

- 1.1 งานการบริหารงานวิชาการ
- 1.2 งานการบริหารงานบุคคล
- 1.3 งานการบริหารงานกิจการนักเรียน
- 1.4 งานการบริหารงานอาคารสถานที่
- 1.5 งานการบริหารงานธุรการและการเงิน
- 1.6 งานการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ในอำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง และอำเภอบ้านฉาง จำนวน 400 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษาค้นคว้า

- 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สภาพการเป็นครูผู้สอน
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย โดยการประเมินของครูผู้สอน จังหวัดระยอง ตามลักษณะงานการบริหารโรงเรียน 6 ด้าน คือ

- 3.2.1 การบริหารวิชาการ
- 3.2.2 การบริหารงานบุคคล
- 3.2.3 การบริหารกิจการนักเรียน
- 3.2.4 การบริหารอาคารสถานที่
- 3.2.5 การบริหารงานธุรการและการเงิน
- 3.2.6 การบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ค่านิยมหลักเฉพาะ

1. พฤติกรรมการบริหารงาน หมายถึง การกระทำที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา แสดงออกในลักษณะที่เป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่และที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยใน โรงเรียน ซึ่งสามารถวัดได้โดยการประเมินและการพิจารณาของครูซึ่งปฏิบัติงานภายใน โรงเรียน ซึ่งการประเมินของครูจะพิจารณาตามลักษณะงานในหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน 6 ด้าน ดังนี้

1.1 การบริหารงานวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมในการดำเนินงานวิชาการ ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ การจัดหาเอกสารที่เกี่ยวกับความ นิยมไทย มีมุมหนังสือที่เกี่ยวกับความนิยมไทยในห้องสมุด เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับ คนตรีไทย นาฏศิลป์ไทย เป็นต้น

1.2 การบริหารงานบุคคล หมายถึง พฤติกรรมในการจัดและดำเนินงาน เกี่ยวกับตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานโดยเน้นถึงความนิยมไทย ได้แก่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากร ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ดำเนินการประเมินผลงานของครูเป็นระยะ ๆ การมอบหมายงาน ให้ปฏิบัติ การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่ครูในเรื่องของความนิยมไทย เช่น การแต่งกาย เป็นต้น

1.3 การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับ นักเรียนที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรม เสริมสร้างวินัยในโรงเรียน และชุมชน กิจกรรมจัดตั้งชมรมนิยมไทย ชมรมคนตรีไทย ชมรม วัฒนธรรมพื้นบ้าน กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน กิจกรรมในวันสำคัญทางประเพณีไทยและศาสนา เป็นต้น

1.4 การบริหารอาคารสถานที่ หมายถึง พฤติกรรมในการใช้อำนาจหน้าที่ เท่าที่มีอยู่ จัดการดำเนินการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ เช่น อนุญาตให้โรงเรียนเป็นศูนย์ฝึก ศิลปะอาชีพพื้นบ้าน เป็นศูนย์วัฒนธรรมประจำหมู่บ้าน เป็นต้น

1.5 การบริหารงานธุรการและการเงิน หมายถึง การจัดสรรเงินเพื่อพัฒนาโรงเรียนอย่างประหยัด การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์การสอนที่ทำในประเทศไทย จัดหาเครื่องมือในการปฏิบัติงานที่ผลิตในประเทศไทย ประชาสัมพันธ์ให้ครู และนักเรียนเห็นความสำคัญของความนิยมไทย

1.6 การบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง การนำครูและนักเรียนเข้าร่วมพิธีทางศาสนาและประเพณีต่าง ๆ ในชุมชน เช่น วันสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง วันเข้าพรรษา เป็นต้น ชักชวนให้ชุมชนร่วมกับโรงเรียนจัดวันสินค้าพื้นบ้าน การเผยแพร่ถึงนโยบายนิยมไทยที่โรงเรียนปฏิบัติให้ชุมชนให้ทราบเพื่อเป็นการชักชวนให้ประชาชนร่วมมือกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับความนิยมไทย ประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงถึงนโยบายการปฏิบัติงานของโรงเรียน เชิญบุคคลในท้องถิ่นที่มีความสามารถมาเป็นวิทยากรในโรงเรียน

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย หมายถึง ความคิดเห็นของครูที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารของตนในการบริหารงานแต่ละด้าน คือ งานวิชาการ งานบริหารงานบุคคล งานบริหารกิจการนักเรียน งานบริหารอาคารสถานที่ งานบริหารงานธุรการและการเงิน และการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยให้ครูผู้สอนพิจารณาในส่วนที่ผู้บริหารบริหารงานแล้วส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน

3. ครู หมายถึง ผู้ทำการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นผู้ประเมินพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

4. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง หัวหน้าสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้จำแนกผู้บริหารโรงเรียนออกเป็นดังนี้

- 4.1 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
- 4.2 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าขึ้นไป
- 4.3 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ทางการบริหาร

ต่ำกว่า 7 ปี

- 4.4 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ทางการบริหาร

7 ปีขึ้นไป

5. ความนิยมไทย หมายถึง การที่คนไทยนิยมชมชอบในความเป็นไทย สนับสนุน และส่งเสริมคนไทยและชาติไทย โดยนิยมในเชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี นิยมในสิ่ง ประดิษฐ์ของไทย รวมทั้งการประหยัด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้แบ่งออกดังนี้

1. ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา
 - 1.1 ความหมายของครูใหญ่
 - 1.2 คุณสมบัติของครูใหญ่
2. พฤติกรรมในการกิจการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา
 - 2.1 งานบริหารวิชาการ
 - 2.2 งานบริหารบุคคล
 - 2.3 งานบริหารกิจการนักเรียน
 - 2.4 งานบริหารงานอาคารสถานที่
 - 2.5 งานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
 - 2.6 งานธุรการและการเงิน
3. เอกสารที่เกี่ยวกับความนิยมไทย
 - 3.1 ความหมายของความนิยมไทย
 - 3.2 ความเป็นมาของความนิยมไทย
 - 3.3 บทบาทของความนิยมไทย
 - 3.4 รายงานผลและข้อเสนอแนะจากการสัมมนาเรื่อง บทบาทของนิยมไทย

ในการแก้ปัญหาของชาติ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย

ครูใหญ่หรือผู้บริหาร เป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้จึงเป็นการศึกษาเกี่ยวกับครูใหญ่หรือผู้บริหารโรงเรียนและการบริหารงานของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในแต่ละด้าน

1. ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา

1.1 ความหมายของครูใหญ่

วิจิตร วรุตบางกูร และ สุพิชญา อีระกุล (วิจิตร วรุตบางกูร และ สุพิชญา อีระกุล 2523 : 74) ได้ให้ความหมายของครูใหญ่ไว้ว่า หมายถึง บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการดำเนินงานของคณะครูและบุคลากรอื่นในส่วนของโรงเรียน เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ สมบูรณ์ พรธนาภ (สมบูรณ์ พรธนาภ 2521 : 244) ให้ความหมายว่า ครูใหญ่หรือผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการหรืออำนวยการทำงานต่าง ๆ ในโรงเรียนในฐานะที่โรงเรียนคือสถานทางสังคม ได้แก่ การให้บริการทางการศึกษาแก่สังคม เพื่อให้งานเหล่านั้นบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ชูสเตอร์ และ เวตซ์เลอร์ (Shuster and Wetzler. 1958 : 6) ให้ความหมายของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาว่า คือผู้นำทางการศึกษาที่เอาใจใส่ความก้าวหน้าของกลุ่ม เข้าใจความหมายทางการศึกษาอย่างดี มีความคิดริเริ่มในการจัดกิจกรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมาย ส่วน อีระ รุญเจริญ (อีระ รุญเจริญ 2521 : 146) ได้สรุปความหมายของครูใหญ่ไว้ว่า ครูใหญ่คือครูผู้ที่มีคุณลักษณะเด่นเป็นพิเศษ เป็นหัวหน้าครู เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เป็นกลไกในการบริหารงานของโรงเรียน เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลง และมีความเป็นผู้นำ

จากความหมายของครูใหญ่ของนักการศึกษาที่ให้ไว้พอสรุปได้ว่า ครูใหญ่ คือ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการของโรงเรียน มีอำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินการบริหารงานต่าง ๆ ในโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยอาศัยความรู้ความสามารถ ความคิดริเริ่มประสิทธิภาพการเป็นผู้นำ ตลอดจนทักษะและเทคนิควิธีต่าง ๆ

1.2 คุณสมบัติของครูใหญ่

การที่ครูใหญ่จะบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายได้นั้น ต้องมีคุณสมบัติที่ดี เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนทั่วไป ซึ่งก็มีหลายคนที่ได้กำหนดคุณสมบัติของครูใหญ่ที่ดีไว้ คือ

จาคอบสัน ลอกสตอน และ วิกแมน (Jacobson and Logsdon. 1973 : 40 - 44) ให้ความเห็นว่า ผู้ที่จะเป็นครูใหญ่สมควรจะมีคุณสมบัติดังนี้ คือ

1. คุณสมบัติทั่วไป

- 1.1 เป็นผู้มีความสามารถในการจัดองค์การและเป็นผู้บริหารที่มีทักษะ
- 1.2 สามารถบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.3 เป็นผู้มีเทศหรือประสานงานการเรียนการสอน
- 1.4 เป็นผู้มีความฉลาดและมีไหวพริบในการบริหาร
- 1.5 มีความสามารถในการตัดสินใจอย่างฉับพลันและถูกต้อง มอบอำนาจ

และความรับผิดชอบแก่ผู้ที่เหมาะสม

นอกจากนี้ ครูใหญ่ยังต้องเป็นผู้จัดการที่ดี รู้รายละเอียดเกี่ยวกับการเงินที่ใช้สำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ รู้จักใช้จ่ายอย่างประหยัด ดูแลเอาใจใส่กิจการต่าง ๆ ภายในโรงเรียนด้วยความรอบคอบระมัดระวัง

2. คุณสมบัติส่วนตัว

ครูใหญ่ควรมีความสามารถในการสอนและสาธิตการสอนได้ เมื่อต้องการเน้นวิธีสอนที่ดีและถูกต้อง ครูใหญ่ต้องเป็นผู้มีความรู้ดีทางการศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ครูใหญ่ต้องเป็นผู้ที่ยอมรับรูปแบบการสอนที่คนอื่น ๆ มากกว่าที่จะมายึดแบบที่เห็นว่าตนเองมีความชำนาญ

ครูใหญ่ต้องเป็นผู้มีสุขภาพดี บุคลิกภาพดี พูดหรือฟังได้ชัดเจน มีสุขภาพดี มีสติปัญญาสูง สามารถที่จะหาเทคนิคการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูง เป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของคณะครูและเด็ก เป็นผู้มีเสน่ห์ในตัวเอง และมีอารมณ์ที่คงที่ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ได้รับการศึกษาอบรมผู้บริหารโรงเรียนจากสถานอุดมศึกษาต่าง ๆ จากคลีนิกสำหรับบริการครูใหญ่ให้เป็นคนทันสมัยเสมอ สำหรับประสบการณ์นั้นครูใหญ่ประถมศึกษาควรมีประสบการณ์เป็นผู้สอนมาก่อน

ครูใหญ่ที่ดีตามความเห็นของ ชุสเตอร์ และ เวทซ์เลอร์ (Shuster and Wetzler. 1958 : 477 - 480) นั้น มีคุณสมบัติซึ่งแสดงออกทางพฤติกรรมและทักษะดังนี้

1. มีความรู้และเป็นผู้ดำเนินการใช้หลักสูตร

- 1.1 รู้และยอมรับปรัชญาการศึกษาที่มีอยู่ในระบบโรงเรียน
- 1.2 พัฒนาและใช้ปรัชญาชีวิตและการศึกษาส่วนบุคคลและวิชาชีพที่ดี
- 1.3 รู้แหล่งวัสดุที่จะช่วยในการพัฒนาหลักสูตร
- 1.4 ปรับหลักสูตรให้เหมาะกับชุมชนและตรงความต้องการ
- 1.5 รู้จักใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชนให้เกิดประโยชน์
- 1.6 สนับสนุนให้มีการทดลองหาวิธีสอนที่ดี
- 1.7 มีความรับผิดชอบต่อหลักสูตรทั้งหมดของโรงเรียน

2. ครูใหญ่เป็นผู้ดำเนินการบริหารบุคคล

- 2.1 ยอมรับและเคารพครูแต่ละคนว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า
- 2.2 มอบหมายงานและหน้าที่ให้ทำตามความรู้ความสนใจ ความถนัดและ

เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล

- 2.3 เอาใจใส่ความทุกข์สุขของครูแต่ละคน
- 2.4 ปฏิบัติการด้วยวิธีทางจิตวิทยา โดยวางแผนร่วมกัน มีความสัมพันธ์
ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม สร้างบรรยากาศแห่งความประทับใจแก่คณะครู และทำให้ครูพิเศษ
เข้าใจปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร

- 2.5 รู้และหาเทคนิคต่าง ๆ ในการทำงานกับหมู่คณะ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
- 2.6 ประเมินผลพฤติกรรมของแต่ละคนอย่างมีจุดหมายและทบทวนการปฏิบัติ

ในอนาคตดีกว่าพฤติกรรมพัฒนาไปในทางที่ดีงามหรือไม่

- 2.7 พัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อคณะครู
- 2.8 ส่งเสริมให้ครูมีความเจริญก้าวหน้า

3. ครูใหญ่เป็นผู้ดำเนินการในความสัมพันธ์กับชุมชน

- 3.1 ส่งเสริมสุขภาพและสวัสดิการของนักเรียน
- 3.2 พัฒนาให้คณะครูเข้าใจความมุ่งหมายของโรงเรียน
- 3.3 ให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของโรงเรียนและชุมชน

3.4 สนับสนุนให้มีการออกเยี่ยมซึ่งกันและกัน โดยอำนวยความสะดวกให้ทั้งผู้ปกครองมาเยี่ยมโรงเรียนและคณะครูออกไปเยี่ยมบ้าน

3.5 พัฒนาระบบวิธีการรายงานต่อผู้ปกครองให้รับทราบ การพัฒนาเป็นพิเศษ

3.6 จัดโปรแกรมให้นักเรียนได้เข้าร่วมสัมพันธ์กับชุมชน

3.7 ศึกษาวิธีฝึกอบรวมครูเพื่อทำหน้าที่สัมพันธ์กับชุมชน

3.8 นำแบบอย่างและวิธีการจัดกิจกรรมที่ดี เรื่องที่ดีของโรงเรียนอื่นมา

ปรับปรุงใช้ในโรงเรียนกับชุมชน

3.9 รู้จักใช้วิธีให้ผู้ปกครองและประชาชนในชุมชน ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

3.10 คิดหาวิธีที่ดีอยู่เสมอในการที่จะติดต่อกับชุมชน

4. ครูใหญ่ในฐานะผู้นำความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

4.1 รู้จักใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์ระหว่างครูนักเรียนและกลุ่มทั้งหมด

4.2 สนับสนุนครูให้มีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน

4.3 จัดทำทะเบียนนักเรียน จัดระบบการประชุมและรับทราบรายงานของครู

4.4 หาทางพัฒนาความรู้สึกของครูให้ยอมรับว่าเด็กมีความเป็นมนุษย์โดย

สมบูรณ์

4.5 ช่วยให้ครูทราบสาเหตุและผลของปัญหาและตระหนักว่าพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นสิ่งนอกสาเหตุได้

4.6 ช่วยครูแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับนักเรียน และมีความเข้าใจปัญหาของส่วนรวมด้วย

4.7 วางแผนร่วมกับครู นักเรียนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีของนักเรียน

4.8 มีความสัมพันธ์กับเด็กแต่ละคน โดยระลึกเสมอว่าเขาเป็นบุคคลหนึ่ง

5. ครูใหญ่ในฐานะผู้นำเกี่ยวกับบุคลากรที่ไม่ได้ทำการสอน

5.1 หาวิธีการที่จะสนับสนุนให้บุคลากรได้เข้าร่วมหมู่คณะและทำให้เขารู้สึกว่าเขเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็นของโรงเรียน

5.2 รู้หน้าที่ของแต่ละคน

5.3 ชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจในหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ

5.4 ตั้งแนวทางในการบริการให้ชัดเจน

5.5 สังเกตบุคลากรให้ทั่วถึง

5.6 เคารพชั่วโมงการทำงานของครู

6. ครูใหญ่ในฐานะความสัมพันธ์กับสำนักงานกลาง

6.1 เข้าใจ และพยายามยอมรับนโยบายที่สำนักงานกลางจัดทำ

6.2 จัดสายงานให้เหมาะสม

6.3 ใช้ประโยชน์จากสำนักงานกลางให้คุ้มค่า

6.4 ให้สำนักงานกลางได้รับรู้ขอบเขตความรับผิดชอบของตนในการพัฒนา

นโยบายและวางแผน

7. ครูใหญ่ในฐานะผู้นำการแนะแนว

7.1 รู้จักและคุ้นเคยกับแหล่งที่ส่งเสริม พัฒนาและป้องกันเกี่ยวกับสุขภาพ

และสวัสดิการเด็ก

7.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก

7.3 ศึกษาแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับเด็กให้มาก

7.4 มีความรู้ลึกซึ้งเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของเด็กแต่ละคน และเอาใจใส่

ในความเปลี่ยนแปลงนั้น

7.5 รู้ความสนใจและความสามารถพิเศษของเด็กแต่ละคนและสนับสนุนให้เกิด

ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

7.6 ช่วยรวบรวมข้อมูลและหลักฐานจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาใน

การปรับตัวของเด็ก

8. ครูใหญ่ในฐานะผู้นำ การติดต่อกับโรงเรียนมัธยมและโรงเรียนอื่น ๆ

8.1 มีทัศนคติทางวิชาชีพที่มีจุดหมายในการทำงานร่วมกัน

8.2 ยอมรับความแตกต่างของความคิดเห็น

8.3 ความมีใจกว้าง

8.4 เข้าใจโปรแกรมของโรงเรียนอื่นและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมโรงเรียนประถมและมัธยม

8.5 มีการประเมินผลเกี่ยวกับโปรแกรมและความสัมพันธ์ต่อกัน

8.6 สนับสนุนและจัดการให้ครูได้ไปเยี่ยมโรงเรียนอื่น

9. ครูใหญ่ในฐานะผู้นำในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน

9.1 รู้ว่าอุปกรณ์ใดจำนวนเท่าใดที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในโรงเรียน

9.2 บอกคณะครูให้รู้รายการอุปกรณ์และวิธีใช้

9.3 ให้ทุกคนได้มีโอกาสใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ

9.4 จัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ประโยชน์จากอุปกรณ์

มาช่วยเหลือนำคณะครู

9.5 สนับสนุนให้มีการทดลองหาสิ่งใหม่ ๆ ที่ดีกว่ามาปรับปรุงการเรียน

การสอน

9.6 ใช้ความชำนาญและทักษะของคณะครูจัดทำอุปกรณ์ในสิ่งที่ยังขาดแคลนอยู่

10. ครูใหญ่ในฐานะผู้จัดการ

10.1 จัดบริหารโรงเรียนตามความมุ่งหมายและหน้าที่ที่ได้รับผลสำเร็จ

อย่างดี โดยเฉพาะด้านความเจริญงอกงามในการเรียนรู้ของเด็ก

10.2 ทำงานร่วมกับคณะครูในการวางแผนและจัดองค์การเพื่อให้เกิด

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคคล

10.3 การบริหารงานมีการยืดหยุ่นได้บ้าง

10.4 พิจารณาถึงความรับผิดชอบและการตัดสินใจ

10.5 บำรุงรักษาองค์การให้ดี เพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตและความมั่นคงทาง

อารมณ์ของบุคลากรทั้งหมด

การที่จะเป็นครูใหญ่ที่ดีและประสบผลสำเร็จได้นั้น สเปน ดรัมมอนด์ และ กู๊ดแลด

(Spain Drummond and Goodlad. 1956 : 20 - 22) มีความเห็นว่าครูใหญ่จะต้อง

มีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้นำ ครูใหญ่ต้องเป็นผู้นำในหลาย ๆ ด้าน เช่น

- 1.1 เป็นผู้นำของหมู่คณะ
- 1.2 เป็นผู้นำในการพัฒนาหลักสูตร
- 1.3 เป็นผู้นำในการจัดระเบียบโรงเรียน
- 1.4 เป็นผู้นำในการปรับปรุงเทคนิคและนโยบายการแนะแนว
- 1.5 เป็นผู้นำในการสัมพันธ์กิจกรรมและบริการพิเศษให้เกิดผลต่อโปรแกรม

การสอน

- 1.6 เป็นผู้นำในการจัดตั้งโรงเรียนและอำนวยความสะดวกการเรียนการสอน

และ

- 1.7 เป็นผู้นำในชุมชนและวิชาชีพ

2. มีลักษณะความเป็นครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยมีหลักการพื้นฐาน 25 ประการ ดังต่อไปนี้

- 2.1 เป็นผู้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคณะครู ผู้ปกครอง และนักเรียน
- 2.2 รู้วิธีการกระตุ้นผู้ร่วมงานแต่ละคนให้แสดงศักยภาพที่เขาสามารถทำได้เต็มที่
- 2.3 พัฒนาและใช้ความฉลาดของคณะครูให้เป็นประโยชน์
- 2.4 ช่วยให้คณะครูได้มองเห็นความสำเร็จของงาน
- 2.5 มีความตระหนักอยู่เสมอว่าการมีขวัญดีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการ

ทำงาน

- 2.6 ใช้ความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานของกลุ่มเป็นจุดเริ่มต้นในการศึกษาและปฏิบัติ
- 2.7 ช่วยกลุ่มตัดสินใจปัญหาที่สำคัญ
- 2.8 ให้ความช่วยเหลือการตัดสินใจของกลุ่มในการแก้ปัญหา
- 2.9 การแก้ปัญหานั้น จะยังไม่เป็นที่ยอมรับจนกว่าจะมีหลักฐานที่ใช้ในการ

ตัดสินใจอย่างยุติธรรมและได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน

- 2.10 ให้คำแนะนำเสมือนหนึ่งตนเองเป็นสมาชิกของกลุ่ม
- 2.11 ช่วยครูแต่ละคนให้มีความสามารถในการอภิปรายและออกความคิดเห็น

2.12 ให้เขาได้ใช้ความรู้ความสามารถที่เขาถืออยู่ในการหาเทคนิควิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพและศักยภาพของกลุ่มและสมาชิกแต่ละคน

2.13 ตระหนักอยู่เสมอว่าปัญหาบางอย่างต้องการการพิจารณาจากกลุ่มอย่างรอบคอบ ขณะที่ปัญหาบางอย่างอาจใช้วิธีการอย่างอื่นได้

2.14 พิจารณาอย่างรอบคอบถึงผลกระทบกระเทือนต่อบุคคลในการตัดสินใจ

2.15 ทำให้กลุ่มแน่ใจว่าเมื่อมีการตัดสินใจโดยกลุ่มแล้ว ย่อมนำไปปฏิบัติเสมอ

2.16 ทำให้กลุ่มยอมรับการตัดสินใจได้ และเมื่อตัดสินใจแล้วไม่เปลี่ยนแปลง

2.17 การบริการแก่ชุมชนนั้น ต้องพิจารณาถึงโครงสร้างทางอำนาจทางการเมือง สภาพเศรษฐกิจของสังคม องค์ประกอบทางภูมิศาสตร์ ศีลธรรม

2.18 การปฏิบัติใด ๆ ต้องคำนึงถึงธรรมชาติและพัฒนาการ การเรียนรู้ของมนุษย์

2.19 จัดแจงรายละเอียดการบริหารงานให้เป็นปัจจุบันเสมอ

2.20 ลงมือปฏิบัติทันทีเมื่อสถานการณ์อำนวยให้

2.21 พยายามเป็นผู้ในหมู่คณะ

2.22 มีความซื่อสัตย์อย่างเสมอต้นเสมอปลาย

2.23 การลงทุนใด ๆ ทางการศึกษาที่ตามุ่งให้ถึงตัวเด็กอย่างแท้จริง

2.24 สร้างความเข้าใจและความรับผิดชอบในการเป็นผู้นำตามระบอบประชาธิปไตย

2.25 ตระหนักว่าการรับใช้ประชาชนเป็นความเจริญของผู้นำ

พนัส หันนาคินทร์ (พนัส หันนาคินทร์ 2513 : 45 - 48) ได้พิจารณาถึงคุณสมบัติของครูใหญ่แยกออกเป็นสองประการ คือ คุณสมบัติส่วนตัวและคุณสมบัติทางอาชีพ

1. คุณสมบัติส่วนตัว (Personal Qualification) บุคคลที่จะเป็นครูใหญ่ควรประกอบด้วยคุณสมบัติส่วนตัว ดังนี้

1.1 มีสุขภาพดี

1.2 มีความเฉลียวฉลาด

1.3 มีอารมณ์มั่นคง

1.4 มีความประพฤติดี มีคุณธรรมสูง

1.5 ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น

1.6 คุณลักษณะอื่น ๆ เช่น ความไม่เห็นแก่ตัว ความรู้จักเกรงใจผู้อื่น

ความมีไหวพริบ ฯลฯ

2. คุณสมบัติทางวิชาชีพ (Professional Qualification) คุณสมบัติทางวิชาชีพของครูใหญ่ควรจะมีดังต่อไปนี้

2.1 ความรู้ทางวิชาการ

2.1.1 ความรู้ทางด้านวิชาการทั่วไป

2.1.2 ความรู้ทางด้านวิชาชีพ

2.2 ระดับความรู้ หมายถึง ระดับปริญญาที่ครูใหญ่ได้รับ ปริญญาเป็นเครื่องแสดงความสามารถทางสติปัญญา และความรู้ที่จะนำมาประกอบการงานได้พอควร

2.3 ประสบการณ์ มีความสำคัญมากในการเป็นครูใหญ่ การได้ผ่านงานต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยรู้หลักวิชา ย่อมเป็นเครื่องประกันได้ว่าจะทำให้งานก้าวหน้าไปในทางที่ดีได้

2.4 การฝึกอบรมในระหว่างประจำสำนักงาน เช่น การศึกษาต่อ การประชุมทางวิชาการ การสัมมนา ฯลฯ

คุณสมบัติทางวิชาชีพของครูใหญ่ที่ดี ซึ่ง เน้นส ทันทาคินห์ ได้กล่าวไว้แล้วนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ ฟาริส (Pharis. 1966 : 6 - 10) ที่ว่าสังคมวัฒนธรรมและสถาบันมีการเปลี่ยนแปลง ครูใหญ่ที่ไม่มีการศึกษาอบรมอยู่เสมอ ล้าสมัย ดังนั้น ครูใหญ่ทุกคนจึงควรศึกษาอบรมอยู่เสมอ ซึ่งก็พอจะเข้าอบรมได้ในสถาบันการศึกษา อุดมศึกษาทั่วไป เพื่อปรับปรุงความรู้ความสามารถในวิชาชีพ และหน้าที่ของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา เพื่อการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ได้เรียนรู้ความรู้ ความคิดและทฤษฎีใหม่ ๆ จากการวิจัยและการศึกษาค้นคว้าและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของครูใหญ่ให้สูงขึ้น

นักการศึกษาอีกคนหนึ่ง คือ ออตโต (Otto. 1954 : 520 - 524) ได้ให้ความเห็นว่า ผู้ที่จะเป็นครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา นั้น ต้องมีวุฒิทางวิชาชีพครู ซึ่งสมาคมผู้บริหารโรงเรียนแห่งรัฐเท็กซัส (The Texas Association of School Administrators) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้ คือ

1. ได้รับประกาศนียบัตรครูโรงเรียนประถมศึกษาโดยตรง
2. ได้รับปริญญาตรีจากการเรียนหลักสูตรมาตรฐาน 4 ปี ของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยและเรียนเพิ่มเติมตามหลักสูตรปริญญาโท
3. อย่างน้อยต้องผ่านการเรียนวิชาการประถมศึกษา 15 หน่วยกิต ตามหลักสูตรปริญญาตรี รวมทั้งผ่านการเรียนหลักสูตรการนิเทศการศึกษา การบริหารการศึกษา และการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของเด็ก
4. อย่างน้อยต้องมีประสบการณ์ในการสอนเด็กเป็นเวลาในโรงเรียนประถมศึกษาสองปี

สรุปคุณสมบัติของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาที่ดีตามความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายคนได้ดังนี้

1. มีความเป็นผู้นำ ซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 ลักษณะผู้นำ
 - 1.1.1 ความสามารถในการเข้าสังคม คิดริเริ่มวิเคราะห์ตัดสินใจได้
 - 1.1.2 ความกล้าที่จะคิดที่จะแสดงความคิดเห็น
 - 1.1.3 ท้องการที่จะทำให้งานสำเร็จ
 - 1.1.4 ความร่วมมือ
 - 1.1.5 ความซื่อสัตย์
 - 1.1.6 มีความกระตือรือร้นกระฉับกระเฉงว่องไว
 - 1.1.7 มีความรับผิดชอบ
 - 1.2 เป็นผู้นำทางวิชาการในโรงเรียน
 - 1.3 เป็นผู้นำในการสร้างความสัมพันธ์ภายในและภายนอกโรงเรียน

- 1.4 เป็นผู้ดำเนินการพัฒนาทุกด้าน
- 1.5 เป็นผู้นำของชุมชน
- 1.6 เป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน

2. มีความรู้และประสบการณ์

ครูใหญ่ต้องมีความรู้ทั้งสามัญและวิชาชีพ รู้เท่าทันเหตุการณ์ต่าง ๆ มีความรู้ทางด้านบริหารการศึกษาและวิชาการศึกษา มีความรู้เรื่องเศรษฐกิจและการเมือง สังคม รู้รายละเอียดของงานที่ทำ มีวุฒิทางวิชาชีพ มีประสบการณ์ในการทำงานอย่างมีหลักการผ่านการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

3. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทำงานร่วมกับคณะครูได้ ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น มีทัศนคติว่าทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณค่าในหน่วยงาน รู้จักยกย่องชมเชยคนอื่น มีความเป็นประชาธิปไตย สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคณะครู นักเรียน และชุมชน

4. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีความยุติธรรม มีความซื่อสัตย์ ยอมรับและเคารพต่อความคิดเห็นของคนอื่น เอาใจใส่ต่อทุกข์สุขของผู้ใต้บังคับบัญชา

5. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

6. เป็นนักบริหาร สามารถใช้ความรู้จากทฤษฎีบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้

2. พฤติกรรมในการกิจการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดที่จัดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวกับการรับรู้งานการเรียนการสอน พัฒนานักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด ภิญโญ สาร (ภิญโญ สาร 2523 : 436) ฉัตรชัย อรณันท์ (ฉัตรชัย อรณันท์ 2524 : 148) และนิพนธ์ กีนาวงศ์ (นิพนธ์ กีนาวงศ์ 2523 : 67) มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การบริหารงานด้านวิชาการจัดว่า เป็นงานที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบเป็นอันดับแรก เพราะภารกิจของสถานศึกษาคือให้บริการทางวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่เป็นผู้นำทางวิชาการโดยทำงานร่วมกับคณะครูงานที่เกี่ยวกับวิชาการที่สำคัญคือ งานด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงการเรียนการสอน วัสดุและประเมินผล

161975

h 3863

หวน พันธุ์พันธ์ (หวน พันธุ์พันธ์ 2525 : 10 - 17) ได้ให้ขอบข่ายของ การบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานบริหารด้านวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา นั้น ได้แก่ การควบคุมดูแลหลักสูตร การสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครูประจำการ การเผยแพร่ วิชาการ การวัดผลการศึกษา การวิจัยค้นคว้า ตลอดจนการตรวจเยี่ยมโรงเรียน และนิเทศ การศึกษาแก่โรงเรียน

บันลือ พุกกะวัน (บันลือ พุกกะวัน 2522 : 155 - 156) ได้จำแนก งานบริการวิชาการไว้ว่า คือ งานตั้งแต่รับเด็กเข้าเรียน การจัดครูเข้าประจำชั้น ประจำ วิชา การจัดตารางสอน การเตรียมงานก่อนการเปิดเรียน การจัดการในด้านวัสดุหลักสูตร เช่น โครงการสอน ประมวลการสอน แบบเรียน ระเบียบวิธีวัดผล สมุทประจําตัว บัญชี เรียกชื่อ สมุทประจำชั้น การจัดการห้องสมุด ตำราเรียน หนังสืออ้างอิงทั้งของครูและ นักเรียน การจัดการสำหรับวัสดุอุปกรณ์การสอน ให้ครูสามารถใช้อุปกรณ์การสอนได้ สะดวก และการจัดทำโครงการวัดผลการศึกษาไว้ตลอดปี

วรรณิ์ เสียงแจ้ว (วรรณิ์ เสียงแจ้ว 2524 : 44 - 48) ได้แสดง ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการไว้ 2 ด้าน คือ

1. การบริหารวิชาการที่เกี่ยวกับครู ควรพบปะให้ความสนิสนมเข้าใจครูให้ ถ่องแท้ ให้รู้ว่าเขามีความสามารถอะไร จะได้เข้ามาร่วมกัน เปิดโอกาสให้ครูเสนอ โครงการเกี่ยวกับการเรียนการสอน นิเทศครูให้ทำการสอนได้ผลเต็มที่แบ่งครูเป็นสาย บ. 1,2,3 ประชุมร่วมกันสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อวางแผนการสอน แบ่งคาบการเรียน การจัดสื่อการเรียนการสอน บันทึกผลประชุมครูส่งครูใหญ่

2. การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับหลักสูตร เอกสารการเรียนการสอน จาก หน่วยงานนิเทศฯ ตั้งเป้าหมายในการเรียนการสอนว่าให้เด็กคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เน้นหนักจริยธรรมและสอดแทรกคุณธรรมทุกเรื่อง มีกระดานปฏิทินงานเพื่อเตือนความจำ มี บ้ายติดข่าว แบ่งครูเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 4 กลุ่ม ตามกลุ่มวิชา แต่ละกลุ่มวางแผนงานจัดกิจกรรม ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ผู้บริหารต้องพิจารณาหลักสูตร ทำความเข้าใจให้ถ่องแท้เพื่อจะได้ ชี้นะครู แบ่งงานให้ครูช่วยกันทำแล้วต้องคอยติดตามผล

จากที่ได้กล่าวมาพอสรุปได้ว่า งานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ที่ครูใหญ่จะต้องรับผิดชอบ ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายและวิธีบริหารทางวิชาการ หลักสูตรและประมวลการสอน ตารางสอน อุปกรณ์การศึกษา แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ การจัดแบ่งหมู่นักเรียน การนิเทศการสอน การจัดห้องสมุด การวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในโรงเรียนให้ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

2. การบริหารงานบุคคล

ธงชัย สันติวงษ์ (ธงชัย สันติวงษ์ 2517 : 1) การบริหารงานบุคคล หมายถึงภารกิจของผู้บริหารทุกคน ที่มีบทบาทในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับบุคลากร เพื่อให้ปัจจัยด้านบุคคลขององค์การที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดตลอดเวลา ที่จะส่งผลสำเร็จต่อเป้าหมายขององค์การ ซึ่งความหมายของการบริหารงานบุคคลนั้นกว้างมาก ความสำคัญและความยุ่งยากเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลนั้น สมคิด ภัสสรประสิทธิ์ (สมคิด ภัสสรประสิทธิ์ 2517 : 6) ให้ข้อคิดว่า คนเป็นปัจจัยในการบริหารงานที่สำคัญที่สุด และยุ่งยากที่สุดด้วยเพราะคนเป็นสิ่งที่มีชีวิต มีจิตใจ มีความรู้สึกนึกคิด มีอารมณ์ มีความต้องการ ฯลฯ แตกต่างกันไป ตามแต่สถานภาพของแต่ละบุคคล ไม่สามารถที่จะกำหนดกฎเกณฑ์ได้ตายตัว

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ 2522 : 138) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการบริหารงานการเจ้าหน้าที่ว่า มีความสำคัญมาก เปรียบเสมือนหัวใจของการบริหารงาน เพราะงานทุกชนิดของหน่วยงานทุกประเภทจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่เพียงใด ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกคน ทุกฝ่าย ถ้าผู้บริหารขาดความสามารถในการบริหารงานบุคคล แม้ว่าจะมีทรัพยากรทางการบริหารอย่างอื่นครบก็ไม่สามารถทำให้การบริหารนั้นได้ผลดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เสนาะ ดีเยาว์ (เสนาะ ดีเยาว์ 2519 : 3) ที่ว่าการบริหารงานบุคคลนั้น เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ หรือเป็นหัวใจของการบริหาร เพราะเป็นการจัดระเบียบและดูแลให้คนทำงาน เพื่อให้บุคคลใช้ประโยชน์และความรู้ ความสามารถของแต่ละคนให้มากที่สุด ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุด

เกษม สุวรรณกุล (เกษม สุวรรณกุล 2522 : 285 - 296) ได้ชี้แนะความคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้บังคับบัญชาในการบริหารงานบุคคลว่า จะต้องรับผิดชอบดูแลให้กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ที่มีอยู่ได้รับการปฏิบัติอย่างครบถ้วนถูกต้องและอย่างตรงไปตรงมาไม่เลือกปฏิบัติ พร้อมทั้งจะต้องดูแลและเอาใจใส่ให้นายงานบริหารงานบุคคล มีท่าทีเน้นหนักไปในทางบริการมากกว่าการควบคุม ริเริ่มหรือรับเอาหลักการและวิธีปฏิบัติที่ทันสมัยมาใช้กับหน่วยงานของตน ให้กำลังใจและปกป้องเจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคลที่ดี และจะต้องถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่บุคคลสัมพันธ์โดยธรรมชาติกับผู้ปฏิบัติงานได้บังคับบัญชาเสมอ

อุทัย หิรัญโต (อุทัย หิรัญโต 2520 : 157) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับงานบริหารงานบุคคลมากเช่นเดียวกัน โดยกล่าวไว้ว่าการบริหารงานบุคคลเป็นการคัดเลือกที่จะให้ประโยชน์ของบุคคลให้บังเกิดผลสูงสุดนั้น จะต้องพิจารณาถึงความรู้ความสามารถ ความประพฤติของแต่ละคน ประกอบกับตำแหน่งหน้าที่ที่มอบหมายให้ปฏิบัติ ยิ่งกว่านั้นการที่จะเสริมสร้างกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานก็จะต้องมีการบำรุงขวัญหรือกำลังใจ ซึ่งในการที่จะผลิตคนให้เป็นคนที่มีฝีมือดี มีความสามารถได้นั้น จะต้องมีการพัฒนาตัวบุคคลควบคู่ไปด้วย

สรุปได้ว่า การบริหารงานบุคคล ควรเริ่มตั้งแต่การวางแผนกำลังคน การสรรหา การพัฒนาและบำรุงรักษา ตลอดจนการประเมินผลงาน ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลในหน่วยงานอยู่ในหน่วยงานได้นานที่สุด และในขณะเดียวกัน ต้องให้ผู้ร่วมงานมีความสุข ความพอใจที่จะให้ผู้บริหารใช้และยินดีที่จะทำตามคำสั่งของผู้บริหารอีกด้วย

3. การบริหารกิจการนักเรียน

ภิญโญ สาร (ภิญโญ สาร 2523 : 388) งานบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารและนิเทศรรคากิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการสอนในห้องเรียน ซึ่งได้แก่ การปกครอง การรักษาระเบียบวินัย การส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน เป็นต้น จึงเห็นได้ว่า กิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนย่อยของกิจการนักเรียน

สุทิน เนียมพลับ (สุทิน เนียมพลับ 2522 : 87) ให้ความเห็นว่าการบริหารกิจการนักเรียนในหน้าที่ของครูใหญ่ ได้แก่ การจัดสวัสดิภาพและความปลอดภัย การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร บริการสอนซ่อมเสริม การจัดสวัสดิการและทุนเล่าเรียน ขาดูชั้น อินทระวัติ

(ชาญชัย อินทรประวัติ 2523 : 12) เสนอแนะว่ากิจกรรมที่ควรจัดในโรงเรียน ได้แก่ การจัดให้มีสภานักเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตย กิจกรรมกีฬานานาชาติ สนับสนุน ส่งเสริมความสามารถพิเศษ การทำงานร่วมกันตามกระบวนการกลุ่ม กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมต่าง ๆ เป็นต้น ส่วน เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ 2520 : 11 - 14) ได้กล่าวไว้ว่าในการจัดกิจกรรมนักเรียนนั้นขอบเขตของการบริหารกิจการนักเรียน ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ระดับของสถานศึกษา ขนาดของสถานศึกษา สภาพทางสังคมและสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ พร้อมทั้งได้กำหนดขอบเขตของการบริหารกิจการนักเรียน 4 ประการ คือ การกิจด้านสวัสดิการ การกิจด้านการควบคุม การกิจด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตร การกิจด้านการสอน

ฉัตรชัย อรรถนันท์ (ฉัตรชัย อรรถนันท์ 2524 : 173) ได้กล่าวว่าโดยหลักสูตรทั่วไป การจัดกิจกรรมนักเรียนย่อมต้องสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล และความต้องการของนักเรียน นอกนั้นยังจะต้องคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ เช่น จิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก หลักการศึกษา หลักวิชาการจัดกิจกรรม ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยพร้อมทั้งคุณธรรม

สรุปได้ว่า การบริหารกิจการนักเรียน ควรเริ่มตั้งแต่ การจัดทำสำมะโนนักเรียน เพื่อบำรุงปริมาณนักเรียน การรับนักเรียน การแบ่งกลุ่ม การเลื่อนชั้น และรายงานเกี่ยวกับนักเรียน การจัดกิจกรรมนักเรียน การรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน การจัดบริการต่าง ๆ

4. การบริหารงานอาคารสถานที่

ธีรวิทย์ ฤทธิเดช (ธีรวิทย์ ฤทธิเดช 2521 : 15) การบริหารอาคารสถานที่ในโรงเรียน หมายถึงการรู้จักจัดหา รู้จักใช้อาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งการควบคุมดูแลรักษา การให้บริการแก่ชุมชน และการรู้จักส่งเสริมทำนุบำรุงอาคารสถานที่ที่มีอยู่ให้คงสภาพดี และสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอ ส่วน พันัส หันนาคินทร์ (พันัส หันนาคินทร์ 2524 : 297 - 298) ได้ให้ความเห็นว่า อาคารสถานที่นั้นยังรวมถึงตัวอาคาร สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ภายในโรงเรียนทั้งหมด หลักสำคัญในการบริหารอาคารสถานที่ คือ บำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ การใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ตลอดจนรู้จักตกแต่งบริเวณอาคารสถานที่ให้สวยงามกลมกลืนกัน

อาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ถ้าเรามุ่งหวังให้การเรียนการสอนบรรลุผลอย่างสมบูรณ์แล้ว ก็จำเป็นต้องจัดอาคารสถานที่ของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดี ถูกหลักวิชา เอื้อต่อกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด และให้ประหยัดที่สุดอีกด้วย สุวรรณ ประวรภละ (สุวรรณ ประวรภละ 2514 : 1) กล่าวว่า การที่จะใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนให้คุ้มค่านั้น ต้องอาศัยการวางแผนที่ดี คือครูและสถานปึกต้องร่วมมือกันในการออกแบบก่อสร้างผู้บริหารการศึกษาต้องจัดการเรื่องการเรียนการสอน และการบริหารเพื่อที่จะให้ได้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ที่มีอยู่อย่างเต็มที่

เอลสบรี และแมคนอลลี (Elsbry and McNally, 1967 : 349 - 368) กล่าวถึงงานบริหารอาคารสถานที่ในหน้าที่ของครูใหญ่ สรุปได้ 15 ประการ คือ การสร้างและการจัดหาอาคารเพิ่มเติม การปรับปรุงซ่อมแซมตามวาระ การใช้สปีภายในห้องเรียน การเลือกใช้เครื่องใช้และเครื่องตกแต่งต่าง ๆ การดูแลความสะอาดเรียบร้อยของอาคารสถานที่ การจัดห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะอนามัย การจัดที่เข้านมและการทำความสะอาด การเดินตรวจอาคารสถานที่เป็นระยะ ๆ การจัดให้มีห้องเก็บของ สัมภาระ และอุปกรณ์ การจัดและดูแลห้องเรียน การจัดทำกระดานดำ การตกแต่งห้องเรียนและสถานที่ต่าง ๆ การดูแลพื้นอาคาร การระบายอากาศ การดูแลสนามและบริเวณโรงเรียน ส่วน สุมิตร คุณานุกร และคนอื่น ๆ (สุมิตร คุณานุกร และคนอื่น ๆ 2519 : 101) แบ่งงานบริหารอาคารสถานที่ในโรงเรียนออกเป็น 4 ด้าน คือ อาคารเรียน ห้องเรียน อาคารประกอบและอาคารพิเศษต่าง ๆ บริเวณโรงเรียน

การบริหารอาคารสถานที่ในโรงเรียนประถมศึกษาชั้น ปฐมวัย สาธิต (ปิญญู สาธิต 2523 : 473) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการบริหารอาคารสถานที่มิได้ขึ้นอยู่กับว่า จะต้องของงบประมาณให้ได้มาก ๆ จะต้องสร้างอาคารเรียนหรือมีอุปกรณ์ราคาแพง ๆ แต่ขึ้นอยู่กับความรู้จักจัดแปลงอาคารสถานที่ที่มีอยู่ให้ทันสมัย และพยายามใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่มากกว่า และเสนอว่าในการบริหารอาคารสถานที่ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่สอยได้เปลี่ยนแปลงให้หลายอย่าง ขยายได้สะดวก บรรยากาต์เหมือนบ้าน ทนทานต่อการใช้งาน บริการชุมชนสมบูรณ์

จากแนวความคิดต่าง ๆ ดังกล่าว พอจะสรุปขอบข่ายของการบริหารอาคารสถานที่ ได้ดังนี้คือ ทำเลที่ตั้งโรงเรียน การแบ่งส่วนและการวางแผนผังโรงเรียน เนื้อที่บริเวณ โรงเรียน อาคารเรียน การจัดห้องเรียน การจัดห้องพิเศษต่าง ๆ อาคารประกอบ การจัด หอมน้ำห้องส้วม การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การดูแลรักษาอาคารสถานที่บริเวณ โรงเรียน และถือว่าการบริหารอาคารสถานที่ในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นงานสำคัญส่วนหนึ่งที่ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ดังนั้น ควรมีความรอบรู้เกี่ยวกับงานด้านนี้ไว้บ้าง จึง เป็นสิ่งจำเป็น และโดยเฉพาะในด้านการรู้จักจัดทำให้ได้มา การรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์ สูงสุด การควบคุมดูแลรักษา การให้บริการแก่ชุมชน และการรู้จักส่งเสริมสนับสนุนบำรุงอาคาร สถานที่ที่มีอยู่ให้คงสภาพดีและสนองความต้องการอย่างเพียงพอ

5. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึงกระบวนการในการวางแผนการ ควบคุม การประสานงาน การจัดบุคลากร และเผยแพร่ความรู้ต่อชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชน และโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อมกัน

วิจิตร วรุตบางกูร (วิจิตร วรุตบางกูร 2520 : 66) ได้กล่าวว่าโรงเรียน เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน โรงเรียนจึงอยู่ในฐานะที่จะต้องประสานงานระหว่างโรงเรียนกับ สถานอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เกิดผลสมบูรณ์ต่อชุมชน โรงเรียนและชุมชนจะต้องมีความสัมพันธ์กัน อย่างใกล้ชิด เพราะโรงเรียนเป็นสถาบันพัฒนาคน เพื่อให้ไปดำรงชีวิตในชุมชน จึงมีบทบาท สำคัญต่อการพัฒนาชุมชน ในขณะเดียวกันก็ต้องอาศัยชุมชนช่วยในการพัฒนาโรงเรียน โรงเรียน จะต้องสร้างข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ประชาชนได้ทราบโดยไม่มีการปิดบัง เพื่อ สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและก่อให้เกิดความร่วมมือซึ่งกันและกันเป็น อย่างดี ดังนั้น โรงเรียนกับชุมชนเป็นความสัมพันธ์ที่จะแยกออกจากกันไม่ได้ ต้องพึ่งพาอาศัย ซึ่งกันและกันในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องมี ความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อชุมชน และ สุพิชญา อีระกุล (สุพิชญา อีระกุล 2522 : 54 - 59) ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการสร้างความ สัมพันธ์กับชุมชน จะต้องศึกษาชุมชนโดยละเอียด จัดรายการประชาสัมพันธ์ต่อชุมชน ออก

เยี่ยมโดยคณะครูสม่ำเสมอ จัดให้มีการศึกษาของชุมชน จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ และให้บริการแก่ชุมชน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ 2524 : 164) ให้ความเห็นว่า การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนควรเน้นในรูปของเทคนิค วิธีการที่จะนำชุมชนมามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน จัดบริการชุมชนตามโอกาสอันสมควร ร่วมพิธีกรรมของท้องถิ่น ทั้งในด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี พิธีการ สุขอนามัย การรื่นเริงและการพักผ่อนหย่อนใจ ตลอดจนประกอบอาชีพของชุมชน ส่วน ฉัตรชัย อรรถนันท์ (ฉัตรชัย อรรถนันท์ 2524 : 222) ได้กล่าวว่า งานที่สำคัญเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ควรมี 2 ด้าน คือ การประชาสัมพันธ์โรงเรียนและการก่อตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจำเป็นต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์เข้าช่วย และนิพนธ์ กินาวงศ์ 2523 : 78) ได้เสนอแนวคิดถึงการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนว่า อาจทำได้โดยการ ออกข่าวสารประชาสัมพันธ์โรงเรียนเป็นประจำ การจัดนิทรรศการในโรงเรียนที่ประชาชน ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดโครงการเยี่ยมเยียนนักเรียนตามบ้าน การส่งเสริมการจัดตั้ง สมาคมนักเรียนเก่า สมาคมครูผู้ปกครอง การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีของท้องถิ่น

เมธี ปิณฑานนท์ (เมธี ปิณฑานนท์ 2525 : 267 - 268) ได้สรุป ตัวอย่างกิจกรรมที่โรงเรียนใช้กันมาก และได้ผลดีในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ได้แก่ การแข่งขันและการประกวดการแสดงต่าง ๆ จัดทำวารสารของนักเรียนหรือของโรงเรียน โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมาชม หรือแสดงความคิดเห็น เป็นต้น การจัดตั้งชุมชนหรือสโมสรต่าง ๆ สถานักเรียน เป็นการฝึกทักษะให้กับนักเรียน แต่ต้องมีครูเป็นที่ปรึกษา โรงเรียน ควรจัดการประชุมนักเรียนอย่างน้อยเดือนละครั้ง และให้ผู้ปกครองมาร่วมให้ความรู้ การทัศนศึกษาหรือการท่องเที่ยว โรงเรียนควรจัดเป็นครั้งคราวอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้ นักเรียนได้สัมผัสของจริง สภาพจริงและทำให้ครูกับนักเรียนเป็นกันเองใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสรู้จักโรงเรียน โรงเรียนควรจัดพิธีแจกประกาศนียบัตรให้แก่ นักเรียนที่สำเร็จการศึกษา จัดให้มีขึ้นทุก ๆ ปี รวมทั้งการแจกรางวัลแก่นักเรียนที่เรียนดี ประพฤติดี

สรุปได้ว่าการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นสิ่งจำเป็นจะต้องกระทำต่อเนื่องกันโดยตลอดเวลา และดำเนินการไปด้วยความบริสุทธิ์ใจโดยตรงไปตรงมา ทั้งนี้เพราะโรงเรียนประถมศึกษาจะต้องเป็นผู้นำและผู้ตามของสังคม และจะดำเนินการไปได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่เป็นสำคัญ

6. การบริหารงานธุรการและการเงิน

ก้าน หล้าคอม (ก้าน หล้าคอม 2521 : 21) ได้กล่าวว่า งานธุรการ และการเงิน เป็นงานบริหารเพื่ออำนวยความสะดวกหรือส่งเสริมให้งานอื่น ๆ ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น เป็นอันสำคัญ อันเกี่ยวกับการจัดทำงานประมาณ การใช้จ่าย การบัญชี การบำรุงรักษา การจัดหน่วยงาน การดูแลเกี่ยวกับการเงิน วัสดุอุปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ ที่จะช่วยสนับสนุนให้บุคลากรของโรงเรียนใช้ความพยายามในการทำงานได้อย่างสูงสุด เพื่อช่วยให้บรรลุตามจุดหมายของการศึกษาที่วางไว้ ซึ่งการบริหารงานด้านธุรการและการเงิน เป็นงานบริการที่มีความสำคัญเพราะเป็นสื่อกลางหรือเป็นศูนย์รวมที่เปรียบเสมือนหัวใจสำคัญในการบริหารการศึกษาอีกด้านหนึ่ง

การบริหารงานการเงินของโรงเรียน เป็นงานบริหารที่มีความสำคัญ มีกระบวนการและแนวปฏิบัติที่ค่อนข้างจะซับซ้อน ผลการปฏิบัติงานด้านนี้กระทบกระเทือนต่อทั้งโรงเรียนและผู้บริหารเองเพราะการเงินเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงานทุกชนิด กิติมา บริคดีลล (กิติมา บริคดีลล 2522 : 18 - 19) ได้กำหนดขอบเขตการบริหารงานเกี่ยวกับการวางแผนการเงินของโรงเรียนว่าประกอบด้วยงานเกี่ยวกับการวางแผนงานการเงินของโรงเรียน งานเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของโรงเรียนโดยส่วนรวม งานเกี่ยวกับการเก็บรักษาและการนำเงินส่ง เช่นเดียวกับ อีสต์แมน และคนอื่น ๆ (Eastman. 1971 : 43 - 45) ว่าการจัดทำงานประมาณการเงินเป็นเครื่องมือในการบริหารที่เกี่ยวกับการวางแผน หรือการกำหนดแผนงานที่วางไว้นั้น จะต้องใช้จ่ายเท่าใด การจัดทำงานประมาณการเงินจะทำให้แน่ใจว่าต้องดำเนินการตามแผน

สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จะต้องมีความรู้ในเรื่องงานธุรการและการเงิน ซึ่งสาระสำคัญอันประกอบด้วย งานธุรการทั่วไป งานสารบรรณ งานเกี่ยวกับการเงินและงบประมาณ งานพัสดุ คุรุภัณฑ์ ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้งานอื่น ๆ ของโรงเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาจสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานในฐานะผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษานั้นมีหลายด้านเกี่ยวข้องทั้งกิจกรรมภายใน และภายนอกองค์การ ผู้บริหารจึงเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม การที่ผู้บริหารการศึกษาจะบริหารงาน ได้ตามเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องปฏิบัติงานในภารกิจ 6 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานอาคารสถานที่ การบริหารงานธุรการและการเงิน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พฤติกรรมของการบริหารดังกล่าวข้างต้น เป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้บริหารหรือครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาควรจะต้องคำนึงถึงอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการปรับปรุงคุณภาพทางการบริหารงานในหน่วยงานใดก็ตาม พันธ์ ทันนาคินทร์ (พันธ์ ทันนาคินทร์ 2524 : 97 - 98) ได้กล่าวว่าก่อนเริ่มดำเนินงานจำต้องมีการศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารว่าเป็นอย่างไร เพื่อช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร สามารถทำได้หลายวิธี เช่น

1. ใช้มาตราส่วนเทียบ (Rating Scale) หรือมาตราส่วนประมาณค่า เครื่องมือแบบนี้ จะกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการจะประเมิน แล้วมีส่วนเทียบไว้ให้ผู้ประเมินพิจารณา มาตราส่วนเทียบอาจจะเป็นตัวเลขตั้งแต่ 6 (มากที่สุด) ลงไปถึง 0 (น้อยที่สุด) หรือจะเป็นตัวอักษรก็ได้ แต่จะเป็นมาตราส่วนอะไร มีความหมายอย่างไร ก็จะต้องระบุไว้ให้ชัดเจนในการประเมินแต่ละครั้ง

2. ใช้แบบตรวจรายการ (Check list) เป็นการทำการางระบุคุณสมบัติที่ต้องการตรวจสอบ ผู้ประเมินจะทำเครื่องหมายให้ตรงกับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะหรือผลงานของผู้ที่ได้รับการประเมินลงในตาราง

3. ใช้การพิจารณานัยกึ่งพฤติกรรมของผู้บริหาร ผู้ทำหน้าที่ประเมินจะบันทึกพฤติกรรมสำคัญ ๆ ที่ผู้บริหารได้กระทำไป โดยเฉพาะตัวอย่างของความสำเร็จหรือล้มเหลวในการทำงานเพื่อนำมาประมวลกันเข้า เพื่อสรุปรวบยอดออกมาเป็นผลงานของผู้บริหารอีกครั้งหนึ่ง

4. การเปรียบเทียบรายบุคคล วิธีการนี้ เป็นการเปรียบเทียบเมื่อต้องการทราบว่าในกลุ่มนั้นใครจะเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่ต้องการเด่นที่สุด การเปรียบเทียบหาคนเด่นที่สุดในกลุ่มคนนั้นอาจจะใช้วิธีการเปรียบเทียบที่ละคู่ เพราะจะเป็นการลำบากอย่างยิ่งที่จะมองเห็นคนที่เด่นที่สุดได้จากการมองครั้งเดียว จึงต้องเปรียบเทียบทีละคู่ ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการตัดสินใจ

5. การใช้วิธีการที่ไม่เปิดเผยเพื่อดูผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร

6. ดูจากผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ได้ปรากฏแก่ครู หรือปฏิกิริยาจากครู เช่น ครูสนใจและกระตือรือร้นที่จะร่วมมือกับผู้บริหารคนนั้นเพียงไร ผู้บริหารคนนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือจากครูเพียงไร ผลการสอนของครูเป็นอย่างไร

7. การให้ประเมินตัวเอง ทำให้ได้โดยสร้างแบบฟอร์มให้ผู้บริหารพิจารณาให้คะแนนตัวเอง แล้วเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของครู หากคนเราสามารถตัดอคติที่เข้ากับตัวเองได้แล้ว วิธีนี้น่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะตัวเองย่อมจะเข้าใจดีว่า งานที่ได้กระทำไปแล้วนั้นบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการเพียงไร

โดยสรุปวิธีการศึกษาพฤติกรรมที่กล่าวมา วิธีที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งสามารถศึกษาได้ถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง คือแบบมาตราส่วนประมาณค่า ทั้งนี้เพราะเครื่องมือแบบนี้จะกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการประเมิน แล้วมีส่วนเทียบไว้ให้พิจารณาได้อย่างละเอียดชัดเจน และเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เป็นแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ โดยการนำแบบสอบถามไปถามครูผู้สอนที่ทำการสอนในโรงเรียนเดียวกับผู้บริหาร เพื่อให้ครูเป็นผู้ประเมินพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารในการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้ครูประเมินการบริหารงานของผู้บริหารเพียง 5 ด้านเท่านั้น

3. เอกสารเกี่ยวกับความนิยมไทย

3.1 ความหมายของคำว่า ความนิยมไทย

ประพัฒน์ ตรีณรงค์ (ประพัฒน์ ตรีณรงค์ 2525 : 10) อ้างจากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของความนิยมไทยไว้ว่า ความนิยมไทย คือ การที่คนไทยนิยมชมเชยในความเป็นไทยของตน สนับสนุนและส่งเสริมคนไทยและชาติไทย อันเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งที่แสดงถึงความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ คนไทยพึงนิยมไทยโดยแสดงออกดังนี้

1. นิยมในเชื้อชาติ ได้แก่ การรักนับถือคนไทยด้วยกันและชาติไทย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามคนไทย และชาติไทยอันจะก่อให้เกิดชื่อเสียงเกียรติของชาติ ไม่เห็นชาติอื่นดีกว่าชาติไทย
2. นิยมในขนบธรรมเนียมประเพณี คือ นิยมถือหลักปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย
3. นิยมในสิ่งประณีต คือ นิยมใช้ของที่คนไทยทำ หรือทำในเมืองไทย นิยมซื้อของที่คนไทยขาย

หม่อมหลวง แฉล้ม กุญชร (แฉล้ม กุญชร 2525 : 44) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความนิยมไทย หมายถึง ความรักไทย นิยมไทย โดยสำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นไทย ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ บุคคล ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม มีความหวงแหนมาตุภูมิ มุ่งส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งการรักษาเกียรติภูมิของชาติด้วย

นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ (ประสงค์ สุ่นศิริ 2525 : 49) ได้ให้ความหมายว่า ความนิยมไทย มีความหมายกว้างขวางอยู่ในตัวของมันเอง นับตั้งแต่ความนิยมในสินค้าและบริการของไทย ตลอดจนความนิยมในศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและค่านิยม

สมพร เทพสิทธา (สมพร เทพสิทธา 2525 : 60) ได้ให้ความหมายว่า ความนิยมไทย หมายถึง ความภาคภูมิใจและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทย สินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศไทย ตลอดจนความเป็นไทย

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ามีผู้ให้ความหมายของความนิยมไทยไว้หลายท่านจึงพอสรุปได้ว่า ความนิยมไทย หมายถึง การส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี อันดีงามของไทย การส่งเสริมการผลิตและใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย รวมทั้งการประหยัด คุ้ม

3.2 ความเป็นมาของความนิยมไทย

ความเป็นมาของความนิยมไทย (เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย 2527 - 2528 : 9 - 23) เรื่องความนิยมไทย ปรากฏเป็นหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรของทาง ราชการครั้งแรกในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2483 ซึ่งมีข้อความว่า

"มาตรา 5 วัฒนธรรมซึ่งประชาชนชาวไทยจักต้องปฏิบัติตามดังที่กล่าวไว้ในมาตรา ก่อนนั้น นอกจากจะได้กำหนดไว้โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาได้ ในกรณีดังต่อไปนี้"

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยาและมารยาทในที่ สาธารณสถานหรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน

2. ความมีสมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานอาชีพ

3. ความนิยมไทย

ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติวัฒนธรรมออกมาใหม่ คือ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 ยกเลิกพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2483 และ ขยายขอบข่ายงานวัฒนธรรมของชาติให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ให้แบ่งงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติออกเป็น 4 สำนัก และอำนาจหน้าที่ของสภาวัฒนธรรม แห่งชาติ เป็นต้น เรื่องความนิยมไทย ยังคงบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ ฉบับนี้ คือ มาตรา 6 มีข้อความว่า

"มาตรา 6 วัฒนธรรมซึ่งบุคคลจักต้องปฏิบัติตาม นอกจากจะได้กำหนดไว้โดย พระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาได้ ในกรณีดังต่อไปนี้"

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยา มารยาทในที่สาธารณะหรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน

2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติต่อบ้านเรือน

3. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตน อันเป็นทางนำมาซึ่งเกียรติของชาติไทยและพระพุทธศาสนา

4. ความเป็นสมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับการดำเนินงานอาชีพ

5. ความเจริญงอกงามแห่งจิตใจ และศีลธรรมของประชาชน

6. ความเจริญก้าวหน้าในทางวรรณกรรม และศิลปกรรม

7. ความนิยมไทย

เรื่องความนิยมไทย ตามหลักฐานที่ปรากฏและได้อ้างมานั้นยังเป็นคำสั้น ๆ ไม่มีคำอธิบาย จนกระทั่ง สภาวัฒนธรรมแห่งชาติได้ตั้งสำนักวัฒนธรรมทางจิตใจขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 จึงได้มีคำอธิบาย เรื่องความนิยมไทย ของสำนักนี้โดยอธิบายไว้ในเรื่อง "หลักปลูกฝังความดี" ว่า

"ความนิยมไทย คือ การที่คนไทยนิยมชมชอบในความเป็นไทยของตน สนับสนุนและส่งเสริมคนไทยและชาติไทย อันเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งที่แสดงถึงความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ คนไทยพึงนิยมไทย โดยแสดงออกดังนี้

1. นิยมในเชื้อชาติ ได้แก่ การรักนับถือคนไทยด้วยกันและชาติไทย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามคนไทยและชาติไทย อันจะก่อให้เกิดชื่อเสียงเกียรติของชาติ ไม่เห็นชาติอื่นดีกว่าชาติไทย

2. นิยมในขนบธรรมเนียมประเพณี ถือนิยมถือหลักปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย

3. นิยมในสิ่งประเสริฐ ถือนิยมใช้ของที่คนไทยทำ หรือทำในเมืองไทย นิยมซื้อของของคนไทยขาย

จากรายละเอียดข้างต้นแล้ว ในรัฐสมัยของ พ.ต.ท. จอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้มีระเบียบการอันหนึ่งที่ตั้งขึ้น ซึ่งเรียกว่า รัฐนิยม รัฐบาลชุดนี้ได้ออกรัฐนิยมหลายฉบับ โดยเฉพาะรัฐนิยมฉบับที่ 5 ที่ต้องการสร้างความนิยมไทย มีข้อความว่า

1. ชาวไทยพึงพยายามบริโภคแต่อาหารอันปรุงจากสิ่งซึ่งมีกำเนิด หรือทำขึ้นในประเทศไทย
2. ชาวไทยพึงพยายามใช้เครื่องแต่งกายด้วยวัตถุที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย
3. ชาวไทยพึงพยายามช่วยกันสนับสนุนงานอาชีพ การเกษตร พาณิชย อุตสาหกรรม และวิชาชีพของคนไทยด้วยกัน
4. กิจการสาธารณูปโภคอันใดที่รัฐบาลหรือชาวไทยจัดให้มีขึ้นแล้ว ชาวไทยจึงพยายามใช้และสนับสนุน
5. ชาวไทยผู้ประกอบการเกษตร พาณิชย อุตสาหกรรมงานอาชีพ หรือวิชาชีพ อันได้รับการสนับสนุนโดยรัฐนิยมนับนี้ ต้องพยายามรักษามาตรฐานปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น และดำเนินกิจการนั้น ๆ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทุกประการ

จากรายละเอียดความเป็นมาของกฎหมายไทย หม่อมหลวง แฉล้ม กุญชร (แฉล้ม กุญชร 2527 : 44 - 45) ได้ให้ข้อสนับสนุนซึ่งเกี่ยวกับความนิยมไทยว่า ความนิยมไทยถือเป็นอุดมการณ์และจัดเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งของคนไทยที่ควรส่งเสริมอย่างยิ่ง เพราะเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย นอกจากนั้นความนิยมไทยยังเป็นทางต่อต้านอารยธรรมตะวันตกที่ไม่เหมาะสมกับสภาพของสังคมไทยซึ่งกำลังหลั่งไหลเข้าครอบงำเยาวชนไทยอย่างมาก ถ้าหากปล่อยให้อิทธิพลอารยธรรมตะวันตกแพร่หลายมากขึ้นแล้ว เยาวชนไทยจะขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ขาดวินัยที่ดี และขาดความสำนึกในความเป็นไทย ซึ่งจะ เป็นผลให้คนเหล่านั้นเป็นศัตรูที่ร้ายแรง บ่อนทำลายประเทศชาติโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และในที่สุดเราก็จะลงถึงซึ่งความสิ้นชาติอย่างแน่นอน ความนิยมไทยนี้ถือเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เนื่องจากได้ตราเป็นพระราชบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรม พุทธศักราช 2483 มาตรา 5 ข้อ 3 และแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2485 มาตรา 5 บัญญัติไว้ว่า

"วัฒนธรรมที่ประชาชนชาวไทยจักต้องปฏิบัติตาม ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยาและมารยาท ในที่สาธารณะสถานหรือปรากฏแก่สาธารณะชน
2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติต่อบ้านเรือน
3. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนอันเป็นทางนำมาซึ่งเกียรติของชาติ
4. ความมีสมรรถภาพและมารยาท เกี่ยวกับวิธีดำเนินงานอาชีพ
5. ความนิยมไทย

จะเห็นได้ว่า ความนิยมไทย เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ชาวไทยทุกคนต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด รัฐบาลในปัจจุบันได้พิจารณาเห็นว่า วัฒนธรรมไทยเป็นเอกลักษณ์ของความ เป็นชาติไทย เป็นรากฐานของการสร้างสรรค์ ความสามัคคี และความมั่นคงของชาติ เป็น สิ่งที่แสดงถึงศักดิ์ศรี เกียรติภูมิและความภูมิใจร่วมกันของคนไทย เป็นปัจจัยให้คนในชาติได้ ประพฤติปฏิบัติในทางที่ดียิ่ง มีคุณธรรมเพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคมและประเทศชาติ สมควร ต้องรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมไทยอย่างจริงจังและกว้างขวางเป็นพิเศษ ตามนโยบายรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติไว้ว่า "รัฐพึงส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชาติ"

ฉะนั้น คณะรัฐมนตรีจึงกำหนดนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อเป็นหลักให้หน่วยงาน ของรัฐและ เอกชนรวมทั้งประชาชน ร่วมกันรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมอย่างมีเป้าหมาย ร่วมกัน และประสานสอดคล้องกันดังนี้

1. ส่งเสริมการบำรุงรักษาวัฒนธรรมไทยทุกด้านให้เจริญด้วย การศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาวัฒนธรรมไทย ให้วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาคำเนิน ชีวิต การพัฒนาประเทศด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการป้องกันประเทศ ป้องกัน การทำลายวัฒนธรรมและศาสนา และทำนุบำรุงศาสนาให้บริสุทธิ์ เพื่อเป็นหลักในการพัฒนา จิตใจประชาชน

2. เผยแพร่วัฒนธรรมไทยทุกด้านนำไปสู่ประชาชนถึงขั้นปฏิบัติให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมที่มีต่อเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรี ความสามัคคีและความมั่นคงของชาติ ตลอดจนเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันทั้ง ภายในประเทศและระหว่างประเทศ

3. ส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นบ้าน และวัฒนธรรมของกลุ่มชนในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชน มีความเข้าใจ เห็นคุณค่าและยอมรับวัฒนธรรมของท้องถิ่นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความผสมผสาน ทางวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในชาติ และมีความรักหวงแหนวัฒนธรรมไทย ยิ่งขึ้น

4. สนับสนุนส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจดีระหว่างชาติรวมทั้งรู้จักเลือกสรรวัฒนธรรมของต่างชาติ ที่เผยแพร่เข้ามาใน ประเทศไทยหรือจากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมโดยนำมากลั่นกรอง ปรับปรุงดัดแปลงให้เหมาะสม กับวิถีการดำเนินการชีวิตของคนไทย และความมั่นคงปลอดภัยของชาติ

5. สนับสนุนส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมได้ ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด โดยการระดมสรรพกำลังทั้งหลายจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน เพื่อรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมให้มั่นคง เป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิตของประชาชน ตลอดจน ร่วมกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม เพื่อให้วัฒนธรรมมีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่าง แท้จริง

3.3 บทบาทของความนิยมไทย

สมพร เทพสิทธิ์า (สมพร เทพสิทธิ์า 2527 : 60 - 63) ได้กล่าวถึงบทบาท ของความนิยมไทยที่มีต่อประเทศ โดยให้ความสำคัญของความนิยมไทยไว้ดังนี้

1. ความนิยมไทยช่วยรักษาศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาติ

หมายความว่า ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่แสดงถึง ความเป็นไทย และความเจริญงอกงาม โดยเฉพาะในด้านจิตใจ หากเรารับเอาวัฒนธรรม ต่างชาติเข้ามาแทนวัฒนธรรมของเราโดยไม่มีการพิจารณาเอกลักษณ์ของชาติและความเป็นไทย ของเราจะถูกทำลาย ความนิยมไทย ซึ่งหมายถึง ความภาคภูมิใจและการส่งเสริมความเป็นไทย ของเราเท่านั้นที่จะช่วยให้เรารักษาศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาติไว้ ไม่ให้ วัฒนธรรมของเราถูกวัฒนธรรมของต่างชาติกลืนได้

2. ความนิยมไทยช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ

หมายความว่า ความนิยมไทยในสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศไทยจะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากจะช่วยลดการขาดดุลการค้า ยังจะช่วยให้การผลิตในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้โรงงานอุตสาหกรรมสามารถขยายการผลิต และที่สำคัญทำให้ประชาชนมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

3. ความนิยมไทยช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม

หมายความว่า ความนิยมไทย ยังหมายถึง ความภาคภูมิใจและการส่งเสริมความเป็นไทย ซึ่งรวมถึงเอกลักษณ์และคุณธรรมอันดีงามของคนไทยและค่านิยมที่ดี

ประเทศไทยมีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ มากกว่า 1,000 ปี คนไทยร้อยละ 95 นับถือพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาได้มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างเอกลักษณ์และคุณธรรมอันดีงามให้แก่คนไทย อาทิ ความเมตตากรุณา ความโอบอ้อมอารี ความกตัญญูต่อบุคคลที่เป็นผู้รักสันติ ไม่นิยมความรุนแรง ถือทางสายกลาง ไม่หย่อนเกินไป ไม่ตึงเกินไป รู้จักประนีประนอม คุณธรรมเหล่านี้ได้ทำให้คนไทยได้อยู่มาด้วยความสงบสุข ไม่มีการต่อสู้และการประตักประहारกันเหมือนในบางประเทศ ทำให้เรารักษาเอกราชมาได้โดยตลอด ไม่ตกเป็นเมืองขึ้นของใคร หากประชาชนมีความนิยมไทยเป็นผู้ยึดมั่นในเอกลักษณ์และคุณธรรมอันดีงามของไทย ปฏิบัติตามค่านิยมที่ดี โดยเฉพาะค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ซึ่งให้แก่

1. พึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ
2. ประหยัดและออม
3. มีระเบียบ วินัย และเคารพกฎหมาย
4. ปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา
5. มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

จากประชาชนปฏิบัติตามค่านิยมดังกล่าวแล้ว ก็จะช่วยให้เราสามารถแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ได้ ความนิยมไทยในเรื่องนี้ จะทำให้สังคมของเรามีความสุขและทำให้ประเทศชาติของเรามีความเจริญยิ่งขึ้นไปอย่างแน่นอน

ส่วนในเรื่องความนิยมไทยกับความมั่นคงแห่งชาตินั้น ความนิยมไทยก็มีบทบาทเช่นกัน ในเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ ดังที่ นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ (ประสงค์ สุ่นศิริ 2525 : 48 - 51) ได้กล่าวว่า ความนิยมไทยกับความมั่นคงแห่งชาติมีความสัมพันธ์กัน เพราะการสร้าง ความมั่นคงแห่งชาติประการหนึ่งก็คือ การทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีรายได้พอควรแก่สภาพ ประเทศชาติสามารถพัฒนาให้ก้าวหน้าได้ในระดับที่เหมาะสมกับขีดความสามารถทางงบประมาณ ขณะเดียวกันกิจกรรมของสมาคม นิยมไทยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการ เผยแพร่สินค้าและบริการของไทย ส่งเสริมการจำหน่าย สินค้าไทย รวมทั้งการส่งเสริมความนิยมไทยให้แก่ประชาชนและเยาวชนไทยโดยทั่วไป นิยมไทย จึงมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ ทั้งทางตรงและทางอ้อม นั่นคือหาก สมาคมนิยมไทยประสบความสำเร็จในการชักนำให้ประชาชนโดยทั่วไป ตระหนักถึงคุณค่าและให้ความนิยมต่อสินค้าและบริการของไทย ก็จะทำให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้ผลิตและให้บริการสินค้า ไทยมีรายได้เพิ่มขึ้น และในอีกด้านหนึ่งหากประเทศของเราประกอบด้วยประชาชนผู้นิยมไทย ไม่ซื้อสินค้าจากต่างประเทศ ย่อมจะเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ภาวะการขาดดุลการค้าของประเทศ ลดลงได้ระดับหนึ่ง อันจะส่งผลให้ประเทศสามารถนำเงินมาใช้ในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า และมั่นคงต่อไปยิ่งขึ้นได้ นอกจากนั้นหากผู้นิยมไทยตระหนักถึงความสำคัญของความนิยมไทย จะได้ช่วยเผยแพร่คุณค่าของสินค้าและบริการของไทยให้กว้างขวางในต่างประเทศ

นอกจากบทบาทของสมาคมนิยมไทย ในส่วนที่ช่วยให้ประชาชนไทยนิยมไทย นิยม ใช้สินค้าและบริการไทยรวมทั้งนิยมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย และเผยแพร่สิ่งเหล่านี้ต่อไปในหมู่ชนต่างชาติและนานาประเทศตามโอกาสอันเหมาะสม ย่อม เป็นการสืบทอดความต่อเนื่องและเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นแน่นแฟ้นคงทนของชาติต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ย่อมเป็นการเสริมสร้างเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของชาติให้สูงขึ้น ในสายตาของคนต่างประเทศให้ได้เข้าใจและรู้ถึงคุณค่าเอกลักษณ์ที่ดีอยู่ในสังคมไทย เกิด ความนิยมยกย่องในคุณค่าและเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

การนิยมไทยนั้นมีความสำคัญทั้งในแง่ทั่วไปและต่อความมั่นคงแห่งชาติ กล่าวคือ ในแง่ทั่วไปในกิจกรรมนิยมไทยจะช่วยส่งเสริมศิลปะ สืบทอดเอกลักษณ์ วัฒนธรรม

ชนบทรณนิยมประเพณีอันดีงามของชาติ ในแง่ของความมั่นคงแห่งชาตินิยมไทยจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างเสริมภาวะความมั่นคงผาสุกทางเศรษฐกิจของประชาชน และจะมีส่วนช่วยโดยตรงในการลดภาวะการขาดดุลการค้าของประเทศ นอกจากนั้นในภาวะปัจจุบัน ยังปรากฏว่าอุตสาหกรรมในประเทศไทยไม่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนเท่าที่ควร เพราะมีประชาชนส่วนหนึ่งมีความคิดว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยมีคุณภาพสู้สินค้าจากต่างประเทศไม่ได้และรู้สึกภาคภูมิใจที่ใช้สินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งมีราคาแพง ในสถานการณ์เช่นนี้ เห็นได้ว่า กิจกรรมนิยมไทยมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมความรู้ที่ถูกต้องในการนิยมไทยให้แก่ประชาชน อันจะมีส่วนแก้ไขปัญหของประเทศโดยทั่วไป และเป็นส่วนส่งเสริมสนับสนุนความมั่นคงแห่งชาติโดยตรงและทางอ้อมด้วย

อย่างไรก็ตามแม้การนิยมไทยเป็นสิ่งที่ดีและมีบทบาทเกื้อกูลต่อความมั่นคงแห่งชาติ แต่สิ่งที่จะต้องพิจารณากันต่อไปคือ ต้องมีมาตรการดำเนินการเพื่อให้การนิยมไทยแพร่หลายในหมู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง ซึ่งควรมีมาตรการดำเนินการดังนี้ คือ

1. ปลุกฝังและเผยแพร่ความนิยมไทยแก่ประชาชนและเยาวชนไทยเพื่อให้มีจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของความนิยมไทยว่ามีส่วนในการพัฒนาตนเองและประเทศชาติโดยส่วนรวม ทั้งนี้โดยการให้การศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
2. ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงแก้ไขค่านิยมและวัฒนธรรมไทยที่ไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย เช่น การนิยมความฟุ้งเฟ้อ การนิยมใช้สินค้าต่างประเทศ
3. สะกัดกั้นการแพร่ขยายของวัฒนธรรมต่างชาติ โดยให้การศึกษาแก่ประชาชน โดยเน้นให้เห็นความแตกต่างระหว่างสังคมไทยกับสังคมต่างประเทศ โดยพิจารณาให้ความรู้ทั้งในชั้นเรียนและผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
4. ส่งเสริมบทบาทของสมาคม ชมรม และสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับการนิยมไทย ให้กว้างขวางและสอดคล้องกับการปฏิบัติได้จริงให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ในทัศนะของ พจน. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ชวน หลีกภัย (ชวน หลีกภัย 2527 : 81 - 85) ให้ทัศนะเกี่ยวกับความนิยมไทยว่า นิยมไทยเป็นอุดมการณ์ และค่านิยมที่ให้สำนึกและภูมิใจในความเป็นไทย สำนึกถึงความสำคัญของวิถีชีวิตความเป็นอยู่

แบบไทย นิยมของไทยไม่ละทิ้งวัฒนธรรมและประเพณีของไทย โดยมุ่งที่รักษาเอกลักษณ์ของชาติไทยและมุ่งที่จะแก้ไขปัญหาระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวมด้วยและท่านได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรณรงค์นิยมไทยอีกว่า การรณรงค์เรื่องนิยมไทยนั้น ควรมีการเริ่มไปพร้อม ๆ กัน ทั้งผู้ใหญ่และเด็ก เพราะผู้ใหญ่จะเกิดความนิยมไทยก็ต้องมีการปลูกฝังกันแต่เยาว์วัย ของปลูกฝังมาโดยต่อเนื่อง เพราะฉะนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการรณรงค์พร้อม ๆ กันไปทั้งเด็กและผู้ใหญ่

จากการตอบข้อสัมภาษณ์ที่ว่า "กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายที่จะปลูกฝังความนิยมไทยให้แก่เยาวชนของชาติหรือไม่ อย่างไร" ท่านได้คำตอบว่า กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการนิยมไทยว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองเป็นอย่างมาก และโดยที่กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ทางด้านจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงเป็นหน่วยงานเบื้องต้นที่จะปูพื้นฐานค่านิยมพื้นฐานแก่เด็กและเยาวชนของชาติเพื่อส่งเสริมเรื่องความนิยมไทย ว่าเป็นสิ่งที่จะต้องให้คนไทยรับปฏิบัติอย่างแพร่หลาย จึงได้กำหนดความนิยมไทย ในจุดหมายและเนื้อหาของหลักสูตรการศึกษาในระดับพื้นฐานประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีววะ และระดับอุดมศึกษา เช่น ในหลักสูตรระดับประถมฯ ได้เน้นให้โรงเรียนปลูกฝังให้เกิดเกิดความนิยมไทย โดยกำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายให้เด็กมีความเชื่อมั่นในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้คุณค่าในความเป็นไทย รู้คุณค่าชื่นชมและรักษาวัฒนธรรมของชาติ เนื้อหาของหลักสูตรจะมีเรื่องของความนิยมไทยในทุกระดับชั้น อาทิเช่น กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ป. 1 - 2 หน่วยที่ 2 จะมีเรื่องการชี้และการใช้ของเล่น กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วยที่ 4 การแต่งกายของคนไทยการเคารพแบบไทย ป. 3 - 4 จะมีความรู้เรื่องมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ป. 5 - 6 จะมีเรื่องประโยชน์และความสำคัญของสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ การหัตถกรรมและอุตสาหกรรมในท้องถิ่น การประดิษฐ์ของที่มีอยู่ในท้องถิ่น

สำหรับด้านมัธยมศึกษาก็ได้เน้น เรื่องความนิยมไทย ไว้ในจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร โดยในจุดมุ่งหมายจะเน้นเรื่องความประหยัด ให้รักและผูกพันท้องถิ่นของตน ให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยเป็นคนไทย ในวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในทุกระดับชั้น จะเน้นในเรื่องความมั่นคงของชาติ ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ในด้านเศรษฐกิจจะสอนเรื่อง ความนิยมไทยโดยชื่อของคนไทยและรู้จักประหยัค ส่วนวิชาเลือกอื่นเน้นความนิยมไทย เช่น มีในวิชาสังคมและวัฒนธรรมไทยและเศรษฐศาสตร์ทั่วไป แม้กระทั่งกีฬาจะมีบังคับ วิชาตะกร้อ กระบี่ ซึ่งเป็นความนิยมไทยในวิชาศิลปะศึกษาบังคับสอนให้ร้องเพลงไทย ฟังดนตรีไทยและเล่นดนตรีไทย วิชาการทำงานซึ่งบังคับตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ก็จะเน้นเรื่องเศรษฐกิจในครอบครัว การทำของใช้ภายในบ้าน และการใช้ของอันเนื่องมาจากประเพณีและวัฒนธรรมไทยโดยเลือกวัสดุท้องถิ่น

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ความมุ่งหมายของหลักสูตรได้เน้นเรื่องความประหยัด การสำนึกในหน้าที่การเป็นคนไทย วิชาสังคมศึกษาที่เน้นปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจของไทยในปัจจุบัน โดยครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมของพลเมืองที่มีต่อการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ วิชาภาษาไทยก็มีวิชาบังคับ เรื่องความสำคัญของวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตในสังคมไทย นอกจากนี้ ทางด้านศิลปะ พลศึกษา ก็มีวิชาที่สอนความนิยมไทย เช่น ศิลปะพื้นบ้าน การแต่งกาย การรำกระบี่กระบองไทย เป็นต้น

ที่เห็นได้ชัดเด่นในขณะนี้ การสอบเข้ามหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย ให้นักเรียนที่จะสอบเข้าเรียนในสายวิทยาศาสตร์ต้องสอบภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา ซึ่งจุดมุ่งหมายก็คือ ให้เด็กไทยได้รู้จักความเป็นไทย อย่างน้อยก็รู้ภาษาไทยดียิ่งขึ้น

และจากการตอบคำถามอีกข้อที่ว่า "การเผยแพร่อุดมการณ์เรื่องนิยมไทยนั้น ถ้าเริ่มที่กระทรวงศึกษาธิการก่อน น่าจะได้ผลดีที่สุด ท่านเห็นด้วยหรือไม่" ก็ได้คำตอบว่า

ในสถาบันการศึกษานั้น แนนอนควรจะเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เป็นต้นไป เพราะเด็กในวัยดังกล่าวยังมีความสามารถในการรับรู้และรับการถ่ายทอดได้ดีกว่าในวัยอื่น การปลูกฝังเรื่องค่านิยมไทยโดยเฉพาะเรื่องความนิยมไทยแก่เด็กและเยาวชนของชาติที่จะให้ได้ผลนั้น จะต้องไม่ใช่วิธีการบังคับ แต่จะต้องค่อยทำค่อยไปปลูกฝังให้เกิดความเคยชิน ให้สามารถปลูกฝังความรู้สึกเหล่านี้เข้าไปในความสำนึก และการที่จะให้ได้ผลและเกิดนิสัยให้ประพฤติปฏิบัติให้สม่ำเสมอ ต้องมีวิธีการต่าง ๆ เป็นขบวนการปลูกฝัง และสร้างนิสัยให้แก่เด็กเกิดความรู้สึกในเรื่องความนิยมไทย โดยให้เด็กมองเห็นประโยชน์ของการนิยมไทย

3.4 รายงานผลและข้อเสนอแนะ จากการสัมมนาเรื่องบทบาทของนิคมไทยใน
การแก้ปัญหาของชาติเมื่อวันที่ 11 - 12 พฤษภาคม 2525 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

การสัมมนาเรื่อง "บทบาทของนิคมไทยในการแก้ปัญหาของชาติ" อ้างจากเอกสาร
 เผยแพร่อุดมการณ์นิคมไทย 2527 - 2528 (เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิคมไทย 2527 -
 2528 : 24 - 28) เมื่อวันที่ 11 - 12 พฤษภาคม 2525 พอสรุปได้ดังนี้

1. ที่ประชุมได้พิจารณาความหมายของคำ นิคมไทย เห็นว่าจะมีความหมาย
 3 ประการ คือ ความนิยมในวิถีชีวิต หรือความเป็นอยู่อย่างไทย ความนิยมสินค้าไทยและ
 ความนิยมความคิดแบบไทย

2. ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่าสินค้าไทย ผลิตภัณฑ์โดยใช้แรงงาน วัตถุดิบและ
 ผู้ประกอบการที่เป็นคนไทยสามารถอำนวยความสะดวกและก่อให้เกิดผลดีแก่ประเทศทั้งในด้าน
 เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองเป็นอย่างมาก แต่ปัจจุบันคนไทยไม่ค่อยนิยมใช้สินค้าไทย หรือ
 มีค่านิยมที่ว่า การใช้ของต่างประเทศแสดงถึงความเป็นผู้มีรสนิยมสูง

ทางแก้ไขเรื่องนี้ จึงจำเป็นต้องปลูกฝังค่านิยมให้คนไทยนิยมใช้สินค้าไทย และ
 รัฐบาลเองก็ต้องเป็นผู้ดำเนินการใช้สินค้าไทย จะต้องดำเนินการปรับปรุงระเบียบวิธีการ
 จัดซื้อ วัสดุครุภัณฑ์ของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนนโยบายใช้สินค้าไทย

3. ในเรื่องการประหยัดและควมมีระเบียบวินัยเพื่อพัฒนาประเทศ ที่ประชุมได้
 ให้ความหมายของการประหยัดว่า คือ การรู้จักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น ให้เหมาะสมแก่สภาพ
 เศรษฐกิจและสังคมของตน หรือการใช้โดยไม่สูญเปล่า

ที่ประชุมเห็นว่าปัญหาของการปลูกฝังค่านิยมไทยในการประหยัด และควมมีระเบียบ
 วินัยนั้นเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกันทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และระดับชาติ ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับ
 สภาพแวดล้อมและนโยบายของรัฐบาลด้วย การที่คนไทยมีนิสัยไม่ประหยัดทั้งในระดับบุคคลและ
 ระดับครอบครัวนั้นเนื่องจากการขาดความรู้ในการดำเนินชีวิตอย่างประหยัด ขาดการหล่อหลอม
 พฤติกรรมอย่างประหยัดมาตั้งแต่เด็ก พิธีกรรมในทางศาสนาที่กระทำกันค่อนข้างฟุ่มเฟือยและ
 ไม่ประหยัด ประชาชนนิยมซื้อของต่างประเทศ ลุ่มหลงในอบาณูและสถานเริงรมย์ต่าง ๆ

ทางแก้ในเรื่องนี้ก็คือ การให้ความรู้และฝึกอบรมเกี่ยวกับการประหยัดในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ระดับครอบครัว โรงเรียน มหาวิทยาลัย และสังคม โดยจะต้องดำเนินการให้เหมาะสม แก่กลุ่มเป้าหมายแต่ละระดับ พร้อมกันนั้นจะต้องรณรงค์ เพื่อสร้างความสำนึกในเรื่องการ ประหยัดและความมีระเบียบวินัยให้แก่ประชาชนทุกระดับ โดยเน้นที่เยาวชนและครอบครัว เป็นสำคัญ หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนนี้คือ สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงมหาดไทย

4. ในเรื่องการพัฒนาชาติด้วยการรักษาความสะอาดทั้งทางวัตถุและจิตใจ

ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่าปัจจุบัน ประชาชนจำนวนมากยังขาดความสะอาดทางจิตใจ เยาวชนและประชาชนตกเป็นทาสของอบายมุข ขาดความเมตตากรุณา โอบอ้อมอารี สาเหตุ ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากการขาดการสั่งสอนอบรมทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน

5. ในเรื่องบทบาทการนิยมไทยกับความมั่นคงปลอดภัยของชาติ

ที่ประชุมเห็นว่า ในด้านการเมือง ประชาชนทั่วไปยังไม่ตระหนักว่า ความนิยมไทย มีบทบาทหรือมีความสัมพันธ์กับความมั่นคงปลอดภัยของชาติอย่างไร ผู้ส่วนใหญ่ ไม่ได้นำ แนวทางนิยมไทยไปใช้ในการแก้ปัญหาของชาติ ในทางเศรษฐกิจมีการนำเข้าซึ่ง ยา น้ำมัน และอาวุธ เป็นต้น ในทางสังคมนโยบายของรัฐในเรื่องการส่งเสริมสินค้าไทยยังไม่แน่ชัด อาจเป็นเพราะยังขาดข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าไทย ขาดการประสานงานระหว่าง หน่วยงานของรัฐกับเอกชนที่รับผิดชอบด้านศิลปวัฒนธรรม การปลูกฝังจริยธรรม ตลอดจน ความสำนึกในทางนิยมไทย

ทางแก้ในเรื่องนี้ก็คือ สนับสนุนให้การเผยแพร่แนวความคิดในเรื่องความนิยมไทย โดยทำในรูปของการเสนอบทความ คำขวัญ หรือรายการประชาสัมพันธ์ในเรื่องนี้ โดยผ่าน ทางสื่อมวลชนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ และในการปลูกฝังความนิยมไทย ควรมีการ เน้นว่าการนิยมสินค้าไทยมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การนิยมไทย วิธีชีวิตแบบไทย มีส่วนสัมพันธ์โดยตรงต่อความมั่นคงทางสังคม และความนิยมไทยมีส่วน สัมพันธ์โดยตรงต่อความมั่นคงทางการเมือง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขุภาพร พิชัยเสรี (ขุภาพร พิชัยเสรี 2525 : 80 - 81) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาในเรื่อง การรักอิสระ ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัย การเคารพพระบอวสุ การถือพรตถือพวก การตรงต่อเวลา การประหยัด มัธยัสถ์ การนิยมไทย การบำเพ็ญประโยชน์ และการพึ่งตนเอง และได้สรุปผลออกมาเป็นเรื่อง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา คือ การประหยัดมัธยัสถ์และการนิยมไทยในเรื่องของการประหยัดมัธยัสถ์ เป็นค่านิยมทางสังคมที่ควรปลูกฝังให้แก่เยาวชนเป็นอย่างยิ่งอีกประการหนึ่ง ในสังคมไทยนั้นคนไทยยังยึดถือความมีหน้ามีตา มีเกียรติ จึงต้องยอมทำทุกอย่างเพื่อความมีหน้ามีตาในสังคม จะเห็นได้จากการจัดงานพิธีต่าง ๆ ซึ่งจัดอย่างใหญ่โตใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือยในการเลี้ยงดูผู้คนที่อย่างเอิกเกริกบางคนถึงกับยอมเป็นหนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการประหยัดมัธยัสถ์ของนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.39 เห็นด้วย และร้อยละ 16.87 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการประหยัด นักเรียนมีความเห็นว่าควรเก็บออมเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง และใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด คำถามใดที่เป็นไปในทางลบ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วย เช่น นักเรียนไม่เห็นด้วยกับการจัดพิธีแต่งงานที่หรูหรา ฟุ่มเฟือย ไม่เห็นด้วยกับการไปรับประทานอาหารในสถานที่หรูหรา และราคาแพง แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับความฟุ่มเฟือยและฟุ้งเฟ้อ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ใหญ่ในสังคมทุกวันนี้ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการประหยัด ควรลดงานสังคมที่หรูหรา ฟุ่มเฟือย ลดความฟุ้งเฟ้อนิยมของต่างประเทศ ตลอดจนการใช้ชีวิตตามแหล่งสบายสุขต่าง ๆ เพื่อเยาวชนของเราจะได้มีแบบอย่างที่ดียึดถือและปฏิบัติตามได้ นอกจากนี้แล้วโรงเรียนจะต้องปลูกฝังค่านิยมเรื่องความประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือยให้แก่เยาวชนด้วย

ส่วนในเรื่องการนิยมไทย ผลการวิจัยเรื่องนี้พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 48.39 มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ร้อยละ 13.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง นักเรียนร้อยละ 34.87

ไม่มีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ และร้อยละ 3.62 ไม่เห็นด้วยกับการนิยมนิยามไทย อาจสรุปได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่น นักเรียนเห็นว่าการใช้สินค้าไทย เป็นการช่วยพัฒนาชาติ ในกรณีที่ถูกถามเป็นไปในทางลบ นักเรียนจะตอบว่าไม่เห็นด้วย เช่น ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่าวัฒนธรรมไทยค่อนข้างจะเหมาะสมและล้ำสมัย ไม่เห็นด้วยกับการยกย่องคนที่นิยมนิยามใช้ของต่างประเทศ ไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การนั่งฟัง การบรรเลงดนตรีไทยเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย

กมล รอดคล้าย (กมล รอดคล้าย 2526 : 37) ได้ศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อวัฒนธรรมไทย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ด้านภาษา ศิลปกรรม วรรณคดี ศาสนา จรรยา มารยาท การแต่งกาย ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีไทย โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2520 จำนวน 378 คน ผลการวิจัยพบว่าในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม นิสิตส่วนใหญ่เข้าใจความหมายและลักษณะสำคัญของวัฒนธรรมเป็นอย่างดี ในด้านความรู้ลักษณะซึ่งต่อวัฒนธรรมไทย นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นและชอบซึ่งต่อลักษณะความสำคัญของวัฒนธรรมไทยด้านศิลปกรรม ภาษา ศาสนา จรรยา มารยาท การแต่งกาย และขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างในทางดี ส่วนความรู้ลักษณะซึ่งต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไทยนั้น นิสิตมีความเห็นว่าวัฒนธรรมไทยด้านการใช้ภาษา ความศรัทธาที่มีต่อศาสนา ความรู้ลักษณะซึ่งต่อวรรณคดีไทย การแต่งกาย การยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี การเคารพยกย่องผู้ใหญ่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เลวลง

จากรายงานการวิจัยจะพบว่า เยาวชนไทยยังมีความเห็นและการปฏิบัติในเรื่องของความนิยมไทยยังไม่เป็นที่พึงพอใจ ดังนั้น จึงควรส่งเสริม ปลุกฝัง ความนิยมไทยให้มากขึ้น โดยมองที่การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นอันดับแรก เพราะการปลุกฝังความนิยมไทยควรเริ่มกันตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ ซึ่งผู้บริหารการศึกษาตั้งแต่ระดับสูงลงมา ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะความนิยมไทยสามารถช่วยในการพัฒนาประเทศของเราให้เจริญก้าวหน้าได้ หากคนไทยทุกคนหันมานิยมไทย

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง วิธีการศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา จะวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก ครู อาจารย์ ในโรงเรียนที่มีผู้บริหารเป็นกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนจำนวน 468 คน ใน 5 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง และอำเภอบ้านฉาง

ผู้ประเมินพฤติกรรม ได้แก่

ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง จำนวน 468 คน จาก 117 โรงเรียน การสุ่มครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้เพศและกลุ่มอายุเป็นเกณฑ์ในการแบ่งชั้น โดยชั้นที่ 1 แบ่งครูในแต่ละโรงเรียนเป็น 2 กลุ่ม ตามเพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง ชั้นที่ 2 แบ่งครูในแต่ละเพศเป็น 2 กลุ่ม ตามอายุ คือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี และกลุ่มอายุ 30 ปีขึ้นไป จากนั้นจึงทำการสุ่มแบบง่าย โดยวิธีการใช้ตารางเลขสุ่ม สุ่มครูมา กลุ่มละ 1 คน จะได้ครูผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นชาย โรงเรียนละ 2 คน และหญิง โรงเรียนละ 2 คน รวมเป็นครูผู้ประเมินโรงเรียนละ 4 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนครูผู้ประเมินพฤติกรรมของผู้บริหารจำแนกตามเพศและอายุ

เพศ	อายุต่ำกว่า 30 ปี	อายุสูงกว่า 30 ปี	รวม
ชาย	117	117	234
หญิง	117	117	234
รวม	234	234	468

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยยึดหลักของแบบสอบถาม "การบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร" ของ สุวิทย์ หกสุวรรณ (สุวิทย์ หกสุวรรณ 2527 : ภาคผนวก) "ผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนที่ผ่านการอบรมหลักสูตรนักบริหารการศึกษากรุงเทพมหานคร" ของ ศุภชัย เล็กวงษ์ (ศุภชัย เล็กวงษ์ 2526 : ภาคผนวก) "ความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารงานโรงเรียนของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์" ของ ทองพูน นาทองบ่อ (ทองพูน นาทองบ่อ 2524 : ภาคผนวก) และ "พฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร" ของ วาสนา เดชอุดม (วาสนา เดชอุดม 2528 : ภาคผนวก) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษามี 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหาร

ชุดที่ 2 สำหรับครู

แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหาร คือข้อมูลส่วนตัว มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ
จำนวน 5 รายการ และแบบสอบถามปลายเปิด 1 ฉบับ

แบบสอบถามชุดที่ 2 สำหรับครูซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ จำนวน 3 รายการ

ตอนที่ 2 แบบศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) 6 ค่า คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งเกี่ยวข้อง
กับพฤติกรรมของผู้บริหาร 6 ด้าน

1. ด้านพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ
2. ด้านพฤติกรรมการบริหารบุคคล
3. ด้านพฤติกรรมการบริหารงานกิจการนักเรียน
4. ด้านพฤติกรรมการบริหารงานอาคารสถานที่
5. ด้านพฤติกรรมการบริหารงานธุรการและการเงิน
6. ด้านพฤติกรรมการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ดีและถูกต้อง จากตำราต่าง ๆ และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ศึกษาหน้าที่และขอบข่ายในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
ในงานทั้ง 6 ด้าน จากหนังสือ วารสาร และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
3. สัมภาษณ์จากครูที่ทำการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
อื่น ๆ
4. สร้างแบบสอบถามเป็นรายชื่อให้ครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน โดยยึดแบบสอบถาม
"บุคลิกภาพและความสามารถในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1" ของ สุพิชญ์ ไพฑูรย์ (สุพิชญ์ ไพฑูรย์ 2526 :

ภาคผนวก) ผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนที่ผ่านการอบรมหลักสูตรนักการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร" ของ สุภชัย เล็กวงษ์ (สุภชัย เล็กวงษ์ 2526 : ภาคผนวก) "ความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารงานโรงเรียนของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์" ของ ทองพูน นาม่อทอง (ทองพูน นาม่อทอง 2524 : ภาคผนวก) เป็นแนวในการเขียนแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไขส่วนรวมและพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม
6. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง
7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) โดยสุ่มแจกให้กับครูที่ทำการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยองที่มีในกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 40 คน
8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของกรอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

(ส่วน ฝ่ายวศ และ อังคณา ฝ่ายยศ 2524 : 171)

การประเมินพฤติกรรม

มากที่สุด	หมายถึง ผู้บริหารกระทำเรื่องนั้นมากที่สุดหรือปฏิบัติสัปดาห์ละ 1 ครั้งขึ้นไป
มาก	หมายถึง ผู้บริหารกระทำเรื่องนั้นหรือปฏิบัติเดือนละ 2 ครั้งขึ้นไป
ปานกลาง	หมายถึง ผู้บริหารกระทำเรื่องนั้นหรือปฏิบัติเดือนละ 1 - 2 ครั้ง
น้อย	หมายถึง ผู้บริหารกระทำเรื่องนั้นหรือปฏิบัติสัปดาห์ละ 2 ครั้ง
น้อยที่สุด	หมายถึง ผู้บริหารกระทำเรื่องนั้นหรือปฏิบัติสัปดาห์ละ 1 ครั้งหรือไม่ได้ปฏิบัติเลย

การใช้คะแนน

ข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามตอนที่ 2 มีตัวเลือกข้อละ 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด การใช้น้ำหนักคะแนนมีดังนี้

<u>อันดับ</u>	<u>คะแนน</u>	<u>ความหมาย</u>
มากที่สุด	4	ครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าผู้บริหารมีพฤติกรรม ต่อข้อคำถามข้อนั้นในระดับมากที่สุด
มาก	3	ครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรม ต่อข้อคำถามข้อนั้นในระดับมาก
ปานกลาง	2	ครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรม ต่อข้อคำถามข้อนั้นในระดับปานกลาง
น้อย	1	ครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรม ต่อข้อคำถามข้อนั้นในระดับน้อย
น้อยที่สุด	0	ครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรม ต่อข้อคำถามข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยขอความร่วมมือจากหัวหน้าการประถมศึกษาแต่ละอำเภอในการช่วยแจกแบบสอบถาม
2. ให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามคืนมายังสำนักงานการประถมศึกษาแต่ละอำเภอตามที่นัดหมาย

การจัดกระทำข้อมูล

แบบสอบถามส่งไปทั้งหมด เป็นแบบสอบถามปลายเปิดของผู้บริหาร 117 ฉบับ และแบบสอบถามครู 468 ฉบับ ส่วนที่ได้รับคืนแบบสอบถามของผู้บริหาร 100 ฉบับ และ

แบบสอบถามของครู 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

อำเภอ	แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด		แบบสอบถามที่ได้รับคืน	
	ฉบับ		ฉบับ	
	ผู้บริหาร	ครู	ผู้บริหาร	ครู
เมืองระยอง	25	100	22	88
แกลง	42	168	34	136
บ้านค่าย	25	100	23	92
ปลวกแดง	13	52	11	44
บ้านฉาง	12	48	10	40
รวม	117	468	100	400

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริหารในงานทั้ง 6 ด้าน
 ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นการประเมินจากความเห็น
 ของครูผู้สอนที่มีต่อผู้บริหารโรงเรียนของตน ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ความคิดเห็นของครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียนที่มี
 ต่อผู้บริหารของตนในแต่ละข้อของแบบสอบถามตอนที่ 2 เพื่อใช้เป็นคะแนนพฤติกรรมในการ
 บริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนแต่ละคน จากการ
 ประเมินของครูผู้สอนเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่
 คำนวณได้กับแนวทางการกำหนดระดับมาตรฐาน เพื่อประเมินว่าผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหาร
 อยู่ในระดับใด ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งระดับการประเมินเป็น 5 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย	0 - .49	หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยอยู่ในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	.50 - 1.49	หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.00	หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยอยู่ในระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สูตรในการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนครูผู้สอน

(สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 171)

2. หาคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้สูตรในการคำนวณ คือ

$$s = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ s แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

(ชูศรี วงศ์รัตนะ 2525 : 59)

3. หาค่าความแปรปรวนของคะแนนคำนวณจากสูตร

$$s^2 = \frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 75)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อสะดวกและความเข้าใจตรงกัน ในการเสนอผลการวิเคราะห์และแปลความหมาย ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

- n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
- s^2 แทน ค่าความแปรปรวน (Variance)
- s แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
- df แทน ระดับความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นตอน ๆ ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระยอง ตามลักษณะงานการบริหารโรงเรียนหกด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานกิจกรรมนักเรียน การบริหารงานอาคารสถานที่ การบริหารงานธุรการ และการเงิน และการบริหารงานด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

การแปลความหมาย ได้กำหนดเกณฑ์พิจารณาขอบเขตของคะแนน เพื่อใช้ในการแปลความหมาย ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ของระดับการปฏิบัติดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 0 - .49 หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย .50 - 1.49 หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมในการบริหารงานอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.00 หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 2 การศึกษาค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง โดยจำแนกตามตัวแปร วุฒิ และประสบการณ์ทางการบริหารงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระยอง จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน ได้ผลแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่มีต่อการ
ส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดระยอง

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีการประชุมครูเพื่อวางโครงการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน	2.247	0.937	ปานกลาง
2. ร่วมมือกับครูในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อหาแนวทางส่งเสริมความนิยมไทยที่มีในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ	2.405	0.982	ปานกลาง
3. กำหนดให้มีาคนปฏิบัติเกี่ยวกับความนิยมไทยโดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน	2.170	0.948	ปานกลาง
4. ส่งเสริมให้ครูที่มีความสามารถแต่งบทความหนังสืออ่านประกอบที่เกี่ยวกับความนิยมไทยไว้ใช้ประกอบการเรียนการสอน	1.785	0.996	ปานกลาง
5. ส่งเสริม เสนอแนะ ให้ครูสอดแทรกความนิยมไทย ตามนโยบายของรัฐบาลเข้าไปในหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ	2.580	0.922	มาก
6. จัดให้มีมุมหนังสือ บทความ วารสารที่เกี่ยวกับความนิยมไทยไว้ในห้องสมุด	2.297	1.087	ปานกลาง
7. เสนอแนะให้ครูจัดกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีไทยหรือพิธีกรรมทางศาสนาในวันสำคัญ ๆ	2.957	0.871	มาก
8. เสนอแนะวิธีส่งเสริมความนิยมไทยให้แก่ครูเพื่อนำไปใช้ในการสอน	2.340	0.942	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	χ	S.D.	
9. ติดตามผลการปฏิบัติการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมความนิยมไทย	2.292	1.000	ปานกลาง
10. สนับสนุนและเสนอแนะให้ครูและนักเรียนร่วมกันจัดปฏินิเทศการเกี่ยวกับความนิยมไทย	2.337	1.094	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.342	0.763	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ในด้านการบริหารงานวิชาการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมในการบริหารงานเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสอดแทรกความนิยมไทยตามนโยบายของรัฐบาลเข้าไปในหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ (ข้อ 5) และการเสนอแนะให้ครูจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับประเพณีไทยหรือพิธีกรรมทางศาสนาในวันสำคัญ ๆ (ข้อ 7) อยู่ในระดับมาก ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ผู้บริหารมีพฤติกรรมในการบริหารงานวิชาการที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานบุคคลที่มีต่อการส่งเสริมความ
นิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดระยอง

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้ สินค้าที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศไทย	2.627	1.001	มาก
2. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในเรื่องของความ นิยมไทย เช่น แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ผลิต ในประเทศไทย เป็นต้น	2.830	0.953	มาก
3. ชักจูงให้ครูและนักเรียนช่วยกันประหยัด	3.127	0.826	มาก
4. เสนอแนะให้ครูเน้นเรื่องภาษาไทยใน การเรียนการสอนในกลุ่มประสบการณ์ ต่าง ๆ	3.067	0.914	มาก
5. สนับสนุนให้ครูที่มีความสามารถด้าน นาฏศิลป์ไทย ทนตรี ไปศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติม	2.527	1.047	มาก
6. ส่งเสริมและชักชวน ให้ครูและนักเรียน นำอาหารมารับประทานที่โรงเรียน	2.970	1.052	มาก
7. ยกย่องสรรเสริญผู้ปฏิบัติตนในเรื่องของ ความนิยมไทย เช่น ยกย่องในเรื่องของ ความประหยัด การแต่งกาย	2.537	1.054	มาก
8. เป็นผู้นำครูและนักเรียนไปเวียนเทียนที่วัด ในวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา	2.697	1.227	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{x}$	S.D.	
9. เสนอแนะให้ครูพลศึกษาเน้นการสอนกีฬาที่เป็นของไทย ๆ เช่น กระบี่กระบอง เป็นต้น	1.690	1.078	ปานกลาง
10. เสนอแนะให้ครูช่วยกันปรับปรุงเปลี่ยนแปลงค่านิยมและวัฒนธรรมที่ไม่ถูกต้อง เช่น การนิยมความฟุ่มเฟือยนิยมใช้ของต่างประเทศ เป็นต้น	2.457	1.061	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.653	0.718	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารบุคคลที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ในเรื่องการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้สินค้าที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศไทย (ข้อ 1) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในเรื่องของความนิยมไทย เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ผลิตในประเทศไทย เป็นต้น (ข้อ 2) การชักจูงให้ครูและนักเรียนช่วยกันประหยัด (ข้อ 3) เสนอแนะให้ครูเน้นเรื่องภาษาไทยในการเรียนการสอนในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ (ข้อ 4) สนับสนุนให้ครูที่มีความสามารถด้านนาฏศิลป์ไทยดนตรีไทยไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม (ข้อ 5) ส่งเสริมและชักชวนให้ครูและนักเรียนนำอาหารมารับประทานที่โรงเรียน (ข้อ 6) ยกย่องสรรเสริญผู้ที่ปฏิบัติตนในเรื่องของความนิยมไทย เช่น ยกย่องในเรื่องการประหยัด การแต่งกาย เป็นต้น (ข้อ 7) เป็นผู้นำครูและนักเรียนไปเวียนเทียนที่วัดในวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา (ข้อ 8) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. สนับสนุนในการตั้งชมรมนิยมไทยในโรงเรียน	1.540	1.123	ปานกลาง
2. สนับสนุนให้มีการสอนดนตรีไทยแก่นักเรียนที่สนใจหลังเลิกเรียนแล้ว	1.522	1.238	ปานกลาง
3. จัดให้มีการประกวดมารยาทไทยในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน	2.575	1.073	มาก
4. เสนอแนะให้ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อรับผิดชอบในการจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับความนิยมไทย	2.185	1.058	ปานกลาง
5. ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่น เช่น กิจกรรมในวันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา เป็นต้น	2.882	0.996	มาก
6. นำนักเรียนไปทำบุญตักบาตรที่วัดทุกวันพระ	1.822	1.259	ปานกลาง
7. จัดให้มีการสวดมนต์ไหว้พระในตอนเช้าและเย็นทุกวัน	3.342	0.896	มาก
8. จัดโครงการออมทรัพย์ในโรงเรียน โดยให้นักเรียนประหยัดค่าอาหารแล้วนำเงินมาฝากครู โดยครูจะทำบัญชีเงินฝากไว้ให้ (หรือวิธีอื่น ๆ)	2.112	1.253	ปานกลาง
9. จัดให้มีการประกวดแต่งบทความ คำขวัญเพื่อจูงใจให้นิยมไทย	1.825	1.073	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{x}$	S.D.	
10. สนับสนุนให้นักเรียนเก็บสะสมรูปภาพเกี่ยวกับ โบราณสถาน โบราณวัตถุแล้วทำเป็นสมุดภาพ เก็บไว้ในห้องสมุด	1.815	1.065	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.162	0.761	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหาร
ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานกิจการนักเรียน
ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมากในเรื่องการจัดให้มีการ
การประกวดมารยาทไทยในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน (ข้อ 3) ส่งเสริมให้นักเรียน
เข้าร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่น เช่น กิจกรรมในวันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา เป็นต้น
(ข้อ 5) และจัดให้มีการสวดมนต์ไหว้พระในตอนเช้าและตอนเย็นทุกวัน (ข้อ 7) ส่วน
ในเรื่องอื่น ๆ ผู้บริหารมีพฤติกรรมในการบริหารงานกิจการนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความ
นิยมไทยในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานอาคารสถานที่ของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดระยอง

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{X}$	S. D.	
1. ใ้ใช้สถานที่ของโรงเรียน เป็นศูนย์วัฒนธรรมของท้องถิ่น	1.935	1.257	ปานกลาง
2. ใ้ใช้สถานที่ของโรงเรียน เป็นศูนย์ฝึกอาชีพในชุมชน	1.855	1.278	ปานกลาง
3. ใ้ใช้สถานที่ของโรงเรียน เป็นที่สอนพุทธศึกษาในวันหยุดสัปดาห์	1.207	1.182	น้อย
4. จัดให้มีห้องดนตรีและนาฏศิลป์ไทยเพื่อสะดวกในการเรียนการสอน	1.852	1.353	ปานกลาง
5. เน้นการใช้วัสดุในการตกแต่งอาคารด้วยวัสดุที่ผลิตในประเทศไทย	2.575	1.092	มาก
6. จัดให้มีมุมศิลปวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่นเท่าที่ทำได้ในห้องสมุดหรือห้องเรียน	2.007	1.063	ปานกลาง
7. เปิดโอกาสให้ประชาชนใช้สถานที่ในการจัดแสดงกิจกรรมของท้องถิ่น เช่น การรำกลองยาว เพลงพื้นเมือง เป็นต้น	2.007	1.244	ปานกลาง
8. การตกแต่งอาคารสถานที่ เน้นการประหยัดและคุ้มค่ามากที่สุด	2.707	1.046	มาก
9. อนุญาตให้ประชาชนใช้สถานที่ของโรงเรียนจัดพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น พิธีการแต่งงาน เป็นต้น	2.438	1.315	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{x}$	S.D.	
10. อนุญาตให้ใช้สถานที่ของโรงเรียนในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและงานประเพณีต่าง ๆ เมื่อชุมชนต้องการ	2.830	1.160	มาก
รวมเฉลี่ย	2.141	0.833	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานอาคารสถานที่ของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนพฤติกรรมในการบริหารงานอาคารสถานที่ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนอยู่ในระดับมากในเรื่องของการเน้นการใช้วัสดุในการตกแต่งอาคารด้วยวัสดุที่ผลิตในประเทศไทย (ข้อ 5) การตกแต่งอาคารสถานที่เน้นการประหยัดและคุ้มค่ามากที่สุด (ข้อ 6) อนุญาตให้ใช้สถานที่ของโรงเรียนในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและงานประเพณีต่าง ๆ เมื่อชุมชนต้องการ (ข้อ 10) ส่วนพฤติกรรมการบริหารงานอาคารสถานที่ของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย ในเรื่องการใช้สถานที่ของโรงเรียนเป็นที่สอนพุทธศาสนาในวันหยุดสัปดาห์ (ข้อ 3) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานอาคารสถานที่ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานธุรการและการเงินของผู้บริหาร
ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดระยอง

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณในการพัฒนา โรงเรียนอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์ สูงสุด	2.860	0.974	มาก
2. ผู้บริหารวางแผนการใช้เงินของโรงเรียน ร่วมกับครู	2.932	1.040	มาก
3. จัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์เครื่องใช้ที่ผลิตใน ประเทศไทยมาใช้ในโรงเรียนเท่าที่ มีจำหน่าย	2.917	0.915	มาก
4. จัดและดำเนินงานด้านการเงิน พัสดุดอย่าง ประหยัด และมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุด	2.977	0.974	มาก
5. ใช้เงินในการซ่อมแซมอาคารเท่าที่จำเป็น	2.925	0.942	มาก
6. เสนอแนะให้ครูนำวัสดุในท้องถิ่นมาผลิตอุปกรณ์ การสอนเพื่อเป็นการประหยัดเงินของโรงเรียน	2.870	0.989	มาก
7. จัดสรรเงินของโรงเรียนส่วนหนึ่งเพื่อกิจกรรม ทางศาสนา	2.175	1.085	ปานกลาง
8. จัดสรรเงินเพื่อซื้อวัตถุดิบมาผลิตอุปกรณ์การสอน เองเท่าที่จำเป็น	2.565	0.974	มาก
9. จัดสรรเงินส่วนหนึ่งของโรงเรียนเพื่อการส่งเสริม วัฒนธรรมในท้องถิ่น เช่น บริจาคเงินสมทบกับ ประชาชนเมื่อมีการจัดกิจกรรมของท้องถิ่น เป็นต้น	2.177	1.102	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{x}$	S.D.	
10. การใช้เงินของโรงเรียนเป็นไปตามแผนงาน และโครงการของโรงเรียนที่กำหนดไว้	2.825	1.026	มาก
รวมเฉลี่ย	2.722	0.743	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานธุรการและการเงินของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานธุรการและการเงินอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง การจัดสรรเงินของโรงเรียนส่วนหนึ่งเพื่อกิจกรรมทางศาสนา (ข้อ 7) การจัดสรรเงินของโรงเรียนส่วนหนึ่งเพื่อการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น เช่น บริจาคเงินสมทบกับประชาชนเมื่อมีการจัดกิจกรรมของท้องถิ่น เป็นต้น (ข้อ 9) ส่วนใหญ่เรื่องอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมในการบริหารงานธุรการและการเงินที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง
โรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระยอง

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	χ ²	S.D.	
1. ชักชวนให้ชุมชนร่วมมือกับโรงเรียน ผลิตสินค้าพื้นบ้านออกจำหน่าย	1.512	1.144	ปานกลาง
2. โรงเรียนนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ ประโยชน์ในการเรียนการสอน	2.470	1.050	ปานกลาง
3. เชิญบุคลากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้ในบาง เรื่องแก่นักเรียน เช่น การเล่นดนตรีไทย เป็นต้น	1.805	1.164	ปานกลาง
4. จัดทำเอกสารชี้แจงนโยบายนิยมไทยของ โรงเรียนให้ประชาชนทราบเพื่อจะได้ ร่วมมือกัน	1.520	1.069	ปานกลาง
5. จัดให้มีกิจกรรมแสดงผลงานการฝีมือของนักเรียน เนื่องในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ และเชิญ ประชาชนมาชม	1.872	1.136	ปานกลาง
6. ขอความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์การสอนและ วัสดุอื่น ๆ จากชุมชน	2.063	1.059	ปานกลาง
7. รณรงค์และขอความร่วมมือผู้ปกครองใน การประพฤติปฏิบัติและติดตามผลการปฏิบัติ ของนักเรียนในเรื่องนิยมไทย	1.920	1.066	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการที่ปฏิบัติ	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	χ	S.D.	
8. ผู้บริหารประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนช่วยกันอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น	1.852	1.146	ปานกลาง
9. ผู้บริหารโรงเรียนจัดให้มีการประกวดผลิตผลซึ่งเป็นสินค้าพื้นบ้าน เพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน	1.327	1.097	น้อย
10. ผู้บริหารโรงเรียนเชิญชวนประชาชนมาร่วมกิจกรรมในวันสำคัญ ๆ ในโรงเรียน เช่น วันแม่แห่งชาติ เป็นต้น	2.575	1.191	มาก
รวมเฉลี่ย	1.892	0.851	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนอยู่ในระดับมากในเรื่อง ผู้บริหารโรงเรียนเชิญชวนประชาชนมาร่วมกิจกรรมวันสำคัญ ๆ ในโรงเรียน เช่น วันแม่แห่งชาติ เป็นต้น (ข้อ 10) สำหรับพฤติกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา อยู่ในระดับน้อย ในเรื่องผู้บริหารโรงเรียนจัดให้มีการประกวดผลิตผลซึ่งเป็นสินค้าพื้นบ้านเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน (ข้อ 9) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมในการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 แสดงค่าสถิติพื้นฐานพฤติกรรมการบริหารงานทั้งหกด้านของผู้บริหารโรงเรียน
ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดระยอง

พฤติกรรมการบริหารงาน	ค่าสถิติพื้นฐาน		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{X}$	S.D.	
การบริหารงานวิชาการ	2.342	0.763	ปานกลาง
การบริหารงานบุคคล	2.653	0.718	มาก
การบริหารงานกิจการนักเรียน	2.162	0.761	ปานกลาง
การบริหารงานอาคารสถานที่	2.141	0.833	ปานกลาง
การบริหารงานธุรการและการเงิน	2.722	0.743	มาก
การบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	1.892	0.851	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.319	0.668	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานทั้งหกด้านของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการบริหารงานด้านที่อยู่ในระดับมาก คือ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานธุรการและการเงิน ส่วนพฤติกรรมการบริหารงานด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานอาคารสถานที่ และการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ตอนที่ 2

การศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานเป็นรายด้านของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยจำแนกตามตัวแปร วุฒิ และประสบการณ์ทางการบริหารงาน ได้ผลดังแสดงในตาราง

ตาราง 10 พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

พฤติกรรมการบริหารงาน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ระดับการปฏิบัติ
	$\bar{x}$	S.D.	
การบริหารงานวิชาการ	2.27	0.77	ปานกลาง
การบริหารงานบุคคล	2.59	0.67	ปานกลาง
การบริหารงานกิจการนักเรียน	2.10	0.75	ปานกลาง
การบริหารงานอาคารสถานที่	2.13	0.81	ปานกลาง
การบริหารงานธุรการและการเงิน	2.64	0.75	มาก
การบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	1.80	0.84	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.26	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงว่า พฤติกรรมในการบริหารงานทั้ง 6 ด้าน ของผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหารได้ดีในระดับปานกลาง ส่วนในด้านที่ผู้บริหารบริหารได้ดีในระดับมาก คือ การบริหารงานอาคารสถานที่ นอกนั้นผู้บริหารสามารถบริหารได้ดีอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิปริญญาตรีตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

พฤติกรรมในการบริหารงาน	ปริญญตรี		ระดับการปฏิบัติ
	$\bar{X}$	S.D.	
การบริหารงานวิชาการ	2.37	0.75	ปานกลาง
การบริหารงานบุคคล	2.68	0.73	มาก
การบริหารงานกิจการนักเรียน	2.18	0.76	ปานกลาง
การบริหารงานอาคารสถานที่	2.14	0.84	ปานกลาง
การบริหารงานธุรการและการเงิน	2.75	0.73	มาก
การบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	1.92	0.85	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.34	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า พฤติกรรมในการบริหารงานทั้ง 6 ด้านของผู้บริหารวุฒิปริญญาตรีที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหารสามารถบริหารได้ดีในระดับปานกลาง ส่วนในด้านที่ผู้บริหารสามารถบริหารได้ดีในระดับมาก ได้แก่ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานธุรการและการเงิน นอกนั้นผู้บริหารสามารถบริหารได้อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ด้านการบริหาร
ต่ำกว่า 7 ปี ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

พฤติกรรมในการบริหารงาน	ต่ำกว่า 7 ปี		ระดับการปฏิบัติ
	χ	S.D.	
การบริหารงานวิชาการ	2.39	0.72	ปานกลาง
การบริหารงานบุคคล	2.61	0.79	มาก
การบริหารงานกิจการนักเรียน	2.20	0.80	ปานกลาง
การบริหารงานอาคารสถานที่	2.17	0.84	ปานกลาง
การบริหารงานธุรการและการเงิน	2.73	0.82	มาก
การบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	1.97	0.89	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.34	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่า พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีประสบการณ์
ต่ำกว่า 7 ปี ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็น
ของครูผู้สอน ผู้บริหารสามารถบริหารงานทั้งหกด้านได้ดีในระดับปานกลาง ส่วนในด้านที่
ผู้บริหารสามารถบริหารได้ในระดับมาก คือ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานธุรการ
และการเงิน นอกนั้นผู้บริหารสามารถบริหารได้ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 7 ปีขึ้นไป
ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

พฤติกรรมในการบริหารงาน	7 ปีขึ้นไป		ระดับปฏิบัติ
	$\bar{X}$	S.D.	
การบริหารงานวิชาการ	2.32	0.77	ปานกลาง
การบริหารงานบุคคล	2.66	0.70	มาก
การบริหารงานกิจการนักเรียน	2.15	0.75	ปานกลาง
การบริหารงานอาคารสถานที่	2.13	0.83	ปานกลาง
การบริหารงานธุรการและการเงิน	2.71	0.72	มาก
การบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	1.87	0.84	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.31	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงว่า พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 7 ปีขึ้นไป ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหารสามารถบริหารงานทั้งหกด้านได้ดีในระดับปานกลาง ส่วนในด้านที่ผู้บริหารสามารถบริหารงานได้ในระดับมากคือ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานธุรการและการเงิน นอกนั้นผู้บริหารสามารถบริหารได้ในระดับปานกลาง

ประมวลปัญหาของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวิชาการที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

ปัญหา	ความถี่
โรงเรียนขาดแคลนเอกสารการสอนด้านนิยมไทย	22
ขาดทรัพยากรด้านบุคลากรที่จะเข้ามาเป็นวิทยากรมาให้ความรู้ แก่ครูและนักเรียน	16
เอกสารหลักสูตรมีไม่เพียงพอ	14
ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรม	7
สิ่งแวดล้อมและค่านิยมเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานเกี่ยวกับการ ส่งเสริมความนิยมไทย	5
ขาดครูที่มีความรู้เกี่ยวกับด้านดนตรี นาฏศิลป์และศิลปะ	3
ครูผู้สอนไม่ค่อยนิยมไทย	2
ครูไม่มีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับด้านนิยมไทย	2
ปัญหาจากความเจริญทางเทคโนโลยีทำให้สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้เกิดปัญหาในการส่งเสริมความนิยมไทย	2
วิทยากรที่พอจะเข้ามาได้ก็ไม่มีเวลาให้แก่ครูและนักเรียน	2

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานด้านวิชาการที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา นอกจากนี้เป็นปัญหาที่ความถี่อยู่ในระดับต่ำ

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานบุคคลที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย
 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

ปัญหา	ความถี่
ครูรู้ว่าการนิยมไทยเป็นสิ่งที่ดีแต่ครูไม่ปฏิบัติ	11
ครูยังไม่นิยมไทยยังชอบซื้อของต่างประเทศมาใช้ (โดยเฉพาะครูสตรี)	11
ครูไม่ได้รับการอบรมเลยจากทางจังหวัดหรืออำเภอในเรื่องการส่งเสริมความนิยมไทย	9
ครูมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสินค้าไทย คือ ราคาแพงแต่คุณภาพต่ำ	8
ข้าราชการและบุคคลระดับชั้นสูงไม่เป็นแบบอย่างที่ดี	3
ครู อาจารย์ยังเคยชินกับพฤติกรรมเดิมที่ขัดแย้งต่อความนิยมไทย	3
ครูไม่ปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	3
ครูมีภารกิจมากทำให้ไม่มีเวลาคิดถึงเรื่องการจัดกิจกรรมด้านนิยมไทย	2

ปัญหาในการบริหารงานด้านการบริหารงานบุคคลที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย
 ในโรงเรียนประถมศึกษา นอกจากนี้มีความถี่อยู่ในระดับต่ำ

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานกิจการนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดระยอง

ปัญหา	ความถี่
ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญและไม่ค่อยให้การสนับสนุนโรงเรียน	11
ขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์	7
สภาพแวดล้อมในท้องถิ่นไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมทางศาสนา เนื่องจากไม่มีวัด	4
ครูขาดการรับผิดชอบในการติดตามผลการปฏิบัติของนักเรียน	3

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานกิจการนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นปัญหาที่ความถี่อยู่ในระดับต่ำ

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานอาคารสถานที่ที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

ปัญหา	ความถี่
โรงเรียนมีขนาดเล็กมาก สถานที่คับแคบส่วนใหญ่ประชาชนจะใช้สถานที่ ของวัด	6
มีอาคารน้อยและไม่มีใครขอใช้สถานที่	5
อุปกรณ์และวัสดุที่อำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ	5
ประชาชนเห็นว่าเป็นสถานที่ของราชการจึงไม่กล้าขอใช้	3
ขาดงบประมาณในการที่จะซ่อมแซมอาคารที่สึกหรอ	2

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานอาคารสถานที่ที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา นอกจากนี้เป็นปัญหาที่ความถี่อยู่ในระดับต่ำ

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานธุรการและการเงินที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดระยอง

ปัญหา	ความถี่
งบประมาณมีอยู่จำกัด	10
ระเบียบการใช้เงินงบประมาณเป็นไปด้วยความยุ่งยาก	7
ครูอาจารย์ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องระเบียบการเงิน	3
ในการซื้อของที่ผลิตในประเทศไทยไม่เป็นไปตามที่ต้องการ	3
ครูส่วนมากยังขี้เมื่อย ทุรนทุราย และชอบเล่นการพนัน	2

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานธุรการและการเงินที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา นอกจากนี้เป็นปัญหาที่ความถี่อยู่ในระดับต่ำ

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
กับชุมชน

ปัญหา	ความถี่
การเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมีปัญหา วิทยากรไม่ค่อยมีเวลาเพราะต้องใช้เวลาในการทำมาหากิน	9
ประชาชน ผู้ปกครองให้ความสนใจโรงเรียนน้อย	9
กิจกรรมการจัดการสอนด้านดนตรีทำได้ยากเพราะขาดกำลังบุคลากรที่มีความรู้ เพราะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก	9
ครูผู้สอนมักเป็นคนท้องถิ่นอื่นเวลามีกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาหรือประเพณีในชุมชน ครูมักกลับไปร่วมกิจกรรมที่บ้านเดิม	6
ปัญหาด้านความยากจนทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับโรงเรียนในการร่วมกิจกรรม	2

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
กับชุมชนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา นอกจากนี้เป็นปัญหาที่
ความถี่อยู่ในระดับต่ำ

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระยอง โดยจำแนกผู้บริหารโรงเรียนตามวุฒิและประสบการณ์ทางการบริหาร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระยอง โดยจำแนกผู้บริหารโรงเรียนตามวุฒิและประสบการณ์ทางการบริหาร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 468 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระยอง การสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูผู้ประเมินในแต่ละโรงเรียนโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้เพศ และกลุ่มอายุ เป็นเกณฑ์การแบ่งชั้น โดยชั้นที่ 1 แบ่งครูในแต่ละโรงเรียนเป็น 2 กลุ่ม ตามเพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง ชั้นที่ 2 แบ่งครูในแต่ละเพศเป็น 2 กลุ่ม ตามอายุ คือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี และกลุ่มอายุ 30 ปีขึ้นไป จากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบใช้ตารางเลขสุ่ม สุ่มครูมากลุ่มละ 1 คน จะได้ครูผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นชายโรงเรียนละ 2 คน และหญิงโรงเรียนละ 2 คน รวมเป็นครูผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 468 คน แต่เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล มีกลุ่มตัวอย่างและครูผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สำหรับการวิจัยได้รวมทั้งสิ้น 500 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และครูผู้สอนจำนวน 400 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 85

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าแบ่งเป็นแบบสอบถาม เพื่อประเมินพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาทุกด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานธุรการและการเงิน และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน แบบสอบถามทั้งหมด มี 6 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.9741 และแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปคำนวณด้วยเครื่องจักรกลคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต แล้วนำค่าสถิติที่ได้ไปทดสอบสมมติฐาน
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการบริหารงานเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพื่อทราบระดับพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์สามารถสรุปพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย ตามความคิดเห็นของครูได้ดังนี้

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง สามารถบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ให้เกิดผลดีในระดับปานกลาง ผู้บริหารสามารถบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนได้ในระดับมาก คือ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานธุรการและการเงิน ส่วนการบริหารงานวิชาการ งานกิจการนักเรียน งานอาคารสถานที่ และงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ

ชุมชน ผู้บริหารสามารถบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนได้ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

1. การศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานทั้งหกด้านของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง สามารถบริหารงานทั้งหกด้านที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนให้เกิดผลดีได้ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารสามารถบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนได้ในระดับมาก คือ การบริหารงานบุคลากรและการบริหารงานธุรการและการเงิน ส่วนการบริหารงานอาคารสถานที่ งานวิชาการ งานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานกิจการนักเรียน ผู้บริหารสามารถบริหารงานดังกล่าวที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนได้ในระดับปานกลางตามลำดับ กล่าวคือ

1.1 การบริหารงานวิชาการ จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษาสามารถบริหารงานได้ในระดับปานกลาง

การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ รุ่ง แก้วแดง (รุ่ง แก้วแดง 2521 : 111 - 124) ที่ว่า ผู้บริหารส่วนมากรับราชการมานานไม่ค่อยได้ศึกษาเรื่องหลักสูตร หลักวิธีการเรียนการสอนใหม่ ๆ ที่จะนำมาเสนอแนะแก่ครูผู้สอนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา แต่ผู้บริหารมักจะสนใจงานบริหารทั่วไป งานการเงินและธุรการ และระเบียบต่าง ๆ เสียเป็นส่วนมาก งานเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอนจึงมักปล่อยให้ครูผู้สอนดำเนินการเอง ไม่มีการแนะนำชี้แจงหรือนิเทศเกี่ยวกับการเรียนการสอน อาจถือว่าครูผู้สอนมีความรู้ได้รับวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ จากการศึกษาค้นคว้า เพื่อเลื่อนวิทยฐานะหรือได้รับจากสถาบันการศึกษาใหม่ ๆ แนวคิดคงจะแตกต่างกันออกไป หรืออาจเป็นการให้เกียรติและความอิสระด้านวิชาการแก่ครูผู้สอนอย่างเต็มที่ก็ได้ ซึ่งตามหลักความจริงแล้วงานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารงานโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องเอาใจใส่มากเป็นพิเศษ

ประมาณร้อยละ 50 ของงานรวมหมดทุกด้าน จึงจะทำให้การศึกษาซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งในการที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการที่จะส่งเสริมค่านิยมหรือคุณลักษณะต่าง ๆ ให้แก่เยาวชนที่กำลังศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นจากงานวิจัยนี้จะพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนบริหารงานวิชาการที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอันที่จริงแล้วการบริหารงานวิชาการนั้นเป็นงานหลักสำคัญของการจัดการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ประมวล รัตนวงศ์ (ประมวล รัตนวงศ์ 2514 : 59) ที่พบว่า กลุ่มครู ครูใหญ่ ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือครูใหญ่ขึ้นไป และคณะกรรมการการศึกษาต่างก็มีความคาดหวังหรือต้องการให้ครูใหญ่ปฏิบัติงานด้านวิชาการเพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับการวิจัยของ ชูชาติ ทรัพย์มาก (ชูชาติ ทรัพย์มาก 2520 : 153) พบว่า ประธานกลุ่ม ครูใหญ่ และครู เห็นว่ากลุ่มโรงเรียนควรปฏิบัติงานด้านวิชาการเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากงานด้านวิชาการเป็นหน้าที่หลักของโรงเรียน จากการวิจัยนี้จะเห็นว่าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนตามทัศนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว พฤติกรรมในการบริหารงานวิชาการที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย ผู้บริหารควรปฏิบัติมากกว่าที่เป็นอยู่ซึ่งจะทำให้การส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 การบริหารงานบุคคล จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารงาน

บุคคลของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สามารถบริหารงานได้เกิดผลดีในระดับมาก การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผู้บริหารส่วนมากมีความรู้สึกว่ามันกับคณะครูในโรงเรียนปฏิบัติงานร่วมกันในฐานะญาติพี่น้อง หรือเพื่อนร่วมงานมิได้อยู่ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ทำให้เกิดความรักใคร่สนิทสนมเป็นกันเอง ทั้งการทำงานราชการและงานส่วนตัว เมื่อเป็นเช่นนี้การปฏิบัติงานในโรงเรียน ผู้บริหารจึงพยายามรักษาน้ำใจของเพื่อนร่วมงานเป็นสำคัญ การบริหารงานบุคคลของผู้บริหารจึงได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ ทำให้การชักจูงชักชวนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติในบางเรื่อง เป็นไปได้โดยง่าย ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ความร่วมมืออย่างดี จึงทำให้การบริหารงานด้านบุคคลที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ดังกล่าวแล้ว เหตุผลอีกประการหนึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารเห็นว่างานด้านบุคคลเป็น

งานสำคัญมากเปรียบเสมือนหัวใจของการบริหารงานทุกชนิดในหน่วยงานทุกประเภท และงานจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับความสำเร็จตามเป้าหมาย หรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกคนทุกฝ่าย ถ้าบริหารขาดความสามารถในการบริหารงานบุคคล แม้จะมีทรัพยากรการบริหารอย่างอื่นพร้อมมูลก็ไม่อาจทำให้การบริหารนั้นได้ผลดี ซึ่ง เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ 2522 : 138) กล่าวว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการทำงานขึ้นอยู่กับความสามารถในการทำงานของบุคคลเป็นสำคัญที่ผู้นำจะต้องรู้จักจักหา รู้จักใช้ รู้จักบำรุงรักษา และรู้จักพัฒนาบุคคลทั้งหลายมนุษยสัมพันธ์มีส่วนสำคัญในการทำงานกับคน ผู้บริหารต้องรู้จักจิตใจของคนอื่นและต้องรู้จักตนเองด้วย ซึ่ง สมพงษ์ พลະสุรย์ (สมพงษ์ พลະสุรย์ 2528 : 36) ได้กล่าวถึงการศึกษาที่ปลูกฝังหรือส่งเสริมความนิยมไทยว่า การปลูกฝังถำนิยมและสิ่งพึงประสงค์ต่าง ๆ ต้องเริ่มที่โรงเรียนและควรจะได้เริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป โดยที่ผู้บริหารโรงเรียนซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในโรงเรียนที่จะต้องดำเนินการในการบริหารงานในลักษณะของการส่งเสริมความนิยมไทยให้เกิดขึ้นในโรงเรียนโดยที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่บุคลากรในโรงเรียนก่อน ดังที่ สมพงษ์ พลະสุรย์ (สมพงษ์ พลະสุรย์ 2528 : 89) ได้กล่าวว่า ความนิยมไทยจะต้องเริ่มที่การยอมรับนับถือตนเองก่อนเป็นประการแรก จึงจะทำให้การส่งเสริมความนิยมไทยเป็นไปอย่างราบรื่นมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นคนที่สามารถยอมรับนับถือตัวเองก่อนในเรื่องของความนิยมไทยถึงจะทำให้การบริหารในด้านนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไปอีก

ถ้าวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมในการบริหารงานด้านบุคคลของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ในเรื่องการเชิญชวนให้ครูและนักเรียนช่วยกันประหยัด สามารถบริหารได้ดีกว่าข้ออื่น ๆ แสดงว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญเรื่องของการส่งเสริมความนิยมไทยในเรื่องของการประหยัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคนไทยมีนิสัยไม่ประหยัดทั้งในระดับบุคคลและครอบครัว ก็เนื่องมาจากการขาดความรู้ในการดำเนินชีวิตอย่างประหยัด ขาดการหล่อหลอมพฤติกรรมอย่างประหยัดมาตั้งแต่เกิด ดังนั้นผู้บริหารควรหาวิธีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนได้รู้จักการประหยัดโดยการให้ความรู้และฝึกอบรมเกี่ยวกับการประหยัดในชีวิตประจำวันตั้งแต่ระดับครอบครัว

และระดับโรงเรียนพร้อมกันนั้นจะต้องรณรงค์เพื่อสร้างความสำนึกในเรื่องการประหยัดให้แก่ประชาชนทุกระดับโดยเน้นที่เยาวชนและครอบครัวเป็นสำคัญ

1.3 การบริหารงานด้านกิจการนักเรียน จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารที่ต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สามารถบริหารงานได้เกิดผลดีในระดับปานกลาง

การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานกิจการนักเรียนที่ต่อการส่งเสริมความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนมีภารกิจมาก และเห็นความสำคัญของการบริหารงานด้านอื่น ๆ มีความสำคัญมากกว่าเพราะงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่มองเห็นผลช้า ไม่เหมือนกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ ที่สามารถมองเห็นในระยะเวลาสั้น ๆ ผู้บริหารจึงละเลยงานด้านนี้ ทั้งให้เป็นภาระของครูทั้งหมด ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนที่ควรจะให้ความสนใจต่องานในหน้าที่อย่างแจ่มชัด ละเอียด เข้าใจถึงความสัมพันธ์ ผลกระทบของงานแต่ละอย่างที่มีต่อกันและกันโดยเฉพาะงานด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ซึ่ง ชาญชัย อินทรประวัติ (ชาญชัย อินทรประวัติ 2523 : 12) ได้เสนอแนะว่า กิจกรรมที่ควรจัดในโรงเรียนได้แก่ การจัดให้มีสถานนักเรียนเพื่อปูพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตย กิจกรรมกีฬา นาฏศิลป์ ดนตรี กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมต่าง ๆ และ ฉัตรชัย อรรถนันท์ (ฉัตรชัย อรรถนันท์ 2524 : 173) ได้กล่าวว่า โดยหลักทั่วไป การจัดกิจกรรมนักเรียนย่อมต้องสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาตินโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมความนิยมไทยนั้น กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของความนิยมไทยว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองเป็นอย่างมาก และโดยที่กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ทางด้านการจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงเป็นหน่วยงานเบื้องต้นที่จะปูพื้นฐานค่านิยมแก่เด็กและเยาวชนของชาติ เพื่อส่งเสริมเรื่องความนิยมไทยว่าเป็นสิ่งจะต้องให้คนไทยรับปฏิบัติอย่างแพร่หลาย จึงได้กำหนดความนิยมไทยในจุดหมายและเนื้อหาของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีววะ และระดับอุดมศึกษา เช่น ในหลักสูตรระดับประถมศึกษา ได้เน้นให้โรงเรียนปลูกฝังให้เด็กเกิดความรักความนิยมไทยโดยกำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายให้เด็กมีความเชื่อมั่นในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย รู้คุณค่าอันสูง และรักษาวัฒนธรรมของชาติ

รู้คุณค่าในความเป็นไทย เนื้อหาของหลักสูตรจะมีเรื่องของความนิยมไทยในทุกระดับชั้น อาทิเช่น กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ป. 1 - 2 หน่วยที่ 2 จะมีเรื่องการซื้อและการใช้ของเล่น กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วยที่ 4 การแต่งกายของคนไทย การเคารพแบบไทย ป. 3 - 4 จะมีความรู้เรื่องมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ป. 5 - 6 จะมีเรื่องประโยชน์และความสำคัญของสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ การหัตถกรรมและอุตสาหกรรมในท้องถิ่น การประดิษฐ์ของที่มีอยู่ในท้องถิ่น สำหรับด้านมัธยมศึกษา ก็ได้เห็นเรื่องความนิยมไทยไว้ในจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรโดยในจุดมุ่งหมายจะเน้นเรื่องความประทับใจให้รักและผูกพันต่อท้องถิ่นของตน ให้มีความภูมิใจในความเป็นคนไทย ในวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรโดยในจุดมุ่งหมายจะเน้นเรื่องความประทับใจให้รักและผูกพันต่อท้องถิ่นของตน ให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยในวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในทุกระดับชั้น จะเน้นเรื่องความมั่นคงของชาติในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ในเศรษฐกิจจะสอนเรื่องความนิยมไทยโดยชื่อของไทย และรู้จักประหยัค ส่วนวิชาเลือกอื่น ๆ ที่เน้นความนิยมไทย เช่น มีในวิชาสังคมและวัฒนธรรมไทย แม้กระทั่งกีฬาที่จะมีบังคับ วิชาตะกร้อ กระบี่ ซึ่งเป็นความนิยมไทย ในวิชาศิลปศึกษาบังคับสอนให้ ร้องเพลงไทย ฟังดนตรีไทย วิชาการทำงานซึ่งบังคับตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ก็เน้นเรื่องเศรษฐกิจและการใช้ของที่ผลิตขึ้นในประเทศรวมทั้งเรื่องของประเทศและวัฒนธรรมไทย ในท้องถิ่น ส่วนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในวิชาภาษาไทยก็มีวิชาบังคับเรื่องความสำคัญของวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตในสังคมไทย นอกจากนี้ทางด้านศิลปะ พลศึกษา ก็มีวิชาที่สอนความนิยมไทย เช่น ศิลปะพื้นบ้าน การแต่งกาย ดนตรีไทย การรำกระบี่กระบองไทย (ชวน หลีกภัย 2527 : 83 - 84) ฉะนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรที่จะให้ความสำคัญในการบริหารงานกิจการนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนประถมศึกษา เพราะเด็กในวัยประถมศึกษาเป็นวัยที่มีความสามารถในการรับรู้และรับการถ่ายทอดได้ดีกว่าในวัยอื่น

ถ้าวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมในการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ในเรื่องการจัดให้มีการประกวดมารยาทไทยในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน การส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรม

ของท้องถิ่น เช่น กิจกรรมในวันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา เป็นต้น จัดให้มีการสวดมนต์ ไหว้พระในตอนเช้าและตอนเย็นทุกวัน ผู้บริหารสามารถบริหารได้ดีกว่าข้ออื่น ๆ แสดงว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญในเรื่องการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติ ประถมศึกษา 2523 นั้นได้กำหนดและเน้นให้โรงเรียนปลูกฝังให้เกิดความนิยมไทยไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (ชวน หลีกภัย 2527 : 83) ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ ครูเห็นว่าผู้บริหารมีพฤติกรรมในการบริหารงานในเรื่องของการจัดให้มีการประกวดมารยาท ไทยในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่น เช่น กิจกรรมในวันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา เป็นต้น และจัดให้มีการสวดมนต์ไหว้พระ ตอนเช้าและตอนเย็นทุกวันมากกว่าข้ออื่น ๆ ส่วนในการบริหารงานกิจการนักเรียนที่มีต่อการ ส่งเสริมความนิยมไทยในข้ออื่น ๆ นั้น ครูเห็นว่าผู้บริหารมีพฤติกรรมในการบริหารงาน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าไม่ใช่เรื่องจำเป็น มากนัก หรืออาจเกิดจากโรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ในการส่งเสริม ความรู้และประสบการณ์การปฏิบัติงานของนักเรียนจึงไม่กว้างขวางเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ สมัคร หนูไพโรจน์ (สมัคร หนูไพโรจน์ 2518 : 212) และ สนั่น ลิ้มเปศวกุล (สนั่น ลิ้มเปศวกุล 2523 : 152) ซึ่งพบว่า การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมพิเศษโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดใน ภาคใต้ ไม่ค่อยได้จัดทำเพราะขาดประสบการณ์ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นเลิกล้มไป

1.4 การบริหารงานด้านอาคารสถานที่ จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการบริหารงานอาคารสถานที่ของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ประถมศึกษา สามารถบริหารงานได้เกิดผลดีในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ สุวิทย์ หกสุวรรณ (สุวิทย์ หกสุวรรณ 2527 : 97 และ ทองทุน นาทองหล่อ 2524 : 44) ซึ่งพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมการบริหารงานอาคาร สถานที่อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า ผู้บริหารให้ความสนใจในการบริหารงานอาคารสถานที่ ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยพอสมควร ในสภาพทั่วไปแล้ว เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าครูมิใช่ ตัวจักรที่สำคัญที่จะสร้างความเจริญเติบโตทุกด้านให้แก่เด็กเพียงฝ่ายเดียว อาคารสถานที่ของ

โรงเรียนมีส่วนช่วยเสริมสร้างความเจริญงอกงามทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม ของนักเรียนอยู่มากมามีอิทธิพลต่อการหล่อหลอมพฤติกรรม เจตคติค่านิยมของเด็ก ครูและบุคลากร ต่าง ๆ ของโรงเรียน นอกจากนี้อาคารสถานที่ยังเป็นที่พบปะประชาสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนกับประชาชนทั่วไปเป็นสภาพที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงานของ อาจารย์และทุกคนในโรงเรียน เป็นแหล่งเก็บวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์การศึกษา เป็นศูนย์กลาง การจัดกิจกรรมการศึกษาแก่คนทั่วไป ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับการ บริหารงานอาคารสถานที่ในลักษณะที่เป็นการส่งเสริมความนิยมไทยให้เกิดขึ้นในโรงเรียนอยู่ ในระดับปานกลางดังกล่าว

ถ้าวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมการบริหารอาคารสถานที่ของผู้บริหารที่มี ต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ในเรื่องเน้นการใช้วัสดุในการตกแต่งอาคารด้วย วัสดุที่ผลิตในประเทศไทย การตกแต่งอาคารสถานที่เน้นการประหยัดและคุ้มค่ามากที่สุด และ อนุญาตให้ใช้สถานที่ของโรงเรียนในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและงานประเพณีต่าง ๆ เมื่อชุมชนต้องการ ผู้บริหารสามารถบริหารได้ดีกว่าข้ออื่น ๆ แสดงว่าผู้บริหารให้ความสำคัญ เรื่องของการประหยัด และมุ่งให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าในเรื่องที่กระทำ และจะเน้นในเรื่อง ของการใช้วัสดุที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย ซึ่งเป็นการส่งเสริมความนิยมไทย การซื้อวัสดุต่าง ๆ ที่ผลิตในประเทศไทยมาใช้จะช่วยลดการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศได้ ดังที่ เกษมศักดิ์ วิชิตเชื้อ (เกษมศักดิ์ วิชิตเชื้อ 2527 : 62 - 63) ได้กล่าวไว้ว่า การซื้อสินค้าที่ ไทยผลิตย่อมส่งผลให้การหมุนเวียนทางการเงินภายในประเทศเป็นไปในลักษณะคล่องตัว เกิดการแลกเปลี่ยนสินค้า แลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างผู้ผลิต พ่อค้าคนกลางและผู้บริโภค ทำให้เงินไม่รั่วไหลไปต่างประเทศ รายได้และผลกำไรก็หมุนเวียนอยู่ภายในประเทศ เศรษฐกิจก็คล่องตัว การเงินไม่ฝืด เราควรหันมาใช้แต่ของที่ผลิตภายในประเทศ ถ้าเราทำ ได้จะช่วยลดภาวะการขาดดุลการค้าลงไปได้มาก เศรษฐกิจฐานะทางการเงินก็จะมั่นคง ทำให้ ประเทศไทยเราสามารถยืนอยู่บนขาของตัวเองได้อย่างภาคภูมิใจ

ส่วนพฤติกรรมการบริหารงานอาคารสถานที่ของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริม ความนิยมไทยในเรื่องการให้ใช้สถานที่ของโรงเรียนเป็นที่สอนพุทธศึกษาในวันหยุดสุดสัปดาห์ ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติดีน้อยกว่าข้ออื่น ๆ แสดงว่าผู้บริหารให้ความสำคัญเรื่องดังกล่าวแล้ว

น้อยกว่าข้ออื่น ๆ อาจจะเป็นเนื่องจากโรงเรียนบางโรงเรียนอยู่ห่างไกลการคมนาคม ผู้ใช้บริการจึงไม่ได้รับความสะดวก ทำให้ดูเหมือนว่าผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ซึ่งไม่สอดคล้องกันกับปัญหาที่ผู้บริหารพบในงานบริหารอาคารสถานที่คือผู้บริหารพบว่า อาคารสถานที่ของโรงเรียนคับแคบ ประชาชนส่วนใหญ่นิยมใช้สถานที่ของวัด และอีกประการหนึ่งประชาชนเห็นว่าโรงเรียนเป็นสถานที่ราชการจึงไม่กล้าขอใช้ ทำให้ครูผู้ประเมินพฤติกรรมของผู้บริหารเข้าใจว่าผู้บริหารโรงเรียนบริหารงานด้านนี้ในส่วนของการอนุญาตให้ใช้สถานที่ของโรงเรียน เป็นที่สอนพุทธศึกษาในวันหยุดสัปดาห์อยู่ในระดับน้อยดังกล่าวนำแล้ว

1.5 การบริหารงานธุรการและการเงิน จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการบริหารงานธุรการและการเงินของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สามารถบริหารงานได้เกิดผลดีในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวิชัย แก้วเกษ (สุวิชัย แก้วเกษ 2518 : 66) วิชัย ฤกษ์สำราญ (วิชัย ฤกษ์สำราญ 2521 : 133) ซึ่งพบว่า ครูใหญ่มีพฤติกรรมการบริหารงานการเงินและธุรการอยู่ในเกณฑ์มากหรือสูง และได้ผลดีพอสมควร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทราณี สงวนนาม (จันทราณี สงวนนาม 2518 : 175) พบว่า โรงเรียนระดับประถมศึกษาได้ปฏิบัติงานธุรการการเงินและบริการพัสดุครุภัณฑ์อยู่ในระดับมาก

การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานธุรการและการเงินของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนเห็นถึงความสำคัญของการใช้เงินงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดในโรงเรียนให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด ผู้บริหารเห็นว่างานด้านนี้มีความสำคัญ จึงเอาใจใส่กับงานธุรการมากเป็นพิเศษ ซึ่ง ภิญโญ สาธร (ภิญโญ สาธร 2523 : 460) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารส่วนมากได้ปฏิบัติงานโรงเรียนมานาน มีความรู้ความชำนาญงานธุรการมาแล้ว จึงมักเอาใจใส่ในงานที่ตนถนัดมากกว่างานอื่น สำหรับงานการเงิน ผู้บริหารส่วนมากเห็นว่ามีสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะเป็นปัจจัยหนึ่งในสี่ของการบริหาร การขาดเงินงานย่อมดำเนินไปไม่ได้ยาก ผู้บริหารจึงเอาใจใส่งานการเงินอย่างดี และได้ผลดีพอสมควร แต่งานธุรการแม้จะไม่ได้เป็นหัวใจของการดำเนินงานของโรงเรียนแต่ในทางปฏิบัติจะมีความยิ่งใหญ่กว่าในแง่เป็นหน่วยบริการแก่ฝ่ายการสอน และฝ่ายบริการนักเรียนนั่นเอง ซึ่งจะส่งผลให้มีการเรียน

การสอนดำเนินไปด้วยดี โดยเฉพาะมีส่วนช่วยสนับสนุนในการส่งเสริมความนิยมไทยให้เกิดขึ้นในโรงเรียนได้

ถ้าวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมการบริหารงานธุรการและการเงินของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนในเรื่องการจัดและดำเนินงานด้านการเงิน พัสด้อย่างประหยัคมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุด สามารถบริหารได้ผลดีกว่าข้ออื่น ๆ แสดงว่าผู้บริหารให้ความสำคัญเรื่องการเงินและการประหยัดเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะการจัดดำเนินการด้านการเงินเป็นการประหยัดมากที่สุด และมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการใช้เงินของโรงเรียน ซึ่งมีงบประมาณจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุรัฐ ศิลปอนันต์ ลักษณะ สีตะสุวรรณ และประเสริฐ รัตนะรัตน์ (สุรัฐ ศิลปอนันต์ ลักษณะ สีตะสุวรรณ และประเสริฐ รัตนะรัตน์ 2528 : 80) พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาที่มีปัญหาด้านงบประมาณและขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ ในการปฏิบัติงานทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงควรเร่งรัดในการส่งเสริมความนิยมไทยให้เกิดขึ้นในโรงเรียนโดยเฉพาะในด้านธุรการและการเงินให้มากยิ่งขึ้น

1.6 การบริหารด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

จากการวิจัยพบว่า การบริหารในด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สามารถบริหารงานได้เกิดผลคืออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวพิศ หกสุวรรณ (สุวพิศ หกสุวรรณ 2527 : 100) ที่พบว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากผู้บริหารส่วนมากได้ปฏิบัติอยู่แล้วแต่ได้ผลไม่เต็มที่เพราะผู้บริหารต้องปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ มากมาย และประชาชนบางท้องถิ่นไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากต้องใช้เวลาทำมาหากินเพื่อให้อยู่รอด เพราะความยากจนและสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ประชาชนบางท้องถิ่นยังมีความรู้สึกว่าการปฏิบัติงานภายในโรงเรียนเป็น

เรื่องของครูภายในโรงเรียนและทางราชการ ประชาชนจะให้การบำรุงรักษาและสนับสนุน ได้ก็เฉพาะด้านศาสนาเท่านั้น การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนจึงดูเหมือนว่าปฏิบัติน้อย ซึ่งความจริงแล้วผู้บริหารมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อยู่มากเพราะเป็นคนในหน้าที่เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหาร โรงเรียนเป็นผู้นำและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติอยู่เสมอ แต่บางครั้งงานดังกล่าวอาจจะอยู่นอกเหนือไปจากการรู้เห็นของครู เพราะบางครั้งต้องปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนนอกสถานศึกษา หรือหน่วยงานอื่นที่ขอความร่วมมือ ฉะนั้นการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนจึงไม่ปรากฏ ให้เห็นชัดเจนในสถานศึกษาหรืออาจจะเกิดจากการที่ประชาชนไม่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียน และไม่มีอำนาจในการให้ครูให้โทษแก่ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจึงให้ความสนใจและเอาใจผู้บังคับบัญชายิ่งกว่าจะรับใช้ชุมชน ซึ่งตามความเป็นจริง โรงเรียนประถมศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการจัดการบริการแก่ชุมชนให้มาก เพื่อเป็นการ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการร่วมมือกันพัฒนาปรับปรุง โรงเรียนให้เจริญก้าวหน้า จะได้ช่วยเน้นย้ำให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษา และร่วมมือกับทางโรงเรียนให้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อความเจริญของโรงเรียนในที่สุด

ถ้าวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมในการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนในเรื่อง การที่ผู้บริหารโรงเรียนเชิญชวนประชาชนมาร่วมกิจกรรมในวันสำคัญ ๆ ในโรงเรียน เช่น วันแม่แห่งชาติ สามารถบริหารได้ดีกว่าข้ออื่น ๆ แสดงว่าผู้บริหารให้ความสำคัญเรื่อง การส่งเสริมความนิยมไทยในส่วนที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยผู้บริหารได้อาศัยการสร้างมนุษยสัมพันธ์ กับบุคคลในท้องถิ่น อันสืบเนื่องมาจากเพราะว่าผู้บริหารการศึกษา ในชนบทส่วนใหญ่จะเป็นคน ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นนั้นอยู่แล้ว รู้จักกันมาตั้งแต่ดั้งเดิมหรืออาจจะ เป็นเครือญาติของผู้นำ ในท้องถิ่นเสียส่วนใหญ่ และมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างดี เมื่อมี กิจกรรมของชุมชนเมื่อไรก็พยายามเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่เสมอ เช่น เทศกาลหรือกิจกรรม วัฒนธรรมที่ไหนที่จะไปร่วมกับเขาได้ก็มักจะไปไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เห็นด้วยหรือไม่ก็ตาม อันเป็น การรักษามนุษยสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีกับประชาชน ดังนั้น เมื่อโรงเรียนมีการจัด กิจกรรมทางด้านประเพณีหรือวัฒนธรรมขึ้น ผู้บริหารขอความร่วมมือจากประชาชนหรือผู้ปกครอง

ของนักเรียนให้มาร่วมด้วย ประชาชนหรือผู้ปกครองของนักเรียนก็มาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้บริหารสามารถบริหารงานในเรื่องนี้ได้ดีกว่าข้ออื่น ๆ

2. การศึกษาพฤติกรรมการบริหารตนเป็นรายด้านของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยจำแนกตามตัวแปร วุฒิ และประสบการณ์ทางการบริหารงาน กล่าวคือ

2.1 จากตาราง 10 พฤติกรรมในการบริหารตนของผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมในการบริหารงานทั้ง 6 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานอาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน และงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ผู้บริหารสามารถบริหารได้ดีในระดับปานกลาง ส่วนการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การบริหารงานอาคารสถานที่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารได้ให้ความสนใจงานด้านนี้เป็นอย่างดี เพราะการบริหารงานด้านนี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมในเรื่องของการส่งเสริมความนิยมไทยได้ โดยเน้นการรู้จักใช้อาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่ง ภิญญู สาร (ภิญญู สาร 2523 : 473) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการบริหารอาคารสถานที่ที่มีได้ขึ้นอยู่กับว่าจะต้องของงบประมาณให้ได้มาก ๆ จะต้องสร้างอาคารเรียนหรือ หอ หรือมีอุปกรณ์ราคาแพง ๆ แต่ขึ้นอยู่กับความรู้จักดัดแปลงอาคารสถานที่ที่มีอยู่ให้ทันสมัยและพยายามใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่มากกว่า ในการบริหารงานอาคารสถานที่ควรคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย ดัดแปลงให้หลายอย่าง ขยายให้สะดวก หนทางต่อการใช้บริการชุมชนอย่างสมบูรณ์

2.2 จากตาราง 11 พฤติกรรมในการบริหารงานทั้ง 6 ด้านของผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิปริญญาตรีที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสามารถบริหารได้ดีในระดับปานกลาง งานที่ผู้บริหารสามารถบริหารได้ดีในระดับมากคือ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานธุรการและการเงิน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การบริหารงานบุคคลเปรียบเสมือนหัวใจของการบริหารงาน

เพราะงานทุกชนิดของหน่วยงานทุกประเภทจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่เพียงใด ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกคน ซึ่งตามความคิดเห็นของ เสนาะ ตีเียว (เสนาะ ตีเียว 2519 : 3) ได้กล่าวว่า การบริหารงานบุคคลนั้นเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ หรือเป็นหัวใจของการบริหาร ส่วนการบริหารงานธุรการและการเงินนั้น ผู้บริหารสามารถบริหารได้ดีในระดับมากเช่นกัน อาจเนื่องมาจากในแต่ละปีงบประมาณของโรงเรียนมีน้อย จึงต้องคำนึงถึงการประหยัดเป็นหลักในการบริหารงานด้านนี้จึงทำให้การบริหารงานด้านนี้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเมื่ออำนวยความสะดวกส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ส่วนการบริหารงานด้านอื่นนั้นผู้บริหารบริหารได้ดีในระดับปานกลางเท่านั้น

2.3 จากตาราง 12 - 13 พฤติกรรมในการบริหารงานทั้ง 6 ด้านของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ทางการบริหารต่ำกว่า 7 ปี ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนตามความคิดเห็นของครู ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสามารถบริหารงานทั้ง 6 ด้านได้คืออยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในด้านที่ผู้บริหารสามารถบริหารได้ในระดับมากคือการบริหารงานบุคคล และการบริหารงานธุรการและการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับการบริหารงานของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทางการบริหาร 7 ปีขึ้นไป ในตาราง 13 ซึ่งสามารถบริหารงานด้านบุคคลและงานธุรการและการเงินได้ดีในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้อาจจะสืบเนื่องมาจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทั้ง 2 ระดับคือ ประสบการณ์ต่ำกว่า 7 ปี และประสบการณ์ 7 ปีขึ้นไป เห็นความสำคัญทั้งด้านบุคคลและการเงินของโรงเรียนที่มีงบประมาณอย่างจำกัดและอาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมที่ตั้งของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อีกทั้งผู้บริหารทั้ง 2 ระดับได้รับการอบรมงานในหน้าที่มาเหมือนกัน จึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ทางการบริหารงานแตกต่างกัน บริหารงานแต่ละด้านได้คล้ายคลึงกันตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษา จังหวัดระยอง สามารถบริหารงานโรงเรียนทั้งหกด้านที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยตามความคิดเห็นของครูผู้สอนให้เกิดผลดีในระดับปานกลาง งานที่ผู้บริหาร

สามารถบริหารได้ดีคือ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานธุรการและการเงิน ส่วนการบริหารงานวิชาการ งานกิจการนักเรียน งานอาคารสถานที่และงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้บริหารสามารถบริหารงานได้ในระดับปานกลางเท่านั้น จึงเห็นสมควรให้มีการพัฒนาการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนด้านการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยให้มีคุณภาพสูงขึ้น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดระยอง ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ

1.1 ควรมีการคัดเลือกผู้บริหารโรงเรียนเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับงานในหน้าที่บริหารโรงเรียน โดยเน้นในเรื่องการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน

1.2 ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษาไปดูงานการศึกษาของโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งในจังหวัดเดียวกันและต่างจังหวัดเพื่อจะได้นำเอาวิธีการใหม่ ๆ มาปรับปรุงงานของตน นอกจากนี้ควรจัดทำเอกสารส่งเสริมความรู้ โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับความนิยมไทย การแนะนำวารสารที่ดี ๆ ให้ผู้บริหารได้ศึกษา พร้อมทั้งจัดให้มีการประชุมทางวิชาการ การบริหารงานด้านต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารได้รับการพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้ด้วย

1.3 ควรมีการเตรียมผู้ที่จะเป็นผู้บริหารโรงเรียนไว้ล่วงหน้า โดยการจัดอบรมเรื่องงานในหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน แก่ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่มวิชาการต่าง ๆ หรือผู้มีความเหมาะสมอื่น ๆ ไว้ให้พร้อม เพื่อที่จะได้เป็นการช่วยการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในด้านการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย และเมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารจริง ๆ แล้วจะได้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น

1.4 เนื่องจากผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าขึ้นไปบริหารงานได้ดีกว่าผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เพราะฉะนั้นควรสนับสนุนผู้บริหารให้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อเล่าเรียนต่อในระดับสูงขึ้น ซึ่งการให้ผู้บริหารได้ศึกษาต่อนั้น นอกจากจะช่วยให้ได้ประสบการณ์และความรู้ใหม่ ๆ ในอันที่จะนำมาพัฒนาวิชาชีพของตนแล้วยังเป็นการบำรุงขวัญให้แก่ผู้บริหารอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาควรหาโอกาสศึกษาต่อ หรือเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับงานในหน้าที่ โดยเฉพาะการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย เพื่อเป็นการเพิ่มประสบการณ์และพัฒนาตนเอง เพราะเท่าที่ปฏิบัติอยู่แล้วยังอยู่ในระดับปานกลาง เท่านั้น และจากการวิจัยพบว่า การบริหารงานด้านวิชาการ งานกิจการนักเรียน งานอาคารสถานที่ และงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย ยังอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสนใจในการศึกษาเทคนิควิธีการบริหารที่จะส่งผลต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนมาใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษากลุ่มตัวอย่างเฉพาะในจังหวัดระยองเท่านั้น ผลการศึกษาที่ได้จึงมีขอบเขตจำกัด ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเรื่องนี้ในเขตการศึกษา 12 และเขตการศึกษาอื่น ๆ ด้วย เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อจะได้้นำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน แล้วนำผลการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาและติดตามผลนักเรียนที่จบชั้นสูงสุดของโรงเรียนไปแล้วว่า มีการประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับความนิยมไทยอย่างไร มากน้อยเพียงใดในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นการติดตามผลจากตัวนักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังให้นิยมไทยจากโรงเรียน

3. ควรศึกษาการบริหารงานของผู้บริหารระดับจังหวัด หรือระดับอำเภอ ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล รอดคล้าย ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของครูภาษาไทยในการอนุรักษ์และ
สืบทอดวัฒนธรรม วิทยานิพนธ์ ค.ม. คุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526,
111 หน้า
- กมล สุตะประเสริฐ หลักและวิธีวัดผลการศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2520, 266 หน้า
- ก่อ สวัสดิพิบูลย์ "หลักและเป้าหมายในการนิเทศการศึกษา" กรมสามัญศึกษา 2 :
18 - 25 กุมภาพันธ์ 2516
- ก้าน หล้าคอม บทบาทของหัวหน้าหมวดการศึกษาตามทัศนะของครูใหญ่โรงเรียนประชาบาล
องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2521, 115 หน้า อุดสงำเนา
- กิตติมา ปรีดีศิลป การเงินโรงเรียนหลักการและแนวปฏิบัติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2522, 214 หน้า
- ฉัตรชัย อรรถนันท์ หลักการบริหารโรงเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
2524, 377 หน้า
- แฉล้ม กุญชร, ม.ล. "ความนิยมไทย" เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย 2525 - 2527
อิมเมจ มีเดีย 2525, 142 หน้า
- ชฎาพร พัทธชัย ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 133 หน้า
- ชูชาติ ทรัพย์มาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานด้านวิชาการของกลุ่มโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2521, 153 หน้า อุดสงำเนา
- ชูศรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย โรงพิมพ์เจริญผล 2525, 252 หน้า
- ทองทุน นาทองบ่อ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารในโรงเรียน
ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ วิทยานิพนธ์
คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 76 หน้า อุดสงำเนา

ธงชัย สันติวงษ์ การบริหารงานบุคคล ฉบับแก้ไขปรับปรุงพิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนาพานิช
2525, 340 หน้า

ธีรวิทย์ ฤทธิเดช การบริหารอาคารสถานที่ของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2521, 103 หน้า อัดสำเนา

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ "การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน" ใน บนเส้นทางสู่ผู้บริหาร
การศึกษาสมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2524, 164 หน้า

นิพนธ์ กินาวงศ์ หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2523, 157 หน้า

ประพันธ์ ศรีณรงค์ "พระบรมราชจักรีวงศ์ทรงส่งเสริมความนิยมไทย" เอกสารเผยแพร่
อุดมการณ์นิยมไทย 2525 - 2527 อิมเมจ มีเดีย 2525, 142 หน้า

ประมวล รัตนวงศ์ บทบาททางวิชาการของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของ
นักการศึกษาและคณะกรรมการการศึกษาในจังหวัดนราธิวาส ปริญญาโท กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 81 หน้า อัดสำเนา

ประสงค์ สุ่นศิริ "นิยมไทยกับความมั่นคงของชาติ" เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย
2525 - 2527 อิมเมจ มีเดีย 2525, 142 หน้า

ภิญโญ สาร การบริหารการศึกษา ศ.ส. การพิมพ์ 2523, 504 หน้า
หลักการบริหารการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด
2519, 536 หน้า

เมธี ปลื้มธนานนท์ การบริหารการศึกษา สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร 2525, 280 หน้า

รุ่ง แก้วแดง "การอภิปรายเรื่องการกระจายอำนาจทางการบริหารการประถมศึกษา :
ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ" ใน เอกสารการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องบทบาทและหน้าที่
ของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 7 บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2524, หน้า 17 - 46

- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีการพิมพ์ 2524, 536 หน้า
- วรณี เสียงแก้ว "บทบาทผู้บริหารโรงเรียนกับงานวิชาการ" ใน เอกสารประกอบการอบรมนักบริหารการศึกษารุ่นที่ 2 สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร 2524, หน้า 44 - 48
- วิจิตร วรุตบางกูร การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น ขนิษฐการพิมพ์ และโฆษณา สมุทรปราการ 2520, 173 หน้า
- _____ การวางแผนผังและพัฒนาสถานศึกษา สมุทรปราการ ขนิษฐการพิมพ์และโฆษณา 2524, 237 หน้า
- วิชัย ฤกษ์สำราญ งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 189 หน้า
- ศุภชัย เล็กวงษ์ ผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนที่ผ่านการอบรมหลักสูตรนักบริหารการศึกษากทม. กรุงเทพมหานคร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 118 หน้า อุดສຳເນາ
- สงวน ภัสสรประสิทธิ์ "การบริหารงานบุคคล" ประชากร 6 : 6 กันยายน 2517
- สมบัติ พันธคง บทบาทด้านวิชาการของอาจารย์พยายาลในสถาบันการศึกษาพยายาลในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 147 หน้า อุดສຳເນາ
- สมบูรณ์ พรธนาภ หลักเบื้องต้นของการบริหารโรงเรียน บรรณกิจการพิมพ์ 2521, 269 หน้า
- สมพร เทพสิทธิ์า "บทบาทของความนิยมไทย" เอกสารเผยแพร่สมาคมนิยมไทย เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย 2525 - 2527 เอช เอน การพิมพ์ 2527, 138 หน้า
- สมักร หนูไพโรจน์ งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 225 หน้า อุดສຳເນາ

สมาคมนิยมไทย ข้อบังคับสมาคมนิยมไทย โรงพิมพ์พุทธอุปถัมภ์ ม.ป.ป., 20 หน้า

_____ "รายงานผลและข้อเสนอจากการสัมมนาเรื่องบทบาทของนิยมไทยในการ
แก้ปัญหาของชาติ" เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย 2525 - 2527 อิมเมจ มีเดีย
2525, 142 หน้า

_____ "สัมภาษณ์พิเศษ ทพณฯ ชนวน หลีกภัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ"
เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย 2527 - 2528 เอช เอน การพิมพ์ 2527,
138 หน้า

สุคติใจ เหล่าสุนทร หลักการบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ โรงพิมพ์บรรหาร 2505,
156 หน้า

สุทิน เบียมพลับ การประถมศึกษาและการศึกษาประชาบาล โรงพิมพ์วิศวะการพิมพ์
ราชบุรี 2522, 239 หน้า

สุพิชญา อีระกุล การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พิมพ์ครั้งที่ 2
ห้างหุ้นส่วนจำกัดขนิษฐการพิมพ์ สมุทรปราการ 2522, 165 หน้า

สุมิตร คุณานุกร และคนอื่น ๆ เกณฑ์ประเมินผลโรงเรียนประถมศึกษา สำนักพิมพ์
วัฒนาพานิช 2519, 147 หน้า

สุวิทย์ หกสุวรรณ การบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตบางกอกใหญ่
กรุงเทพมหานคร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2527, 113 หน้า อัดสำเนา

สุวรรณ ประวรรณะ การคาดคะเนความต้องการอาคารสถานที่เรียนระดับประถมศึกษา
อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2514, 98 หน้า อัดสำเนา

สุวิธ แก้วเกษ งานบริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 72 หน้า
อัดสำเนา

เสนาะ ดิเียว การบริหารบุคคล พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2519, 356 หน้า

เสริมศักดิ์ วิชาสารณ์ การบริหารกิจการนักเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก

2520, 183 หน้า

ทวน พันธุ์พันธ์ "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน" มิตรครู 21(22) : 10 - 17

พฤศจิกายน 2525

อุทัย ธีรฤโต ศิลปศาสตร์ของนักบริหาร สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ 2520, 312 หน้า

Eastman, George D. ed Municipal Public Administration Kinpport, Tenn Press, 1971. 355 p.

Elsbry, Willards and McHally, Harold J. Primary School Administration. New York, Holt, 1970. 395 p.

Jacobson, Paul B., James D. Logsdon and Robert R. Wiegman. The Principalsip : New Perspectives. Englewood Cliffs, New Jursey, Prentice - Hall, 1973. 499 p.

Otto, Henry J. Elementary School Organization and Administration. Appleton, 1954. 719 p.

Pharis, William L. In-Service Education of Elementary School Principals. Washington, D.C., New York, The Department of Elementary School Principals of The National Education Association, 1966. 48 p.

Spain, Charles R., Harold D. Drummond and John I. Goodlad. Educational Leadership and The Elementary School Principal. New York, Rinchart 1956. 371 p.

Shuster, Albert H. and Wilson F. Wetzler. Leadership in Elementary School Administration and Supervision. Boston, Houghton, 1958. 505 p.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

26 มิถุนายน 2529

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทย

ขณะนี้ข้าพเจ้านิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลัง
ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการ
ส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
ระยอง" ในการวิจัยครั้งนี้จะประสบผลสำเร็จได้ต้องได้รับความร่วมมือจากท่าน ในการ
ตอบแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้ และขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อนหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างไร
ผู้ทำการวิจัยจะถือเป็นความลับที่สุด ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาร่วมมือ
จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิมลย์ กระจำแงง)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง"

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหาร คือข้อมูลส่วนตัวผู้บริหาร

ตอนที่ 1

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
กับตัวท่าน

1. คุณวุฒิสูงสุด

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

2. ประสบการณ์ในการทำงาน

☐ ต่ำกว่า 7 ปี

☐ 7 ปีขึ้นไป

3. สถานที่ปฏิบัติงาน โรงเรียน อำเภอ
จังหวัดระยอง

คำชี้แจง โปรดระบุปัญหาและข้อเสนอแนะที่ท่านพบในการบริหารงานทั้ง 6 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานอาคารสถานที่ การบริหารงานธุรการและการเงิน และงานบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ว่าท่านมีปัญหอะไรบ้างที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของท่านที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ

1. การบริหารงานด้านวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมในการดำเนินงานวิชาการที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ การจัดหาหลักสูตรและเอกสารหลักสูตรให้เพียงพอตามสภาพของโรงเรียน เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนและครู การฝึกอบรมครูเกี่ยวกับความนิยมไทย จัดให้มีมุมเอกสาร หนังสือเกี่ยวกับความนิยมไทยในห้องสมุด เป็นต้น

ปัญหาหรืออุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

2. การบริหารงานบุคคล หมายถึง พฤติกรรมในการจัดและดำเนินงานเกี่ยวกับตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานโดยเน้นถึงความนิยมไทย ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูช่วยกันประหยัดการใช้น้ำและไฟฟ้าของโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับความนิยมไทย ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่ครูในเรื่องของความนิยมไทย เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ผลิตในประเทศไทย เป็นต้น

ปัญหาหรืออุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

3. การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับนักเรียนที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมสร้างนิสัยในโรงเรียนและชุมชน จัดตั้งชมรมนิมไทย ชมรมดนตรีไทย ชมรมวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

ปัญหาหรืออุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

4. การบริหารอาคารสถานที่ หมายถึง พฤติกรรมในการใช้อำนาจหน้าที่เท่าที่มีอยู่ จัดการดำเนินการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ เช่น อนุญาตให้โรงเรียนเป็นศูนย์ฝึกอาชีพของชุมชน เป็นศูนย์วัฒนธรรมประจำหมู่บ้าน เป็นต้น

ปัญหาหรืออุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

5. การบริหารงานธุรการและการเงิน หมายถึง การจัดสรรเงินของโรงเรียนอย่างประหยัด จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ผลิตในประเทศไทย จัดหาเครื่องมือในการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ผลิตจากประเทศไทย ประชาสัมพันธ์ให้ครูและนักเรียนให้เห็นความสำคัญของความนิยมไทย

ปัญหาหรืออุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

6. การบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง การแนะนำให้ครูและนักเรียนเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาและประเพณีต่าง ๆ ในชุมชน เช่น วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา เป็นต้น ชักชวนให้ชุมชนร่วมกับโรงเรียนจัดวันสินค้าพื้นบ้าน การเผยแพร่ถึงนโยบายนิมไทยที่โรงเรียนปฏิบัติให้ประชาชนได้ทราบ เพื่อเป็นการชักชวนให้ประชาชน

ร่วมมือกับโรงเรียนในการนิยมนไทย เชิญบุคคลในท้องถิ่นที่มีฝีมือมีความสามารถในการผลิต
สินค้าพื้นบ้าน เช่น การจักสาน การปั้น มาเป็นวิทยากรในโรงเรียน เป็นต้น

ปัญหาหรืออุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

ชุดที่ 2 สำหรับครูผู้สอน แบ่งเป็นสองตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ซึ่งตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. อายุปัจจุบัน

☐ ต่ำกว่า 30 ปี

☐ 30 ปีขึ้นไป

2. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

3. ทำการสอนอยู่ในโรงเรียน อำเภอ
จังหวัดระยอง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดระยอง ในงาน 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

1. การบริหารงานด้านวิชาการ

2. การบริหารงานบุคคล

3. การบริหารงานกิจการนักเรียน

4. การบริหารงานอาคารสถานที่

5. การบริหารงานธุรการและการเงิน

6. การบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

แบบสอบถามเกี่ยวกับ การศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

โปรดพิจารณาข้อความในแต่ละรายการว่าพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหาร
ที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ของท่านควรอยู่ในระดับใดแล้ว
กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ โดยถือเกณฑ์ดังนี้

4	มากที่สุด	หมายถึง ปฏิบัติหรือกระทำเรื่องนั้นอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ
หรือสัปดาห์ละ 1 ครั้งขึ้นไป
3	มาก	หมายถึง ปฏิบัติหรือกระทำเรื่องนั้นบ่อยครั้งหรือประมาณเดือนละ
1 - 2 ครั้งขึ้นไป
2	ปานกลาง	หมายถึง ปฏิบัติหรือกระทำเรื่องนั้นบ้างหรือประมาณเดือนละ
1 - 2 ครั้งขึ้นไป
1	น้อย	หมายถึง ปฏิบัติหรือกระทำเรื่องนั้นนานครั้งหรือประมาณ
ปีละ 2 ครั้งขึ้นไป
0	น้อยที่สุด	หมายถึง ปฏิบัติหรือกระทำเรื่องนั้นน้อยครั้งที่สุดหรือประมาณ
ปีละ 1 ครั้ง หรือไม่ได้กระทำเลย

รายการที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. <u>ด้านบริหารงานวิชาการ</u>					
1.1 มีการประชุมครูเพื่อวางโครงการ ส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน					
1.2 ร่วมมือกับครูในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อ หาแนวทางส่งเสริมความนิยมไทยที่มีใน กลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ					
1.3 กำหนดให้มีภาคปฏิบัติเกี่ยวกับความ นิยมไทยโดยจัดกิจกรรมให้แก่ผู้เรียน					
1.4 ส่งเสริมให้ครูที่มีความสามารถ ถ่ายทอดความ หนังสืออ่านประกอบ ที่เกี่ยวกับความนิยมไทยไว้ใช้ ประกอบการเรียนการสอน					
1.5 ส่งเสริมเสนอแนะให้ครูสอดแทรก ความนิยมไทยตามนโยบายของ รัฐบาลเข้าไปในหน่วยการเรียนรู้ ต่าง ๆ					
1.6 จัดให้มีมุมหนังสือ บทความ วารสาร ที่เกี่ยวกับความนิยมไทยไว้ในห้องสมุด					
1.7 เสนอแนะให้ครูจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ ประเพณีไทยหรือพิธีกรรมทางศาสนา ในวันสำคัญ ๆ					

รายการที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.8 เสนอแนะวิธีการส่งเสริมความ นิยมไทยให้แก่ครูเพื่อนำไปใช้ ในการสอน					
1.9 ติดตามผลการปฏิบัติการสอนของครู อยู่อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะด้าน การส่งเสริมความนิยมไทย					
1.10 สนับสนุนและเสนอแนะให้ครูและ นักเรียนร่วมกันจัดป้ายนิทรรศการ เกี่ยวกับความนิยมไทย					
2. <u>ด้านการบริหารงานบุคคล</u>					
2.1 สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและ นักเรียนใช้สินค้าที่ผลิตและจำหน่าย ในประเทศไทย					
2.2 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในเรื่องของ ความนิยมไทย เช่น แต่งกายด้วย เสื้อผ้าที่ผลิตในประเทศไทย เป็นต้น					
2.3 ชักจูงให้ครูและนักเรียนช่วยกัน ประหยัด					
2.4 เสนอแนะให้ครูเน้นเรื่องภาษาไทยใน การเรียนการสอนในกลุ่มประสบการณ์ ต่าง ๆ					

รายการที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.5 สนับสนุนให้ครูที่มีความสามารถด้าน นาฏศิลป์ไทย ดนตรีไทย ไปศึกษา หาความรู้เพิ่มเติม					
2.6 ส่งเสริมและชักชวนให้ครูและนักเรียน นำอาหารมารับประทานที่โรงเรียน ..					
2.7 ยกย่องสรรเสริญผู้ปฏิบัติตนในเรื่อง ของความนิยมไทย เช่น ยกย่องใน เรื่องการประหยัด การแต่งกาย เป็นต้น					
2.8 เป็นผู้ทำครูและนักเรียนไปเวียนเทียน ที่วัดในวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา					
2.9 เสนอแนะให้ครูพลศึกษาเน้นการสอน กีฬาที่เป็นของไทย เช่น กระบี่กระบอง เป็นต้น					
2.10 เสนอแนะให้ครูช่วยกันปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแก้ไขค่านิยมและ วัฒนธรรมที่ไม่ถูกต้อง เช่น ค่านิยม ความฟุ้งเฟ้อ นิยมใช้ของต่างประเทศ เป็นต้น					

รายการที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. <u>ด้านบริหารงานกิจการนักเรียน</u>					
3.1 สนับสนุนในการตั้งชมรมนิมไทย ในโรงเรียน					
3.2 สนับสนุนให้การสอนดนตรีไทย แก่นักเรียนที่สนใจ หลังเลิกเรียน แล้ว					
3.3 จัดให้มีการประกวดมารยาทไทยใน โรงเรียนและระหว่างโรงเรียน					
3.4 เสนอแนะให้ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อ รับผิดชอบในการจัดป้ายนิเทศ เกี่ยวกับความนิยมไทย					
3.5 ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรม ของท้องถิ่น เช่น กิจกรรมใน วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา เป็นต้น					
3.6 นำนักเรียนไปทำบุญตักบาตรที่วัดทุกวัน พระ					
3.7 จัดให้มีการสวดมนต์ไหว้พระในตอนเช้า และเย็นทุกวันพระ					
3.8 จัดโครงการออมทรัพย์ในโรงเรียน โดยให้นักเรียนประหยัดค่าอาหาร แล้วนำเงินมาฝากครูโดยครูจะทำบัญชี ฝากเงินไว้ให้ (หรือวิธีอื่น ๆ)					

รายการที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.9 จัดให้มีการประกวดแต่งบทความ คำขวัญ เพื่อจูงใจให้นักเรียนไทย					
3.10 สัมภาษณ์ให้นักเรียนเก็บสะสม รูปภาพเกี่ยวกับโบราณสถาน โบราณวัตถุแล้วทำเป็นสมุดภาพ เก็บไว้ในห้องสมุด					
4. <u>ด้านบริหารงานอาคารสถานที่</u>					
4.1 ให้อาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็น ศูนย์วัฒนธรรมของท้องถิ่น					
4.2 ให้อาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็น ศูนย์ฝึกอาชีพในชุมชน					
4.3 ให้อาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็นที่ สอนพุทธศึกษาในวันหยุดสัปดาห์					
4.4 จัดให้มีห้องดนตรีและนาฏศิลป์ไทย เพื่อสะดวกในการเรียนการสอน					
4.5 เน้นการใช้วัสดุในการตกแต่ง อาคารด้วยวัสดุที่ผลิตในประเทศไทย					
4.6 จัดให้มีมุมศิลปวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่น เท่าที่ทำได้ในห้องสมุดหรือห้องเรียน					
4.7 เปิดโอกาสให้ประชาชนใช้สถานที่ใน การจัดแสดงกิจกรรมของท้องถิ่น เช่น การรำกลองยาว เพลงพื้นเมือง เป็นต้น					

รายการที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.8 การตกแต่งอาคารสถานที่เน้นการ ประหยัดและคุ้มค่ามากที่สุด					
4.9 อนุญาตให้ประชาชนใช้สถานที่ของ โรงเรียนจัดพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น พิธีการแต่งงาน เป็นต้น					
4.10 อนุญาตให้ใช้สถานที่ของโรงเรียน ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และงานประเพณีต่าง ๆ เมื่อชุมชน ต้องการ					
5. <u>ด้านบริหารงานธุรการและการเงิน</u>					
5.1 ผู้บริหารจัดการงบประมาณในการ พัฒนาโรงเรียนอย่างประหยัดและ เกิดประโยชน์คุ้มค่า					
5.2 ผู้บริหารวางแผนการใช้เงิน ร่วมกับครู					
5.3 จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ที่ผลิต ในประเทศไทยมาใช้ในโรงเรียน เท่าที่มีจำหน่าย					
5.4 จัดและดำเนินงานด้านการเงิน พัสดุ อย่างประหยัดและมุ่งให้เกิดประโยชน์ สูงสุด					

รายการที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.5 ใช้เงินในการซ่อมแซมอาคารเท่าที่จำเป็น					
5.6 เสนอแนะให้ครูนำวัสดุในท้องถิ่นมาผลิตอุปกรณ์การสอนเพื่อเป็นการประหยัดเงินของโรงเรียน					
5.7 จัดสรรเงินของโรงเรียนส่วนหนึ่งเพื่อกิจกรรมทางศาสนา					
5.8 จัดสรรเงินเพื่อซื้อวัสดุมาผลิตอุปกรณ์การสอนเองเท่าที่จำเป็น					
5.9 จัดสรรเงินส่วนหนึ่งของโรงเรียนเพื่อการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น เช่น บริจาคเงินสมทบกับประชาชนเมื่อมีการจัดกิจกรรมของท้องถิ่น เป็นต้น					
5.10 การใช้เงินของโรงเรียนเป็นไปตามแผนงานและโครงการของโรงเรียนที่กำหนดไว้					
6. <u>การบริหารงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน</u>					
6.1 ชักชวนให้ชุมชนร่วมมือกับโรงเรียนผลิตสินค้าพื้นบ้านออกจำหน่าย					

รายการที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.2 โรงเรียนนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน					
6.3 เชิญบุคลากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้ในบางเรื่องแก่นักเรียน เช่น การเล่นดนตรีไทย เป็นต้น					
6.4 จัดทำเอกสารชี้แจงนโยบายนิยมนิเทศของโรงเรียนให้ประชาชนทราบเพื่อจะร่วมมือกัน					
6.5 จัดให้มีกิจกรรมหาทุนการฝึกซ้อมของนักเรียนในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ และเชิญประชาชนมาชม					
6.6 ขอความช่วยเหลือในทางอุปกรณ์การสอนและวัสดุอื่น ๆ จากชุมชน					
6.7 รณรงค์และขอความร่วมมือผู้ปกครองในการประพฤติปฏิบัติและติดตามผลการปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องนิยมนิเทศ					
6.8 ผู้บริหารประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนช่วยกันอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น					

รายการที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.9 ผู้บริหารโรงเรียนจัดให้มีการประกวด ผลิตผลซึ่งเป็นสินค้าพื้นบ้าน เพื่อเป็น การส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน					
6.10 ผู้บริหารโรงเรียนเชิญชวนประชาชน มาร่วมกิจกรรมวันสำคัญ ๆ ใน โรงเรียน เช่น วันแม่แห่งชาติ เป็นต้น					

การศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทย
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

บทคัดย่อ
ของ
วิบูลย์ กระจำแสง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2529

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง โดยจำแนกผู้บริหารโรงเรียนตามวุฒิและประสบการณ์ทางการบริหาร การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการบริหารของผู้บริหารตามองค์ประกอบที่สำคัญทุกด้านคือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานอาคารสถานที่ การบริหารงานธุรการและการเงิน และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง จำนวน 400 คน ในอำเภอเมือง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง และอำเภอบ้านฉาง โดยให้ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้บริหารจำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหารในการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สถิติที่ใช้คือค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง สามารถบริหารงานทั้งหกด้านให้เกิดผลดีในระดับปานกลาง งานที่ผู้บริหารสามารถบริหารได้เกิดผลดีอยู่ในระดับมากคือ การบริหารงานด้านบุคคล และการบริหารงานธุรการและการเงิน ส่วนการบริหารงานอาคารสถานที่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานกิจการนักเรียนและการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้บริหารสามารถบริหารได้ในระดับปานกลางตามลำดับเท่านั้น เมื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานเป็นรายด้านของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ

ประถมศึกษาจังหวัดระยอง ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยจำแนกตามตัวแปร วุฒิ และ ประสบการณ์ทางการบริหารงาน กล่าวคือ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหารที่มีวุฒิ ต่ำกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมในการบริหารงานทั้ง 6 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานอาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน และงานการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียน ผู้บริหารสามารถบริหารได้คืออยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการบริหารงานที่มีต่อการส่งเสริม ความนิยมไทยในโรงเรียนที่อยู่ในระดับมาก คือ การบริหารงานด้านอาคารสถานที่ ส่วน ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรี สามารถบริหารงานทั้ง 6 ด้านดังกล่าวแล้วได้คืออยู่ในระดับปานกลาง และงานที่สามารถบริหารได้คืออยู่ในระดับมาก คือ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงาน ธุรการและการเงิน สำหรับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทางการบริหารต่ำกว่า 7 ปี และ 7 ปี ขึ้นไป สามารถบริหารงานทั้ง 6 ด้านได้คืออยู่ในระดับปานกลาง ส่วนงานที่ผู้บริหารที่มี ประสบการณ์ทั้ง 2 ระดับ สามารถบริหารได้ดีคือ การบริหารงานบุคคลและงานธุรการและ การเงิน

A STUDY ON ADMINISTRATORS' BEHAVIORS PROMOTING
THAI APPRECIATION IN ELEMENTARY SCHOOLS UNDER
THE OFFICE OF ELEMENTARY EDUCATION
OF CHANGWAT RAYONG

AN ABSTRACT

BY

WIBOON GRACHANGCHAENG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
October 1986

The purposes of this research were to study administrative behaviors of elementary school administrators under the Changwat Rayong Elementary Education Office concerning the Thai appreciation promotion and to compare the differences of these behaviors among the administrators with degrees and those with experiences Six majors areas of administrative components were considered in this study. They were : the academic affairs, personnel, student activities, school building, school business and finance, school and community relation.

The samples used in this research were 400 school teachers under the Changwat Rayong Elementary Education Office from Amphoe muang, Amphoe Klaeng, Amphoe Bankai, Amphoe Pluak Daeng, Amphoe Ban Chang. The teachers are to evaluate 100 administrators of their administrators of their administrative behaviors concerning the Thai appreciation promotion. The instruments used in data collecting were the rating scale questionnaire about the teachers opinions toward the administrators behaviors concerning the Thai appreciation promotion, and the questionair about the administrators' problems and suggestion concerning the Thai appreciation promotion. Statistics used in data analysis were arithematic means, standard deviation

The results of the research on the administrative behaviors of elementary school administrators under the Changwat Rayong Elementary Education Office concerning the Thai appreciation promotion were :

1. The administrators could effectively manage all the six areas of administrative components at the moderate level.

2. The administrators could manage at the excellent level in the administrative areas of personnel, and school business and finance.

3. The administrators could effectively manage the administrative areas of school buildings, academic affairs, student activities, and school and community relation at the moderate level respectively.

The result of studies of the teachers' attitude toward the administrative behaviors concerning the Thai appreciation promotion of the administrators as grouped by degrees and experiences were :

The administrators with less than bachelor degree could manage all the six areas of administrative components in view of Thai appreciation at the moderate level. The area in which they could do especially well was the administration of school buildings. The administrators with bachelor degree could manage all the six areas of administrative components effectively at the moderate level. The areas in which they could manage especially well were the administration of personals, and school business and finance. As for experience, the administrators with less than 7 years or more than 7 years experience could manage all the six areas of administrative components at the moderate level. The areas in which the excelled were the administration of personnels, and school business and finance.

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ นายวิบูลย์ กระจ่างแจ้ง

เกิด 14 พฤศจิกายน 2502

ที่อยู่ปัจจุบัน 54 ม. 1 ต. ตะพง อ. เมือง จ. ระยอง 21000

ประวัติการศึกษา

2509 - 2513 ป. 1 - 4 โรงเรียนวัดตะพงใน

2514 - 2516 ป. 5 - 7 โรงเรียนวัดตะพงนอก

2517 - 2519 มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม

2520 - 2523 ป.กศ ต้น - ป.กศ สูง (ภาษาอังกฤษ)

วิทยาลัยครูจันทบุรี

2524 พ.ม.

2524 - 2526 ศษ.บ (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2527 - 2529 กศ.ม. (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

2523 - 2526 ครูโรงเรียนบ้านหนองระกำ ต. พนาภิคม อ. บ้านค่าย

จ. ระยอง

ที่ทำงานปัจจุบัน

2527 - ปัจจุบัน อาจารย์ 1 โรงเรียนบ้านเนินเสาธง ม. 6 ต. ตะพง

อ. เมือง จ. ระยอง